

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta humanitních studií

Bakalářská práce

**Výzkum vybraných tendencí vývoje kulturního dění
ve Strakoncích 2000-2010**

Vypracovala: **Jindřiška Náhlíková**

Vedoucí práce: Ing. Libor Prudký Ph.D.

Praha 2011

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předkládanou bakalářskou práci vypracovala samostatně a všechny použité prameny a literatura byly řádně citovány. Práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu. Souhlasím s tím, aby byla zpřístupněna veřejnosti pro účely výzkumu a studia.

V Praze dne 5. května 2011

Jindřiška Náhlíková

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala svému vedoucímu práce, kterým je Ing. Libor Prudký Ph.D., za jeho cenné rady v průběhu psaní mé bakalářské práce. Také bych ráda vyjádřila vděčnost všem informátorům za ochotu a čas, který mi věnovali. Velké díky patří i mému příteli Štěpánovi Vitoušovi za trpělivost a pochopení a také pomoc s programem Excel. A v neposlední řadě děkuji své rodině a přátelům za podporu.

OBSAH

I. ÚVOD	5
II. TEORETICKÁ ČÁST	7
1. Definice kultury	7
2. Základní charakteristika kultury	8
2.1 Člověk x Zvíře	8
2.2 Kultura jako specificky lidský produkt	8
2.3 Kulturní relativismus	9
2.4 Kultura jako kolektivní výtvar a kumulovaná lidská zkušenost	10
3. Základní složky kultury (skladba)	11
3.1 Duchovní (symbolická) kultura	11
3.2 Normativní kultura	11
3.3 Materiální kultura	12
4. Funkce kultury	12
4.1 Humanizační funkce	12
4.2 Socializační funkce (adaptační, výchovná)	13
4.3 Sociální funkce	13
4.4 Poznávací funkce (vzdělávací)	14
4.5 Zábavná funkce	15
4.6 Negativní funkce kultury?	16
5. Strakonice	17
6. Kultura ve Strakonici	18
7. Program sociálního a ekonomického rozvoje regionu Strakonice	20
III. EMPIRICKÁ ČÁST	22
1. Cíl výzkumu	22
2. Důvody výzkumu	22
3. Výzkumné otázky	23
4. Strategie výzkumu, hypotézy	23
5. Techniky sběru dat	25
6. Výběr vzorku a prostředí výzkumu	31
7. Metody vyhodnocování	33
8. Vyhodnocování a interpretace získaných dat	35
9. Hodnocení kvality výzkumu	59
10. Etické otázky výzkumu	60
IV. ZÁVĚR	62
V. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	64
VI. PŘÍLOHY	66
Příloha č.1 – Strakonice	66
Příloha č.2 - Přepsané rozhovory	70
Příloha č.3 – Vyplněné dotazníky	91
Příloha č.4 – Tabulky	96

I. ÚVOD

Kulturní dění (kultura) je podstatnou součástí kvality života v dané obci a míra podílení se na kulturních aktivitách (ať už přípravou či alespoň konzumací) je významným rysem života obce a také zdrojem možností pro její rozvoj, proto je důležité ji neopomíjet, ale rozšiřovat.

V on-line rozhovoru¹ K.Melenová (zástupkyně sdružení *Teatrum mundi o.s.* zaměřené na rozvoj a podporu kultury pro regiony) odpověděla na otázku, zda je mezi kraji nějaký *outsider*, který by v rozvoji kultury ve svém regionu zaostával za ostatními, že není nebo že o něm neví. Avšak mezi strakonickými občany se stále debatuje o nedostatečných možnostech, kam za kulturou vyrazit. Na můj dotaz², zda-li to zástupci města vidí také tak, reagoval Mgr. Michal Novák (projektový manažer Městského úřadu ve Strakonících), že problém spatřuje v jakémisi fenoménu „ve Strakonících se nic neděje“, který se ale nezakládá na pravdě, a věčnou nespokojenost obyvatel přičítá spíše nadměrným požadavkům na město místo toho, aby došlo k aktivnímu zapojení občanů do dění jako v jiných městech.

Nicméně domněnku občanů, že je kultura ve Strakonících ne zcela uspokojivá, potvrzuje dokument vytvořený samotným městem, který je k nalezení na oficiálních internetových stránkách městského úřadu Strakonice³ – **Program sociálního a ekonomického rozvoje regionu Strakonice** (dále jen PSER), který pochází z roku 2000 a který podává výsledky analýzy stavu regionu. Dokument byl tvořen k zjištění stávajícího stavu regionu a jako podklad pro zlepšení slabých stránek.

Ve svém výzkumu (viz empirická část) jsem se rozhodla prozkoumat, jak to s kulturou ve Strakonících za posledních deset let vypadá a zda se situace od vytvoření dokumentu PSER změnila. Konkrétně se soustředím na vývoj nabídky kulturních akcí za posledních deset let a na problémy a pozitiva, která se staví do cesty organizátorům kulturních akcí při jejich pořádání. Následně se z nich pokouším najít možnosti pro rozvoj kultury v budoucnosti.

Ale co to kultura vůbec je? Co do ní patří a co už ne? K čemu nám slouží a je pro nás vlastně důležitá? Abych se jejím rozvojem mohla zabývat, musela jsem nejdříve zodpovědět tyto otázky. Tím se také ukázalo, že výzkum se neobejde bez teoretických východisek.

¹ <http://respekt.ihned.cz/rozhovory/c1-38770900-s-katerinou-melenovou-o-rozvoji-regionalni-kultury>

² Informace získané pomocí emailové korespondence dne 12.4.2010

³ www.mu-st.cz

V teoretické části práce se tak nejdříve snažím přiblížit pojem kultura, který se používá zcela běžně, ovšem je velice obtížné ho přesně definovat. Sociologické pojetí kultury má totiž podle M. Petruska několik rovin (viz kap. 1: Definice kultury). Nejužší pojetí, které v podstatě vystihuje kulturu ve vztahu k mé práci, se zároveň také obsahově nejvíce přibližuje slovu kultura používaném v každodenním životě. Nicméně jednotlivé úrovně kultury jsou tak vzájemně provázané a související, že je od sebe nelze oddělovat. Proto v prvních třech kapitolách (Definice kultury- str.7; Základní charakteristika kultury- str.8; Základní složky kultury- str.11) přibližuji kulturu jako celek. Ve čtvrté kapitole (str.12) se zaměřuji na funkce kultury, jež jsou nejvýznamnější z hlediska mé práce – tudíž na ty, z kterých vyplývá, proč je podstatné pořádat kulturní akce a rozvíjet tím nabídku kulturních akcí. Ve zbylých kapitolách teoretické části se již věnuji přímo Strakonícím – historii a základní charakteristice (kap. Strakonice- str.17), kultuře (kap. Kultura ve Strakonících- str.18) a popisu dokumentu PSER, jež tvoří rámec mého výzkumu (kap. Program sociálního a ekonomického rozvoje regionu Strakonice- str. 20).

V textu teoretické části jsem se tedy pokusila nejen o nastínění situace ve Strakonících, ale i o vymezení základních rovin a funkcí kultury, přičemž s některými z nich pracuji v navazujícím výzkumu jako s teoretickými východisky. Samotný popis výzkumu včetně jeho vyhodnocení je pak k dispozici na str. 22-61.

II. TEORETICKÁ ČÁST

1. Definice kultury

Pojem *kultura* můžeme chápat několika způsoby. Je to termín, který používáme dnes a denně v několika různých významech. Přesto, nebo možná právě proto, je velmi obtížné ho přesně vystihnout a je jedním z nejdiskutovanějších a nejobtížněji definovatelných pojmů ve společenských vědách. Původ a proměny významu tohoto slova podrobně popisuje např. publikace *Idea kultury* od T.Eagletona.

V jednom bodě se ale všechny pojetí kultury shodují: kultura se vždy chápe jako něco, co je zásadně odlišné od přírody (někdy dokonce jako opak přírody). Což je částečně paradoxní v návaznosti na to, že slovo kultura je původně „odvozeno od práce a zemědělství, od úrody a kultivace“ (Eagleton 2000:9). Tedy od něčeho, co je s přírodou v těsném kontaktu. Pokud bychom toto tvrzení měli uvést na pravou míru – „za kulturu se považuje všechno to, co nevyrostá samo sebou z přírody, ale co vzniká činností člověka a společnosti.“ (Petrušek a kol. 1997:21) Přesto, že je člověk biologickou (fyzickou) bytostí, až kultura z něj vytváří bytost skutečně lidskou (sociální), to znamená do jisté míry přírodě se vzdalující a nakládající s ní jako se zdrojem. Ovšem neměli bychom zapomínat na fakt, že i člověk je jen „produktem“ přírody a předpokladem vzniku kultury je vznik člověka, tudíž kultura z přírody vychází a není jejím opakem, jak se nám může zdát. Stejně tak člověk je sice tvůrcem kultury, ale „bez kultury by nemohl vzniknout dnešní člověk ani samotná společnost.“ (Petrušek a kol. 1997:21)

Kultura je termínem běžně používaným a tak samozřejmým, že přesnou definici k uvažování o našem „kulturním rozměru“ vlastně ani nepotřebujeme. (Petrušek 2009:73) Pro přiblížení hlavního principu, bych přesto ve své práci uvedla alespoň dvě:

1. Podle A.Giddense- „Kulturu tvoří hodnoty, k nimž se lidé hlásí, normy, které dodržují, a hmotné statky, které vytvářejí. Hodnoty jsou abstraktní ideály, zatímco normy jsou konkrétní principy či zásady, o kterých se očekává, že se jimi lidé budou řídit.“ (Giddens 1999: 32)
2. Podle M. Petruska- V nejširším významu kultura znamená „komplex tvořený aktivní tvůrčí činností lidí vedoucí k osvojení světa a touto činností vytvořenými hodnotami; tyto činnosti spočívají v osvojování, přejímání, zhodnocování zkušeností a nové tvůrčí činnosti.“ (Petrušek

1997:21) V užším slova smyslu je to chování, činnosti a výtvořiny určitého seskupení lidí, jejich chování se řídí závaznými společenskými vzory, které se vytvářejí ve vzájemných vztazích a předávají se z generace na generaci. Nejužší pojetí je pak modifikací nejužšího významu, jelikož „obsahový záběr činností a hodnot se redukuje pouze na oblast estetická či dokonce pouze umění.“ (Petrušek 1997:21)

Pro bližší pochopení pojmu *kultura* následně uvádím ještě její základní charakteristiku:

2. Základní charakteristika kultury

2.1 Člověk x Zvíře

Kultura odlišuje člověka od ostatních živočichů. Tato odlišnost spočívá hlavně v tom, že *člověk je bytost sociální*, žijící v organizovaných skupinách. Dalo by se namítnout, že i řada zvířat žije v „tlupách“, které se řídí určitými pravidly. Ovšem člověk si narozdíl od zvířat tuto skutečnost uvědomuje a může s ní do jisté míry aktivně nakládat podle své svobodné vůle, nejedná jen podle svých instinktů. Pro dorozumívání ve skupině člověk využívá složitou znakovou soustavu – *komunikuje prostřednictvím jazyka a symbolického neverbálního chování*. Další schopností, která ho odlišuje od živočichů je, že *používá nářadí*, pomocí kterého vyrábí další nástroje a produkty, kterými si zjednodušuje a kultivuje svůj život (x zvířata sice nástroje používat mohou, ale neumí si je sami vyrábět a používat je systematicky). (Petrušek 2009)

2.2 Kultura jako specifický lidský produkt

Kultura je specifický lidský produkt. Což dokazuje fakt, že je *vědomě vytvářena* a „je *racionální* v tom smyslu, že každá kultura je logická a koherentní ve svém pojetí základních domněnek a vědomostí, platných pro členy dané skupiny.“ (Lawless 1996:60)

K tomu, aby ji člověk pochopil, se jí ale nejdříve musí *naučit*. Socializační proces, kterým se kultura z generace na generaci předává a který probíhá už od narození, se nazývá enkulturace. Jedna její „část probíhá vědomě v příslušných institucích, jako je např. škola, a

druhá nevědomě během každodenních interakcí a komunikace.“ (Jandourek 2001:73) Jinak řečeno – děti si osvojují kulturu buď během neformálního učení pod vlivem svých rodičů, vrstevníků, masmédií atd. (tato část také často probíhá formou pohádek, pověstí, příběhů, mýtů a legend, které v podstatě ilustrují společenské normy) nebo během formální výchovy, která obsahuje spíše poučky a názory (přesvědčení) ovlivněné modelem elity. „Nepodléhejme však dojmu, že kultura je balík vědomostí a znalostí, kterým se učí všichni. Mnohé vědomosti jsou ryze odborné a učí se jim pouze jednotliví specialisté. Lze říci, že část kultury, tj. základní lidové modely si musí osvojit všichni a část užívají pouze ti, kdo mají určitý společenský status nebo určité povinnosti.“(Lawless 1996:52) Tímto způsobem pak vznikají různé subkultury, čili dílčí skupiny, které se více nebo méně odlišují od většinové kultury.

Z výše popsaného vyplývá, že kultura není „zděděná“, „ačkoliv dnes někteří autoři tvrdí, že některé elementy kultury se dědí podobně jako genetické dispozice (mluví se o tzv. kulturgenech nebo o memech)“ (Petrušek 2009:74). Ovšem pokud dítě vyrostne v podmínkách, kde nepřijde do kontaktu s dalším člověkem a je odkázáno samo na sebe, nestane se člověkem v pravém slova smyslu, nerozvine se u něj řeč, nebude vědět, jak se chovat podle očekávání a bude jednat hlavně instinktivně, s cílem uspokojit své primární potřeby. Současně budou vyvedeni z míry i ostatní lidé, protože nebudou vědět, jak se dítě zachová a jak se k němu mají chovat oni – nebude moci proběhnout proces typizace, kdy člověk zařazuje druhého člověka do určité skupiny osob a podle toho s ním komunikuje (více viz Berger; Luckmann: 1999). Jelikož „... jen díky tomu, že kultura je naučená a sdílená, můžeme velkou část lidského chování předpovědět.“(Lawless 1996:55) Člověk si osvojuje mentální vzorce a vzorce chování stykem s lidmi, kteří náležejí ke stejné kultuře, a tuto obecnou představu (společnou ideu) o kultuře si uvědomuje (sdílí). Čímž vlastně vytváří součást jistého řádu a struktury ve společnosti.

Přesto, že je tato představa naučená a sdílená, ještě to neznamená, že se nemění. Kultura je *dynamická*, protože každá doba přináší nové problémy, které „musí být zvládnuty změnou chování a názorů“ (Lawless 1996:66).

2.3 Kulturní relativismus

O kultuře se mluví spíše v množném čísle, jelikož jich existuje opravdu velké množství. Odlišovat se mohou třeba *v čase* (např. rozdíl mezi kulturou antickou a renesanční)

nebo *v prostoru* (např. kultura současné západní civilizace a kultura obyvatel rovníkové Afriky). Již před mnoha staletími se k nám díky cestovatelům začaly dostávat informace o lidech, kteří žijí v naprosto jiných podmínkách a žijí naprosto jiným způsobem než jsme zvyklí. Vzhledem k tomu, že obvykle posuzujeme ostatní podle toho, co je pro nás „běžné“ a „normální“ (co známe z vlastní kultury) tzv. *etnocentrismus*, není divu, že nám zvyklosti cizích kultur přišly zpočátku podivné. Ovšem postupem let antropologové popsali řadu kultur a přiblížili nám tak jejich zvyky, hodnoty, rituály, pověry, náboženství, umění atd. Na základě těchto poznatků vznikl *kulturní relativismus*, čili „představa, že kultury se od sebe liší, že jsou „jiné“ a že je v zásadě nelze řadit do nějaké stupnice podle míry jejich vyspělosti.“ (Petrušek 2009:75) To znamená, že žádná kultura není lepší nebo horší či rozvojově níže nebo výše než kultura jiná (každá může mít jinak nastavené hodnoty a životní kritéria). Pojem kultura je tak pojmem nehodnotícím.

2.4 Kultura jako kolektivní výtvar a kumulovaná lidská zkušenost

Kultura je kolektivní výtvar. Tím ovšem není myšleno, že by jednotlivé „artefakty“ (uměle vytvořená díla) nemohly mít jen jednoho tvůrce. Tato díla jsou však součástí kultury jen pokud jsou kulturně živá- „pokud jsou kolektivně (veřejně) známa. Sebekrásnější báseň napsaná „do šuplíku“ se nestane součástí kultury, pokud ji neobjeví nějaký badatel a nezveřejní.“ (Petrušek 2009:76) U řady artefaktů sice autora neznáme – ale v momentě, kdy se staly *rámcem a předpokladem dalších činností* (př. gotický obraz výzdobou prostoru, kde probíhá bohoslužba) a *součástí skupinového života*, staly se také součástí kultury. (Petrušek 2009)

Kultura postupem času roste a mění se v závislosti na dalších generacích, které si ji jednak osvojují a jednak k ní přidávají nové prvky- je to tedy kumulovaná lidská zkušenost, která může být uložena v různých podobách (př. hmotné statky, ústně předávané sdělení, obrazové materiály). (Petrušek 2009) Tato zkušenost se však jen nezvětšuje, každá další generace se může vzburřit a odmítnout obsah kultury předchozí nebo určitý obsah může sám zmizet, když není náležitě oživován nebo když se stane nepotřebným.

3. Základní složky kultury (skladba)

Kultura je hluboce vnitřně strukturovaná – patří do ní jevy, procesy a vztahy, které si mohou být velice blízké, ale i velice vzdálené, spojené s různými oblastmi života (do kultury tak patří lidové písně, ale i traktor). „Zpravidla se obsah kultury strukturuje do dvou, respektive tří velkých součástí kultury: materiální, duchovní a normativní (normativní kultura je někdy chápána jen jako součást duchovní kultury, jindy je vzhledem ke svému významu a postavení vydělována zvlášť jako samostatná).“ (Petrušek a kol. 1997:22)

3.1 Duchovní (symbolická) kultura

Duchovní kultura obsahuje společně sdílené *ideje, zvyky, instituce, symboly, názory a teorie*, které se vztahují především k uspokojování duchovních potřeb člověka (mohou sem patřit i předměty, které uvedené ideje atd. reprezentují). Mezi hlavní sféry této kultury patří filosofie (ve smyslu životního názoru), umění, věda, morálka, etika, estetika, ale také politické ideologie a doktríny. Každá společnost se vnitřně diferencuje ve vztahu k jednotlivým složkám symbolické kultury (lidé se liší v tom, jaké mají náboženské, politické či filosofické názory). Kromě společně sdíleného „základu“ kultury, který zahrnuje obecně respektované normy (př. normy vědecké práce) a který může být téměř nezbytný pro funkční život (př. jazyk, pravidla komunikace), tak existuje jakási „nadstavba“ symbolické kultury, kterou si lidé osvojují nebo ji naopak ignorují (nebo o ní jen neví). (Petrušek 2009)

3.2 Normativní kultura

Normativní kultura je „především souhrnem hodnot a z nich vyplývajících sociálních norem.“ (Petrušek 2009:78) *Hodnoty* jsou představy jedinců nebo skupin o tom, co je žádoucí, správné, dobré či špatné. *Normy* pak mají podobu pravidel, které určují náležité chování v různých sociálních kontextech (buď určitou formu chování předepisují a nebo ji zakazují) a všichni lidé dané kultury se jimi řídí. (Giddens 1999) Vždy jsou spojeny s nějakou formou sankce, která odměňuje, je-li chování v souladu s normou, a nebo trestá, je-li chování

v rozporu s normou (k dispozici jsou tresty od prostého nesouhlasu až k odsouzení k smrti). (Jandourek 2001)

3.3 Materiální kultura

Do materiální kultury patří hmotné statky (produkty lidských „materiálních“ činností), ovšem ne úplně všechny, které člověk vytvoří. Zahrnuje „jen ty artefakty (produkty), které slouží dalším lidským činnostem nebo tvoří pro ně podmínky a rámec. ... V materiální kultuře se samozřejmě projevuje „hmatatelně“ a „viditelně“ (transparentně) celková úroveň kultury daného společenství, protože produkovat nelze bez znalostí, vědomostí, pravidel, norem, estetických představ, organizace práce atd.“ (Petrušek 2009:79-80) Materiální kulturu také můžeme chápat jako kulturu, která nezahrnuje jen hmotné produkty, ale je souborem jevů a procesů, které se vztahují k uspokojování materiálních potřeb člověka. (Petrušek a kol. 1997)

4. Funkce kultury

Kultura má mnoho úloh a funkcí v našem životě, pro něž je zapotřebí ji udržovat a opečovávat ji, nikoli na ni zapomenout a nezajímat se o ni. V této kapitole se již více zaměřuji na kulturu v nejužším pojetí. Tedy konkrétně – zmiňuji funkce kultury, z kterých vyplývá, proč je důležité podporovat pořádání kulturních akcí.

4.1 Humanizační funkce

Jednou z nejobecnějších funkcí kultury je funkce humanizační (nebo-li také civilizační), která činí z biologické bytosti skutečného člověka (dodává mu lidství). Člověk se tak nechová jako zvíře (viz kap. 2.1), ale jedná svým specifickým způsobem. Netýká se to ale jen jednotlivců, také jde o kultivaci společenství jako celku.

4.2 Socializační funkce (adaptační, výchovná)

„...kultura umožňuje každému jedinci od jeho narození poznávat a osvojovat si okolní svět na základě poznatků, které byly nashromážděny minulými generacemi, i poznatků, které existují v současné generaci...“ (Petrušek a kol. 1997:23) Prostřednictvím kulturních akcí a kulturních výtvorů se tak může předávat kulturní dědictví společnosti, tím pádem i hodnoty a normy, které pomáhají jedincům pochopit a přijmout řád (pravidla, etiku atd.) společnosti.

Účast v kulturním dění vlastně také přispívá k vytváření identity. Podle G.H.Meada „naše Já“ (to, kdo jsme) není něčím, s čím bychom se již narodili, „nýbrž získáváme jej postupem času prostřednictvím interakce s jinými.“ (Bauman; May 2004:32) a taky tím, čím se zabýváme. Je proto důležité, aby už děti měly zajištěný program, který jim pomůže v tvorbě názorů, v „sebeutváření“ (uvědomění si toho, čím by chtěly být – ať už po profesionální stránce, ale hlavně po stránce hodnotové – kultura jim může pomoci stát se „dobrým člověkem“), také jim může pomoci v začlenění se do společnosti i do konkrétní skupiny lidí a tím k získání sociálních vazeb, což bude dále ovlivňovat jejich budoucnost (dotvářet jejich status). Stručně řečeno – kultura jim může pomoci nalézt své místo pod sluncem – v jejich životě i ve světě.

4.3 Sociální funkce

Na funkci socializační přímo navazuje funkce sociální, která je především spojena se sekundárními potřebami (nebo-li podle teorie A.Maslowa s vyššími potřebami), kam patří např. potřeba podnětů, změny a činnosti; potřeba sociálního styku, porozumění a vzájemné pomoci; potřeba seberealizace a uznání. Kulturní akce (nebo aktivní zapojení do kulturní činnosti) jsou schopny všechny tyto potřeby zajistit nebo jim alespoň napomoci.

Již od poloviny 19.století byli vědci znepokojeni rostoucí urbanizací. Města v té době byla ještě špinavá místa, kde se předpokládalo, že se budou problémy jen zvětšovat. Obvykle byla stavěna do opozice venkovu, který byl viděn jako zdravé prostředí, plné důvěrných vazeb, kde si lidé pomáhají. Jedním z prvních, kdo popsal tento rozdíl vztahů na venkově a ve městě byl Ferdinand Tönnies, který představil pojmy *Gemeinschaft* (společenství⁴) a

⁴ Též překládáno jako komunita nebo pospolitost

Gesellschaft (společnost). Vazby typu *gemeinschaft* se objevují v malých soudržných komunitách, kde se lidé „navzájem dobře znají a jsou propojeni pouty přátelství, příbuzenství a každodenní interakcí. Na takových místech se lidé dohodnou na normách a jen málo se jich nepřizpůsobí.“ (Stark 1992:579) Vazby typu *gesellschaft* jsou pak přesným opakem. Lidé se navzájem moc neznají a jsou spojeni spíše svou sobeckostí než smyslem pro společný cíl nebo identitu. „Existuje tam jen malá dohoda o normách a mnohem více deviace. Lidské vztahy jsou spíše letmé a manipulativní, než vřelé a důvěrné.“ (Stark 1992:579) „*Gesellschaft* je společenské uspořádání, ve kterém je členství založené na uvažování spíše než na cítění; na racionální kalkulaci, že „získáte něco ze“ skupiny, raději než aby jste se těšili z členství pro ně samotné.“ (Stimson 1988:125) Podle E.Durkheima se v současném moderním světě a obzvláště ve městě odehrává spousta rychlých změn, které přináší určité problémy spojené s **anomií** – pocity nezařazenosti a bezradnosti vycházející z toho, že tradiční hodnoty a měřítko (dříve poskytovaná náboženstvím) se do značné míry hrouť. „Výsledkem je to, že mnozí jedinci v moderní společnosti mají pocit, jako by jejich každodenní život postrádal smysl.“ (Giddens 1999:23) Město je místem, kde jsou si lidé fyzicky blízko, ale přesto jsou si duchovně vzdáleni. „Člověk ztracený v davu se cítí odkázán jen sám na sebe, a tedy osamělý.“ (Bauman; May 2004:56) Ve své práci vycházím z toho, že obyvatelé Strakonice se chápou jako určité společenství (komunita) = skupina lidí, která není jasně vymezena, „shodují se ale na něčem, co jiní lidé odmítají.“ (Bauman; May 2004:59). A právě v tom, aby jako komunita (ve smyslu *gemeinschaft*) mohli fungovat a mohli tak vytvořit podle E.Durkheima tolik potřebný „pocit sounáležitosti“, pocit, že někam patří a jsou něčeho součástí, jim může být zapojení do kulturních aktivit přínosem. Navíc „všechna pozorování potvrzují, že možnost podílet se na rozhodování v záležitostech svého sousedství, obce, regionu a ve svém státě zvyšuje kvalitu života.“ (Možný 2002:119)

4.4 Poznávací funkce (vzdělávací)

Jak již bylo zmíněno výše, kultura je souborem poznatků, které lidstvo nashromáždilo za svou existenci. Díky kulturním akcím mohou být tyto poznatky prezentovány a předávány dalším lidem, kteří si tak také rozšiřují své znalosti a obzory, čímž zvyšují svůj kulturní kapitál (kulturním kapitálem P.Burdieu myslí „...nahromaděné množství relevantních znalostí

a informací o kultuře, které jedinci zajišťuje jistou formu moci a determinuje jeho společenský status“ (Kirkosová 2007:12).

Dalším přínosem kulturních akcí může být např. přiblížení kultur jiných národů a ras – sníží se tak etnocentrismus a zvýší se tím tolerance k jiným kulturám (či subkulturám). Kulturní akce zároveň otvírají prostor, kde mohou menšiny (subkultury) navázat kontakt s lidmi z převažující kultury nebo i s jinými menšinami, čímž se předchází konfliktu.

Současně některá umělecká díla či umělecké směry přímo upozorňují na jisté sociální problémy doby a sledují určité sociální cíle (př. česká protiválečná poezie v první polovině 20.stol. nebo pacifismus některých expresionistů).

4.5 Zábavná funkce

„Poněkud jiný charakter než všechny předchozí funkce,“ ovšem ne zanedbatelný, „má funkce nazývaná kompenzační, sociálně terapeutická, rekreativní či zábavná: kultura (zejména umění jako její významná součást) vytváří člověku také podmínky pro jeho uvolnění, odreagování se, rozptýlení apod.“ (Petrušek a kol. 1997:23) Tudíž v dnešní uspěchané době, kdy jsme často ve stresu, nám kulturní akce nabízejí prostor, kde se můžeme zklidnit, dát si pauzu od vážnějších témat a neustálého pachtění se za něčím, můžeme se pobavit, být spontánní a hraví – umožňují nám najít jakousi „oázu štěstí“⁵.

Zároveň kultura podporuje tvořivost a tím i vývoj společnosti. Také nabízí možnost aktivního a pestřejšího trávení volného času, narozdíl od jeho pouhého mrhání a zabíjení⁶. Lidé tráví svůj čas mimo práci různě – sportují, vzdělávají se, starají se o domácnost, zahradu, relaxují... ale čím dál tím častěji můžeme vidět, že vysedávají doma u počítače nebo televize. Tento problém se týká zejména dětí a mladistvých, kteří místo toho, aby pobíhali venku, věnovali se hrám a kamarádům nebo aby navštěvovali kroužky a akce, kde se rozvíjejí a vytvářejí si plnohodnotný vztah se svým okolím, zavírají se doma a utíkají z reálného života do fiktivního (př. na sociální síti facebook uzavírají přátelství s lidmi, které nikdy neviděli nebo si o sobě vymýšlejí věci, které nejsou pravdivé). Snahou dospělé populace by tak měla být tvorba zajímavé a pestré nabídky kulturních akcí, aby mládež dostala chuť se zapojit.

⁵ Více o „oáze štěstí“ viz Eugen Fink: Oáza štěstí 1992 – pro Finka byla sice oázou štěstí hra, stejnou úlohu však může mít i kulturní akce

⁶ Více o „zabíjení“ volného času viz Jan Sokol : Malá filosofie člověka 2001:5

4.6 Negativní funkce kultury?

Každá mince má dvě strany, a tak ani kultura nemusí být vždy jen přínosem. Velmi často se přemítá o úrovni kulturní akce, zda je ještě nositelkou kulturních hodnot nebo už má blíže k podporování negativních prvků ve společnosti či dokonce kazí charakter člověka (nebo-li zda se jedná skutečně o kulturní akci nebo se za kulturní akci jen vydává). Příkladem může být koncert, kde je hlavním cílem sraz neonacistů nebo diskotéka, která sice zahrnuje funkci zábavnou a socializační, často je však její součástí i přílišná konzumace alkoholu, povrchnost a nezávaznost.

O negativních aspektech kultury se také hodně diskutuje v souvislosti s tzv. masovou kulturou, což je kultura „přístupná, dostupná i určená co nejširšímu okruhu lidí bez rozdílu pohlaví, věku, vzdělání, národnosti, profese, politického či náboženského přesvědčení atd.“ (Petrušek a kol. 1997:24) Jejím vzniku a rozšíření mezi „masy“ pomohl hlavně technický rozvoj – nejprve vynález knihtisku, později dokonalejší způsoby rozmnožování psaného i mluveného slova a ve 20.stol. pak masová kultura dostala nový rozměr díky tzv. masmédiím (veřejným sdělovacím prostředkům), kam patří rozhlas, televize a v poslední době především internet. Pozitivně se hodnotí například to, že je dostupná všem vrstvám bez rozdílu a lidé mohou svobodně projevit svůj názor bez větší cenzury, dále že může být prostředkem k odreagování, uvolnění, vybití agrese na náhradním objektu nebo že je zdrojem nových snadno dostupných informací i zkušeností. Ale z toho plyne hned několik negativ– nemůžeme vždy kontrolovat, zda je obsah nezávadný; aby kultura mohla být masovou, musí být srozumitelná (jazykem i myšlenkově) všem a to i lidem s nejnižším vzděláním, tím se snižuje úroveň a převažuje průměrnost, povrchnost, nenáročnost a chybí podněty pro rozvoj; stírají se tak nejen nežádoucí rozdíly mezi lidmi, ale i individualita a výjimečnost na úrovni jednotlivce i místního společenství, kde dochází k zániku místních tradic a místní společné identity; masová kultura se také může stát nástrojem k manipulaci (např. prostřednictvím reklamy); usiluje hlavně o zisk bez ohledu na kulturní hodnotu; tradiční vysoké umění je odstrkováno pouze do muzeí, kde upadá v zapomnění (protože, jak jsem popsala výše, větší šanci na přenesení do další generace má umění živé a prožívané). (Petrušek a kol. 1997)

Skoro se zdá, že taková kultura je spíše překážkou, ale nezapomínejme na její pozitivní funkce. Koneckonců řada teoretiků se shoduje, že publikum si stejně samo určuje a vybere, čeho se zúčastní, na co se bude dívat a co bude číst. Důležité je si ale uvědomit, že by měli existovat možnosti mít z čeho vybírat a že publikum je možné při výběru ovlivnit. Například masová kultura může udávat životní styl, ten ale nemusí být nutně škodlivý, může přece propagovat i zdravý životní styl a kvalitu života.

Z výše popsaného je zřejmé, proč považují rozvíjení kulturního dění za významné pro obyvatele Strakonice (i přes určité nedostatky kultury) a také proč kulturní aktivity beru jako významný indikátor kvality života. Každý člověk by měl mít zájem zvyšovat svoji kvalitu života a využívání možností rozšířené nabídky kulturního dění je jednou z cest.

5. Strakonice

Historie Strakonice je bohatě popsána v knize J.Z.Cvrčka *Strakonice*⁷, zde bych pro pochopení souvislostí zmínila jen to nejpodstatnější. Strakonice je město v Pošumaví, které vzniklo ve 14.stol. ve stínu mohutného středověkého hradu spojením několika osad na soutoku řek Volyňky a zlatonosné Otavy. Hrad je ojedinělou historickou a stavební památkou, která v minulosti poznamenala vývoj Strakonice, neboť vlastníci až do 19. století významně ovlivňovali život obyvatel města. Do roku 1243 byl výlučným vlastníkem hradu šlechtický rod Bavorů ze Strakonice. Toho roku však převedli část na řád sv. Jana Jeruzalemského, johanity, kteří na počátku 15. století získali na dlouhá léta hrad celý. V českých zemích snad není podobný objekt, který by měl v držení jediný vlastník téměř 700 let. Teprve v roce 1925 došlo k další majetkové změně, kdy hrad koupil poslanec Rudolf Beran.

Původní středověké město tvořilo jedinečný urbanistický celek, dodnes patrný při procházce centrem⁸. Dvě téměř rovnoběžná protáhlá náměstí spojená jedinou úzkou ulicí (U Sv. Markéty) a mlýnský náhon s ramenem řeky vytvořily uprostřed řeky ostrov (místní část Na Ostrově). Dávnou historii připomínají i Masné krámy na Velkém náměstí, mariánský sloup uprostřed Palackého náměstí či kostel sv. Markéty. Obě náměstí a ulice u Rennerových

⁷ Cvrček, J. Z., *Strakonice*, Strakonice: Městský národní výbor, 1989

⁸ Pro autentickou představu města v příloze (viz Příloha č. 1) přikládám mapu Strakonice s vybranými památkami a jejich podrobnějším popisem.

sadů zkrášluje několik patrových domů s bohatě zdobenými fasádami. Ovšem průmyslový rozvoj posledních století změnil charakter a vzhled města. Proslulé textilní výrobky Fezka vznikaly v závodech u hradu či v lokalitě Na Ostrově a výrobní haly České zbrojovky zabraly pole, louky i rybník bývalé osady Lom. To nic nemění na tom, že současné město nabízí nejen příjemné procházky městem či nedalekým Podskalím a podél břehů Otavy, ale všem návštěvníkům jsou otevřeny brány plaveckého areálu, zimního stadionu, tělovýchovných a kulturních zařízení.

Na závěr bych uvedla základní demografické údaje za posledních deset let (období týkající se výzkumu) uvedených na internetových stránkách českého statistického úřadu⁹ - viz tabulka č.1. Počet obyvatel ve městě se nijak výrazně nemění, i když můžeme pozorovat lehký úbytek. Průměrný věk obyvatel má naopak lehce stoupající tendenci (analogicky ke stárnoucí populaci). Co se týče migrace obyvatel, vystěhování vždy převažuje nad přistěhováním (kromě roku 2003 a 2006).

Tabulka č.1: *Základní demografické údaje města Strakonice 2000-2009: stav vždy k 31.12.*

	Počet obyvatel	Průměrný věk	Přírůstek stěhováním
2000	24290	37,9	-62
2001	23653	38,8	-108
2002	23512	39,2	-115
2003	23545	39,5	20
2004	23347	39,8	-176
2005	23256	40,1	-69
2006	23325	40,4	33
2007	23280	40,7	-94
2008	23278	40,9	-41
2009	23081	41,1	-225

6. Kultura ve Strakonících

Strakonice se do našeho národního povědomí zapsaly hned několikrát: divadelní báčorkou J.K.Tyla Strakonický dudák, produkcí zvláštní pokrývky hlavy spojenou s islámským náboženstvím nazvanou fez a konečně výrobou motocyklů značky ČZ. Fezy a motocykly se již ve Strakonících staly historií a období jejich lesku a slávy připomíná pouze

⁹ www.czso.cz

expozice ve strakonickém hradu. Jsou však i hodnoty a tradice, které přetrvaly a promítají se do současného života obyvatel.

V návaznosti na svůj výzkum se v této kapitole ovšem zaměřuji především na kulturní zařízení a kulturní akce ve Strakonících. Oficiální stránky města uvádějí přehled kulturních zařízení v současnosti (2011)¹⁰, bohužel zpracovaný přehled za předchozí roky nemají – částečně ale vyplývá z dat k mému výzkumu. Pro přiblížení kultury ve Strakonících zde vybírám ty nejpodstatnější pro uplynulé roky.

Dominantou Strakonic je hrad, který nikdy nebyl uzavřeným objektem, vždy patřil k městu a žil s ním. Jeho součástí jsou výstavní sály muzea, které zvou k prohlídce už šest desetiletí, knihovně slouží budovy v severozápadní části. Část zámku využívá základní umělecká škola, v kostele se slouží pravidelné bohoslužby a nádvoří je místem pořádání mnoha zajímavých akcí. Každý návštěvník si jistě v rozsáhlém areálu najde zajímavé místo nebo pořad, který jej zaujme. V posledních letech hrad prošel rozsáhlou rekonstrukcí, přičemž přibýlo do nabídky akcí i hradní safari.

Ve Strakonících se po celou dobu zkoumaného období také nacházejí 3 kina (kino Oko, kino U Mravenčí skály a Letní kino), 3 galerie (přičemž ale výstavy neprobíhají jen v galeriích), Městské kulturní středisko, 2 umělecké školy a Dům dětí a mládeže. Pomníky, pamětní desky či pravidelné kulturní akce připomínají občanům města významné rodáky. Vedle Františka Ladislava Čelakovského zaujímá důležité místo také Josef Skupa, tvůrce světoznámých loutek Spejbla a Hurvínka.

Ke Strakonícím již několik století neodmyslitelně patří lidová muzika s doprovodem dud. Dudácká tradice se stala základem pro pravidelné setkávání dudáků z celého světa na *mezinárodním dudáckém festivalu*, který se koná jednou za dva roky. Mezi další nejdůležitější kulturní akce patří *Rumplování* (název je odvozen od hradní věže Rumpál; návštěvníky vrací o několik století zpět; koná se vždy na přelomu července a srpna v areálu strakonického hradu; v historických kostýmech v programu vystupují tanečnice, šermíři, komedianti a kejklíři; k vidění jsou ukázky starých řemesel spojené s prodejem výrobků), *adventní trhy* (tradiční vánoční trhy na nádvoří strakonického hradu spojené s ukázkami starých řemesel a doplněné typicky vánočním programem - koledy, vánoční obyčeje, návštěva Mikuláše a rozdávání dárků apod.), *šampionát mažorettek České republiky*, *Jamboree* (festival country a bluegrassové hudby), *Skupovy Strakonice* (loutkářská představení určená hlavně dětem, ale v

¹⁰ http://www.strakonice.net/kat_kontakty_turista/410

poslední době se zařazují i představení pro mládež a dospělé; její vznik je spojen s místním loutkářským souborem Radost), *Salve vita, Salve caritas* (mezinárodní festival zdravotně a mentálně postižených zpěváků a hudebníků) a další akce pořádá Městský dům kultury Strakonice. Také je možné přihlásit se do klubu Kruh přátel hudby (členství umožňuje navštěvovat různé koncerty) a nebo zakoupit předplatné na divadelní sezónu (zde jsou lístky dostány přednostně).

7. Program sociálního a ekonomického rozvoje regionu Strakonice

Program sociálního a ekonomického rozvoje regionu Strakonice (dále jen PSER), pochází z roku 2000 a podává výsledky analýzy stavu regionu. Regionem Strakonice se chápe spojené Sdružení měst a obcí na Strakonicku, kam patří obce „spadající pod pověřené obecní úřady Strakonice a Volyně“ (Přikryl 2000:3). V analýze jsou uvedeny rozvojové problémy (*slabé stránky*) regionu – kde jedním z devíti důvodů, proč je *region Strakonice neatraktivní k trvalému pobytu, jsou nedostatečné příležitosti pro kulturní a sportovní vyžití*; a jedním z pěti důvodů, proč je *region Strakonice neatraktivní pro návštěvníky, je nedostatečné množství a pestrost nabídky zařízení pro aktivní trávení volného času*. Dokument byl tvořen k zjištění stávajícího stavu regionu a jako podklad pro zlepšení slabých stránek a vytyčení konkrétních budoucích cílů rozvoje.

V souvislosti s kulturou se tyto cíle týkají tří hlavních oblastí:

- 1) Bydlení a sociální infrastruktury :
 - a) rozvoj místní kultury
 - b) rozvoj zařízení pro trávení volného času mládeže
- 2) Cestovní ruch :
 - a) rozvoj nadregionálních kulturních a sportovních akcí
- 3) Společenský život a řízení :
 - a) zlepšení informovanosti občanů o dění v regionu
 - b) rozvoj dobrovolných občanských aktivit
 - c) rozvoj partnerství soukromého a veřejného sektoru
 - d) vytvoření přívětivé atmosféry pro investory

PSER považují za jeden z dominantních projektů pro rozvoj regionu za uplynulé roky, proto tvoří hlavní rámec mého výzkumu. Je ale zapotřebí zmínit, že existují i další programy pro rozvoj města (např. v roce 2006 se město zapojilo do programu Zdravé město, což je mezinárodní projekt Organizace Spojených Národů, který byl iniciován Světovou zdravotní organizací WHO, přičemž *zdravým městem* je myšleno místo, kde lidé mohou dlouhodobě žít spokojeně a zdravě.) a také existuje celá řada dotací (např. z EU), které mohly výsledky vývoje značně ovlivnit.

III. EMPIRICKÁ ČÁST

1. Cíl výzkumu

Ve své práci se zabývám výše zmíněnými slabými stránkami regionu (které jsou uvedeny v dokumentu PSER) s hlavním důrazem na pořádání a nabídku kulturních akcí¹¹ v jejich vývoji (od vytvoření dokumentu v roce 2000 po nedávnou minulost 2010 - kdy mělo město pomoci rozvoji kulturního dění).

Cílem výzkumu je zmapování množství kulturních akcí (celkového počtu i počtu v rámci jednotlivých druhů¹² akcí) a prostorů, v kterých se odehrály. Dále jde o zhodnocení některých faktorů, které mohly mít na nabídku kulturních akcí vliv, prostřednictvím organizátorů kulturních akcí. A v neposlední řadě jde o zjištění motivace samotných organizátorů, o přiblížení jejich konkrétních problémů a pozitiv při pořádání kulturních akcí, na jejichž základě by bylo možné stanovit další kroky při rozvoji kultury ve Strakonících.

Stručně řečeno, cílem výzkumu je popsat minulost a na jejím základě najít možnosti pro zlepšení v budoucnosti.

2. Důvody výzkumu

Podobnou práci (komplexní zpracování zmíněného problému ať už regionu Strakonice či jiného města) jsem nenalezla. Městský úřad v současné chvíli pracuje na zhodnocení celého programu PSER, já se zaměřuji jen na jednu jeho oblast (rozvoj kultury), avšak podrobněji a ze strany pořadatelů kulturních akcí. Výzkum tak bude přínosem pro rozšíření dosavadních informací o kulturním dění ve zkoumaném regionu a pro zasazení problému do širšího kontextu, které může pomoci dalšímu rozpracování a řešení nastalé situace.

¹¹ Do výzkumu zahrnuji jen kulturní akce, nikoli zájmovou účast na kroužcích apod., svůj výběr vysvětluji v kapitole „výběr vzorku, prostředí výzkumu“

¹² Druh = obecnější typ akce př. výstava, divadlo, .. – bližší rozdělení viz kapitola Techniky sběru dat

3. Výzkumné otázky

V návaznosti na téma a cíl práce jsem si stanovila tyto výzkumné otázky:

- a) Zvyšuje se během posledních deseti let množství kulturních akcí a počet prostorů, kde je pořádat?
- b) Dochází k nárůstu počtu kulturních akcí v rámci jednotlivých druhů akcí?
- c) Jaké faktory byly a jsou podle organizátorů kulturních akcí při pořádání kulturních akcí ve Strakonicih nejdůležitější?
- d) Jak tyto faktory organizátoři hodnotí (jak s nimi byli spokojeni v minulosti a jak jsou s nimi spokojeni v současnosti)?
- e) Co je podle organizátorů základem úspěšné kulturní akce?
- f) Jaké konkrétní problémy mají organizátoři v souvislosti s pořádáním kulturních akcí?
- g) V čem organizátoři kulturních akcí vidí možnosti zlepšení?
- h) Co organizátory kulturních akcí motivuje a proč danou práci dělají?
- i) Jaký smysl podle organizátorů mají kulturní akce?

4. Strategie výzkumu, hypotézy

Vzhledem k tématu práce a výzkumným otázkám jsem se rozhodla provést **smíšený výzkum**, který poskytuje holistický náhled na problém (realita má mnoho dimenzí a tak bychom je měli brát v úvahu).

Výzkum je rozdělen do dvou částí:

První část se zabývá výzkumnými otázkami *a* a *b* (zjišťuje se obecná tendence ve vývoji nabídky kulturních akcí). Z důvodu, že jde o získání omezeného počtu informací o velkém počtu kulturních akcí¹³, má tato část **kvantitativní povahu**. Kulturní akce, které proběhly v letech 2000-2010, mapuji tím způsobem, že porovnávám jejich četnost (celkového množství i jednotlivých druhů akcí) a porovnávám počet prostorů, v kterých se akce odehrály, aby bylo patrné, zda se jejich počet zvyšuje, stagnuje nebo snižuje.

¹³ Viz A.Surynek, R.Komárková, E.Kašparová - Základy sociologického výzkumu (str.25-26)

Z důvodu kvantitativního výzkumu zde výzkumné otázky *a* a *b* převádím na hypotézy:

H1: Množství kulturních akcí ve zkoumaném období rostlo.

Tj.: 1) počet akcí v únoru 2000 < počet akcí v únoru 2003 < počet akcí v únoru 2006 < počet akcí v únoru 2009¹⁴

2) počet akcí v červenci 2000 < počet akcí v červenci 2003 < počet akcí v červenci 2006 < počet akcí v červenci 2009

H2: Počet akcí v rámci jednotlivých druhů ve zkoumaném období rostl.

H2a: Počet akcí druhu *výstava* ve zkoumaném období rostl.

H2b: Počet akcí druhu *koncert* ve zkoumaném období rostl.

H2c: Počet akcí druhu *disko* ve zkoumaném období rostl.

H2d: Počet akcí druhu *film* ve zkoumaném období rostl.

H2e: Počet akcí druhu *ples* ve zkoumaném období rostl.

H2f: Počet akcí druhu *maškarní* ve zkoumaném období rostl.

H2g: Počet akcí druhu *divadlo* ve zkoumaném období rostl.

H2h: Počet akcí druhu *zábava* ve zkoumaném období rostl.

H2i: Počet akcí druhu *slavnost* ve zkoumaném období rostl.

H2j: Počet akcí druhu *pout'* ve zkoumaném období rostl.

H2k: Počet akcí druhu *přehlídka* ve zkoumaném období rostl.

H2l: Počet akcí druhu *přednáška* ve zkoumaném období rostl.

H2m: Počet akcí druhu *tvůrčí* ve zkoumaném období rostl.

Hypotéza H2 bude potvrzena, pokud budou potvrzeny všechny hypotézy H2a-H2m.

H3: Počet prostorů, v kterých lze pořádat kulturní akce, ve zkoumaném období rostl.

Tj.: počet prostorů 2000 < počet prostorů 2003 < počet prostorů 2006 < počet prostorů 2009

U hypotéz vycházím z faktu, že město v roce 2000 analyzovalo stav regionu a vytyčilo si cíle pro zlepšení slabých stránek regionu – tedy jejich cílem byl celkový růst počtu akcí, stejně tak růst počtu akcí v rámci každého druhu a také růst množství prostorů, kde je pořádat. Hypotézy by měly potvrdit nebo vyvrátit, jestli bylo těchto cílů dosaženo.

¹⁴ Viz kapitola 7. výběr vzorku

Jelikož mi ale v této práci jde o vytvoření komplexnějšího obrazu reality a o hlubší porozumění problému (o zhodnocení některých faktorů, které mohly stát za splněním/nesplněním cílů města a o přiblížení skutečných problémů a motivací organizátorů, které by se mohly stát dobrým podkladem pro budoucí plán rozvoje kultury), potřebuji k vytyčenému cíli i **druhou kvalitativní část výzkumu**. Jinak řečeno- výzkumem jsem nechtěla zjistit jen objektivní (kvantitativní) nárůst nebo pokles kulturních akcí ve Strakoncích, ale také se na problém rozvoje kultury podívat ze subjektivního (specifického) pohledu pořadatelů kulturních akcí (čili najít odpovědi na výzkumné otázky *c,d,e,f,g,h*).

5. Techniky sběru dat

PRVNÍ ČÁST VÝZKUMU

Data, která potřebuji k této části výzkumu, jsem získala **analýzou dokumentů** – „To je analýza jakýchkoliv dokumentů, které nebyly vytvořeny za účelem našeho výzkumu.“ (Disman 2008:124). Tuto metodu jsem zvolila proto, že zkoumám delší časové období minulosti. Její výhodou je, že získané informace se lépe porovnávají (př. počet kulturních akcí „dříve a nyní“). Ale jako každá metoda má i tato své nevýhody. Základním problémem je potencionální nedostupnost či neúplnost relevantních dokumentů - bylo pravděpodobné, že budu mít k dispozici více informací o akcích nedávných, než z roku 2000, ať už z důvodu uchování informací nebo v důsledku rozšíření informovanosti o dění v regionu (zjištění nárůstu počtu kulturních akcí by tak mohla být zavádějící). Tento nedostatek jsem snížila tím, že jsem pro analýzu využila jen dokumenty, které zaznamenávaly akce po celou dobu zkoumaného období. Další nevýhodou této metody, kterou musíme vzít v úvahu, je fakt, že dokumenty „mohou obsahovat chyby, které výzkumník provádějící analýzu není schopen odhalit.“(Jeřábek 1993:83)

Při výběru dokumentů jsem postupovala následovně - v městském informačním centru Strakonice jsem se zeptala na hlavní periodické publikace, z kterých se lidé mohou dozvědět o konání kulturních akcí. Byly mi doporučeny *tištěné a další materiály hromadného předávání informací*¹⁵, konkrétně měsíčníky Zpravodaj města Strakonice a Č.P.Servis¹⁶ a dále noviny

¹⁵ Viz H.Jeřábek:1993– typy dokumentů (str.81)

¹⁶ Informační měsíčník – kultura, sport, soutěže, reklama

Strakonický deník¹⁷. Pro svůj výzkum jsem se rozhodla využít všechny tři, jelikož splňovaly mou podmínku zaznamenávání akcí po celou dobu zkoumaného období.

Přístup k dokumentům jsem získala dvojím způsobem, a sice *bádáním v archivu* města Strakonice a *oslovením vydavatelů příslušných tiskovin*. Data týkající se kultury jsem ve Zpravodaji města Strakonice a Strakonickém deníku vyhledala v *rubrice kultury*, Č.P.Servis jsem ale musela prohledat celý (zaznamenala jsem vše, co nepatřilo pod reklamu a soutěže typu křížovka a co splňovalo podmínky vzorku). Data jsem vypsalala podle předem stanovených **ukazatelů**:

- 1) Datum aktivity **KDY** - Pokud byla akce vícedenní, vypsalala jsem ji vícekrát – př. 08.08.2000 Jamboree, 09.08.2000 Jamboree. Stejně jsem postupovala i v případě, že se akce opakovala, jelikož ve svém výzkumu považuji za důležitější z kolika akcí si mohou lidé v jednotlivý den vybrat než různorodost akcí (přesto variantu, kde jsou akce se stejným názvem sloučeny, pro zajímavost uvádím v tabulce č.2 v kapitole 8).
- 2) Název aktivity **CO1**
- 3) Druh aktivity **CO2** – Při rozdělení akcí na jednotlivé druhy jsem využila publikaci „Hodnocení programu kulturního rozvoje v Jihočeském kraji¹⁸“ a oficiální portál města Strakonice (www.strakonice.net -> turista a volný čas -> kalendář akcí), kde se akce taktéž rozdělují na jednotlivé typy.
 - a) *výstava*
 - b) *koncert* - živá hudba
 - c) *disko* - hudba ze záznamu
 - d) *film*
 - e) *ples* - společenský oděv
 - f) *maškarní* – masky
 - g) *divadlo* - herecké vystoupení
 - h) *zábava* - komik, bavič, hry
 - i) *slavnost* - slučuje více prvků
 - j) *pout'* - kolotoče, cirkus
 - k) *přehlídka*
 - l) *přednáška* – mluvené slovo

¹⁷ Jejich název před rokem 2007 - Listry Strakonicka

¹⁸ Jihočeský krajský národní výbor, *Hodnocení programu kulturního rozvoje v Jihočeském kraji v období 1981-1985. Program rozvoje kultury*, České Budějovice: 1986

m) *tvůrčí* – účastníci akce sami něco vytvářejí, ale na těchto akcích se nevyžaduje pravidelná účast

Druhy akcí jsou vytvořeny tak, aby mohly být přiděleny primárně jen do jedné kategorie– př. Dudácký festival– dalo by se říci, že je to slavnost, koncert i přehlídka– ale právě proto, že slučuje více aspektů než jen hudbu, bude zařazen pod slavnost.

4) Místo konání **KDE** - Pokud měl nějaký prostor dva a více využitých míst, byly rozepsány jako dva separátní prostory- př. Městský kulturní dům – sál, Městský kulturní dům – malý sál (V obou totiž mohly ve stejném čase probíhat jiné kulturní akce).

5) Pořadatel **KDO**

6) **ZDROJ** – Z které publikace byly informace o akci získány.

Konečná podoba dat je tak zaznamenána v tomto formátu:

př.dat – 01.02.2000, Jedna ruka netleská, film, Kino Oko, město Strakonice, Č.P.Servis

DRUHÁ ČÁST VÝZKUMU

Data, týkající se výzkumných otázek *c,d,e,f,g,h* jsem získala díky osobnímu setkání s organizátory kulturních akcí. Informátorům jsem chtěla dát volnější možnost vyjádření toho, co jim připadá při pořádání kulturních akcí důležité, proto jsem s nimi provedla rozhovory. Avšak z důvodu udržení rozhovorů v určité struktuře a zodpovězení všech výzkumných otázek to byly rozhovory polostandardizované.

Pro svůj výzkum jsem konkrétně využila **polostandardizovaný expertní rozhovor**– nebo-li (podle typologie Hendla¹⁹) rozhovor s návodem– přesněji jeho příbuznou variantu *problémově zaměřený rozhovor s expertem*. Jinak řečeno- provedla jsem strukturovaný rozhovor na dané téma s lidmi, kteří se ve zkoumané oblasti pohybují řadu let, tudíž se v ní dobře vyznají a jsou na ni odborníky.

Na začátku bylo potřeba zorientovat se v oboru (nastudovat potřebné informace k problému), abych byla schopná při rozhovoru správně reagovat a pokládat patřičné otázky. K tomu mi posloužila hlavně první část výzkumu a také prostudování si některých materiálů o místní kultuře.

¹⁹ Viz Hendl 2005:174

Druhým krokem bylo vytvoření struktury rozhovoru, která nemá podobu otázek v přesném znění, ale je opřena o čtyři hlavní témata (korespondující s mými výzkumnými otázkami):

- 1) **Kdo to je:** Jedná se o otázky, z jejichž odpovědí je možné pochopit, kdo je autorem prezentovaných názorů. Patří sem otázky typu: *Smím se zeptat, kolik je Vám let? Jaký máte vztah k Strakonícím? Vlastníte ve Strakonících nějaké kulturní zařízení? Pořádáte kulturní akce jen tam nebo využíváte i jiné prostory? Jak dlouho se věnujete pořádání kulturních akcí? Jak jste se k tomu dostal? Jste profesionál/ amatér? Máte placenou funkci nebo jste dobrovolník? Pořádáte kulturní akce jen ve Strakonících? Zaměřujete se jen na určitý typ akce? A proč?*
- 2) **O co mu jde:** Tímto tématem se jednak snažím najít motivaci organizátorů a subjekty, které je v jejich činnosti podporují (rodina, spolupracovníci, práce, okolí...) – čili především hledám odpověď na výzkumnou otázku *h*. Získané informace pak bude možné využít např. k vytvoření vhodné motivace, prostředí a podmínek pro další organizátory. Zároveň se také snažím nastínit smysl kulturních akcí podle organizátorů (viz výzkumná otázka *i*), což může ukázat vztah k teoretické části (k funkcím kultury) nebo být jejím doplněním. Objevují se zde otázky typu: *Jaký mají podle Vás kulturní akce smysl? Proč kulturní akce pořádáte? Kde se tento zájem vzal? Podporuje Vás v tom Vaše okolí? Třeba rodina? Máte nějaké spolupracovníky? Zapojují se i dobrovolníci/občané? Co Vám ta práce přináší?*
- 3) **Nejlepší akce:** Téma je vystavěné na nejlepší akci (o které si organizátor myslí, že se mu nejvíce povedla), kterou měl v posledních pěti letech. Vztahuje se tedy k výzkumné otázce *e*, která by rovněž měla přispět k zjištění optimálních podmínek pro „povedenou“ kulturní akci. Použila jsem otázky typu: *Jaká byla Vaše nejúspěšnější (nejpovedenější) kultur.akce, kterou jste pořádal - za posledních 5 let? Z jakého důvodu byla nejpovedenější? Přišlo na tu akci hodně lidí? Vydělala? Jaké okolnosti té akci napomohly? Vedlo to k dalším podobným akcím? Získal jste tím další spolupracovníky, nadšence apod.?*
- 4) **Problémy a možnosti:** V této části hledám odpovědi na výzkumné otázky *f* a *g*. Snažím se zjistit konkrétní problémy, které má organizátor při pořádání kulturních akcí, a zároveň pátrám po možnostech zlepšení. Čili se soustředím na to, co by potřeboval změnit, aby mu šlo pořádání akcí ještě lépe. Dotazovala jsem se např. tímto

způsobem: *Existuje něco, co byste potřeboval změnit, aby to pořádání akcí šlo ještě lépe? Mohlo by Vám nějak pomoci město/ občané/ jiné instituce? Máte pocit, že na Vaše kult.akce chodí dost diváků? Dal by se zájem o kulturní akce něčím zvýšit?*

Výše zmíněná struktura interview mi zajistila odpovědi od všech respondentů na podobná (pro mne významná) témata, která šla snadněji vzájemně srovnat. Výhodou tohoto typu rozhovoru je, že je relativně flexibilní – lze v něm aktivně reagovat na skutečnosti, které do struktury rozhovoru úplně nepatří, ale přesto jsou důležité pro objasnění problému (také je možné pokládat dovysvětlující otázky).

Abych zodpověděla i výzkumné otázky *c* a *d* a navíc získala návaznost na první část výzkumu přímo kvantifikovatelnou (přestože provedenou na malém souboru), rozhodla jsem se sezení s informátory doplnit o **seznam** dvanácti faktorů, které mají/mohly mít vliv na pořádání kulturních akcí ve Strakonících (doplňný o kolonku *jiné*, kam mohli připsat další faktory), přičemž jsem je požádala, aby je ohodnotili (jejich důležitost při pořádání akcí a spokojenost s nimi dříve a nyní) podle přiložených instrukcí. Ještě před vyplněním byli upozorněni, aby se zkusili oprostit od své konkrétní situace a na faktory se podívali z obecného hlediska pro pořádání všech kulturních akcí ve Strakonících.

Vyplněné dotazníky jsou k dispozici v příloze č.3. Výsledky z první poloviny tabulky mi umožnily vyzdvihnout nejvýznamnější faktory při pořádání kulturních akcí a výsledky z druhé poloviny tabulky upozornily na nejproblematictější faktory, s kterými organizátoři nejsou spokojeni, to vše v porovnání dříve a nyní. Dotazníkem tak bylo možné zjistit jednak vývoj z minulosti do současnosti (můžeme v něm hledat příčiny vývoje patrné z první části výzkumu) a jednak upozornit na faktory, kterým by se měla při rozvoji kultury v budoucnosti věnovat největší pozornost.

Předložený dokument vypadal následovně:

K VYPLNĚNÍ :

věk:

Prosím o ohodnocení faktorů (vlivů) na kulturní dění ve Strakonících podle Vašich zkušeností a vidění kultury ve Strakonících:

1. Nejprve podle jejich významnosti (důležitosti) na pořádání kulturních akcí ve Strakonících v procentech (0-100%), přičemž 0% znamená – naprosto nevýznamné (nemá vliv) a 100% znamená – velice významné (má velký vliv). Pokud nevíte, do okénka napište N.²⁰
2. Poté podle spokojenosti s nimi (0-100%), přičemž 0% znamená – slabá stránka (naprosto nedostačující) a 100% silná stránka (naprosto dostačující). Pokud nevíte, do okénka napište N.²¹

	Důležitost (významnost)		Spokojenost	
	Dříve (minulost)	Nyní (současnost)	Dříve (minulost)	Nyní (současnost)
	rok 2000	rok 2010	rok 2000	rok 2010
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (počet)				
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (kvalita)				
Informovanost o kulturních akcích				
Návštěvnost				
Spolupráce s městem				
Aktivita občanů				
Aktivita spolků				
Aktivita majitelů kulturních zařízení				
Prostředky (finanční) k pořádání kulturních akcí				
Dotace				
PSER = Dotační program sociál. a ekonom. rozvoje regionu Strakonice				
Zákony				
Jiné:				
Jiné :				
Jiné :				
Jiné:				

²⁰ Př. 1.sloupec – Jak významný byl faktor (počet prostorů, kde se kulturní akce pořádají) na pořádání kulturních akcí v roce 2000? 2. sloupec – Jak významný byl faktor (počet prostorů, kde se kulturní akce pořádají) na pořádání kulturních akcí v současnosti?

²¹ Př. 3.sloupec – Byl v roce 2000 počet prostor, kde se kulturní akce pořádaly, dostatečný? 4.sloupec - Byl v roce 2010 počet prostor, kde se kulturní akce pořádaly, dostatečný?

S každým respondentem jsem přišla do kontaktu nejméně čtyřikrát:

- 1) *Žádost o spolupráci.*
- 2) *Poskytnutí základní osnovy (struktury rozhovoru)-* nebyli tak tématem a otázkami zcela zaskočení.
- 3) *Samotné provedení rozhovoru,* které se konalo s každým účastníkem samostatně a bylo jednorázové. Jeho délka se pohybovala v rozmezí půl hodiny až hodiny podle výmluvnosti dotyčného organizátora, záleželo mi hlavně na zodpovězení všech témat. Při formulování otázek jsem měla na paměti, že otázky musí vyznít jasně a pochopitelně, neměly by se ptát na více věcí zároveň, musí postupovat od obecných ke konkrétním a neměly by předem ovlivnit odpověď informátora. Rozhovor probíhal v prostředí, které si informátor sám zvolil (pokud nevěděl, navrhla jsem mu výběr z několika kaváren), aby se cítil dobře. Jednalo se tedy o místo, kde pracuje, nebo o kavárnu. Vždy to ale bylo klidné prostředí, kde nás nikdo nerušil. Vše jsem chtěla zaznamenat na diktafon, ovšem dva informátoři z šesti to odmítli. U těch, co s diktafonem souhlasili, jsem se na začátku i během rozhovoru ujistila, že zařízení opravdu funguje, a zároveň jsem si dělala vlastní poznámky, které jsem využila při ujasňování si významů a v nichž jsem se pokusila zachytit věci, které nebyly z nahrávky patrné. U dvou zbylých respondentů jsem si dělala jen poznámky. Po skončení rozhovoru jsem vše ještě jednou zkontrolovala a doplnila své poznámky.
- 4) *Kontakt v případě nejasností v rozhovoru a následné dovysvětlení.*
- 5) *Nabídnutí výsledné práce a její eventuální zaslání*

6. Výběr vzorku a prostředí výzkumu

Jak jsem již zmínila, program PSER, z kterého vycházím, se zaměřuje na region Strakonice²², avšak já se zabývám „pouze“ městem Strakonice, jelikož v současné chvíli rozsah celého regionu přesahuje možnosti mého výzkumu. Obec Volyně by si navíc zasloužila vlastní výzkum, který by mohl být v budoucnu komparován s mou prací.

²² Připomínám- regionem Strakonice se chápe spojené Sdružení měst a obcí na Strakonicku, kam patří obce „spadající pod pověřené obecní úřady Strakonice a Volyně“ (Přikryl 2000:3)

PRVNÍ ČÁST VÝZKUMU

V první části výzkumu jde o posouzení rozšíření kulturních akcí z hlediska jejich četnosti od roku 2000 do roku 2010, ale vzhledem k množství dat bylo nutné udělat redukci. Za dostatečně vypovídající pokládám data v tříletém průřezu - týkající se roku 2000, 2003, 2006 a 2009 zastoupeny vždy dvěma reprezentativními měsíci. Oporou pro výběr vzorku bylo 12 měsíců, které jsem rozdělila do dvou skupin: 1) podzimní a zimní měsíce (říjen-březen), kdy je sezóna plesů, koncertů, besídek atd. 2) jarní a letní měsíce (duben-září), kdy vhodné počasí láká k akcím pod širým nebem a pořádají se hlavní kulturní akce města (dudácký festival, městské slavnosti atd.). Metodou náhodného výběru (hazením kostkou) jsem vybrala z každé skupiny jeden měsíc – pro zimní skupinu padla 5 (únor) a pro letní padla 4 (červenec).

Do výzkumu jsou zahrnuty všechny kulturní akce, jichž se předmět výzkumu týká, tudíž v tomto ohledu jsem vzorek nestanovovala. Důvodem redukce kulturního dění na kulturní akce je dostupnost dat a větší spolehlivost dat. Kdybych do výzkumu zahrnula i dlouhodobou účast v zájmových kroužcích kulturního směru (jako je př. hra na kytaru, divadelní zkoušky, hodiny zpěvu) byla by data značně zkreslená, jelikož většina z nich není zaznamenána v konkrétních dokumentech nebo není zaznamenána vůbec. Také by se špatně zařazovala do vybraných období, za které jsem dělala analýzu dat. Tato složka je však relevantně zahrnuta v akcích, které se následně pořádají pro veřejnost – př. výstavy a vystoupení ZUŠ²³ – jež svědčí o jejich činnosti.

DRUHÁ ČÁST VÝZKUMU

V druhé části výzkumu se zaměřuji na organizátory kulturních akcí²⁴. Vzorek jsem stanovila tak, aby poskytl ucelený pohled na zkoumané téma a aby splňoval následující kritéria:

- 1) Pořadatelé (organizátoři) museli působit v kulturním dění Strakonice alespoň posledních 5 let.

²³ Základní umělecká škola ve Strakonících

²⁴ Kdo jsou organizátoři kulturních akcí, jsem zjistila z první části výzkumu, jelikož jsem je zaznamenala pod kolonku - KDO

- 2) Vzorek musí zahrnovat jak pořadatele zaměřené na specifický druh akcí, tak pořadatele zaměřené na více druhů akcí.

Omezením výzkumu je vyřazení organizátorů, kteří se pohybují v tomto oboru krátce a také těch, kteří z různých důvodů na poli působení nevydrželi. Jejich poznatky by byly určitě přínosné, avšak v tomto výzkumu jde hlavně o problémy zasahující do několika posledních let.

Celkem bylo osloveno 14 organizátorů, z čehož, jak se později ukázalo, 1 nesplňoval daná kritéria, 1 spolupráci odmítl, 4 na nabídku nereagovali a s 2 se nám nepodařilo domluvit vhodný termín pro rozhovor (v rozmezí pěti měsíců – listopad až březen). Vzorek, se kterým byly provedeny rozhovory, se tedy skládá z 6 respondentů ve věku od 27-62 let. Jedná se o 1 ženu a 5 mužů, 2 z nich se věnují jen specifickým druhům akcí, 4 se věnují více druhům akcí. Následný dotazník vyplnilo 5 informátorů, 1 odmítl (inf. 3) z toho důvodu, že se nepovažuje za dosti kompetentního (nepobývá tolik času ve Strakonících).

Motivací pro účast ve výzkumu pro organizátory mohl být už samotný fakt, že je považují za odborníky a zajímám se o jejich názor. Výsledky výzkumu jim jsou navíc plně k dispozici pro jejich potřebu (získají přehled o nabídce kulturních akcí a mohou je použít např. jako jeden z podkladů pro fórum, kde se předkládají návrhy pro rozvoj města).

7. Metody vyhodnocování

PRVNÍ ČÁST VÝZKUMU

Pro zpracování dat jsem využila popisnou statistiku. Jejím cílem je „organizace a popis dat, jež byla získána“ (Hendl 2004:113). Jelikož se jednalo o větší množství informací, data jsem zpracovala pomocí počítačového programu Excel, přičemž jsem využila své znalosti z kurzů – Kvantitativní metody zpracování informací, Příprava a zpracování empirického výzkumu.

Na začátku bylo potřeba data převést do podoby vhodné pro hromadné zpracování dat– jedná se o data KDY, CO1, CO2 a KDE²⁵. „Jakmile jsou data uložena, vyčištěna a

²⁵ Jakou budou mít data podobu je popsáno v 5. kapitole „Techniky sběru dat“

zálohována, mohou být podrobena statistickým analýzám“ (Jandourek 2003:209) Hlavním záměrem byla komparace (porovnání) celkového počtu akcí²⁶, počtu akcí v rámci druhu akcí²⁷ a počtu zařízení²⁸, v kterých akce probíhaly, ve vybraných letech. Z toho důvodu jsem provedla třídění prvního stupně: frekvenční analýzu – to znamená, že jsem vyhodnotila základní statistické charakteristiky, které z dat vyplývají – zejména absolutní a relativní četnosti. Na podkladě těchto údajů jsem následně přijala/zamítla stanovené hypotézy – viz další kapitola.

DRUHÁ ČÁST VÝZKUMU

Dalším krokem po získání rozhovoru byl jeho přepis. Nejlépe ještě ten samý den, kdy byl rozhovor pořízen, jsem podle diktafonu nebo podle poznámek provedla **redigovanou transkripci** (přepis do hovorové češtiny)²⁹. Místo názvů nebo částí rozhovoru, které prozrazují identitu informátora, jsou v přepisu křížky (xxx nebo obecné označení psané kurzívou).

Poté jsem podle znalostí získaných v kurzu- Technika a analýza rozhovoru- vytvořila pro každý rozhovor tabulku o třech sloupcích, přičemž první zaznamenává čísla řádek, druhý text rozhovoru a v třetím je prostor pro kódy; řádky se střídají tak, jak se střídá projev tazatele a informátora. Tímto způsobem mi vznikl přehledný text, kde jsem mohla uplatnit techniky kvalitativní obsahové analýzy, jejíž cílem bylo identifikovat hlavní témata, která do jisté míry korelují s výzkumnými otázkami, ale objevila se i témata nová, neméně důležitá. Každý rozhovor jsem si několikrát uceleně přečetla, označila v něm opakující se výpovědi a ústřední poznatky. Takto upravený datový materiál jsem opatřila kódy. Následovalo hledání pravidelností a porovnávání výpovědí pomocí různých map a grafů, které se staly podkladem pro závěrečnou interpretaci. (Hendl:2005)

Na základě těchto informací mohu popsat, co je pro pořádání kulturních akcí významné a co až tak významné není, co by potřebovalo změnu, zkrátka jaká byla a je situace v kulturním dění Strakonice očima organizátorů. Jak již bylo zmíněno, k tomu mi dopomohla i doplňující tabulka s možnými vlivy na pořádání kulturních akcí, kterou jsem opět zpracovala v programu Excel.

²⁶ Zajímala mě tedy data KDY a CO1/CO2

²⁷ Zajímala mě data KDY a CO2

²⁸ Zajímala mě data KDE

²⁹ Přepsané rozhovory jsou k dispozici v příloze – viz Příloha č.2

8. Vyhodnocování a interpretace získaných dat

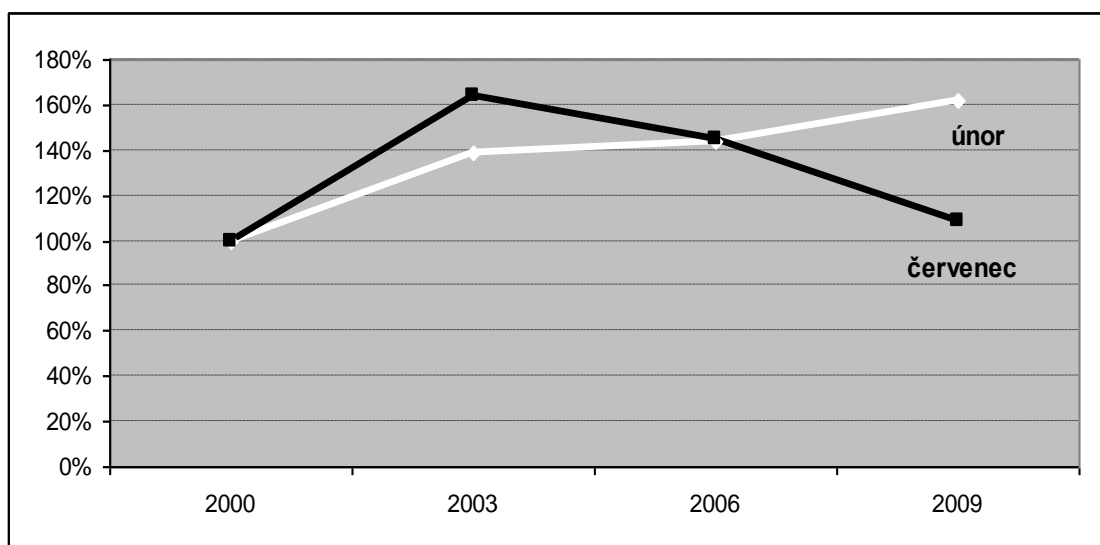
PRVNÍ ČÁST VÝZKUMU

Celkem jsem vypsalala údaje o 1482 kulturních akcích. V následující tabulce č.2 je rozepsán jejich počet po jednotlivých měsících tak, aby bylo možné potvrdit/zamítnout hypotézu **H1: Množství kulturních akcí ve zkoumaném období roste**. Jelikož byl rok 2000 rokem přestupným a ostatní ne, nepočítala jsem akce z 29.2.2000.

Tabulka č.2: Celkový počet kulturních akcí ve Strakonících ve zkoumaném období

rok	měsíc	počet kultur.akcí	bazický index
2000	únor	125	100%
	červenec	155	100%
2003	únor	173	138%
	červenec	254	164%
2006	únor	180	144%
	červenec	224	145%
2009	únor	202	162%
	červenec	169	109%

Graf č.1: Vývoj počtu kulturních akcí (bazický index) ve Strakonících ve zkoumaném období

Z tabulky č.2 (i z grafu č.1) můžeme vidět, že pokud bychom vzali v úvahu jen měsíc únor, hypotéza by byla platná. Bohužel červenec zaznamenal nejprve prudký vzrůst akcí (v roce 2003), ale pak se počet akcí snižoval, což se neshoduje s 2. podmínkou hypotézy.

1. podmínka- platí:

- počet akcí v únoru 2000 < počet akcí v únoru 2003 < počet akcí v únoru 2006 < počet akcí v únoru 2009

- únor 2000 (125 akcí) < únor 2003 (173 akcí) < únor 2006 (180 akcí) < únor 2009 (202 akcí)

2. podmínka- neplatí:

- počet akcí v červenci 2000 < počet akcí v červenci 2003 < počet akcí v červenci 2006 < počet akcí v červenci 2009

- červenec 2000 (155 akcí) < červenec 2003 (254 akcí) > červenec 2006 (224 akcí) < červenec 2009 (169 akcí)

Z výše popsaných důvodů je hypotéza **H1 zamítnuta**.

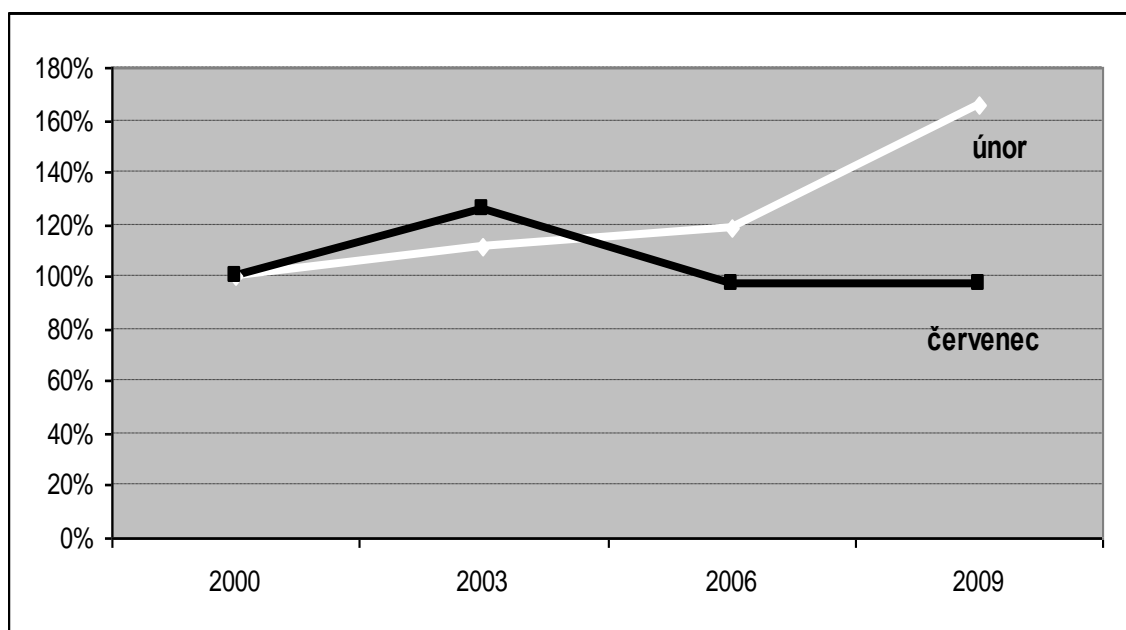
Aby byla interpretace dat relevantní, musím ale podotknout některé okolnosti. V roce 2000 a 2003 bylo jedno ze tří kin ve Strakonících v červenci z technických důvodů uzavřeno. Červenec 2006 má tak výhodu 14 akcí a červenec 2009 výhodu 25 akcí, které se odehrály právě zde, což na situaci téměř nic nemění. Podstatnější událostí jsou ale povodně v červenci 2009, kvůli kterým musela být uzavřena zámecká galerie, kde se v červenci 2000 uskutečnilo 52 akcí, v červenci 2003 to bylo 30 akcí a v červenci 2006 akcí 18. S největší pravděpodobností nebyly přístupné ani stálé sbírky hradu, jelikož se o nich žádná publikace nezmiňuje (nezve na ně) jako v předcházejících letech. V tomto případě měl červenec 2000 k dobru 26 akcí, rok 2003 akcí 29 a rok 2006 akcí 26. I s ohledem na tuto skutečnost by však byla hypotéza zamítnuta, jelikož rok 2006 byl méně úspěšný než rok 2003. Ovšem pokud bychom porovnávali jen situaci před vytvořením dokumentu PSER a nyní, pak je v současnosti počet kulturních akcí vyšší a cíl města je tak splněn.

Pro zajímavost ještě přikládám tabulku č.3, kde jsem v každém měsíci sloučila akce se stejným názvem, aby bylo vidět, na kolik akcí mohl divák vyrazit, pokud nechtěl jít dvakrát na jednu a tu samou akci. I v tomto případě by ale byla hypotéza zamítnuta, protože rok 2006 byl slabší než rok 2003.

Tabulka č.3: Počet kulturních akcí ve Strakonících ve zkoumaném období (sloučení akcí se stejným názvem)

rok	měsíc	počet kultur.akcí	bazický index
2000	únor	53	100%
	červenec	35	100%
2003	únor	59	111%
	červenec	44	126%
2006	únor	63	119%
	červenec	34	97%
2009	únor	88	166%
	červenec	34	97%

Graf č.2: Vývoj počtu kulturních akcí (bazický index) ve Strakonících ve zkoumaném období (sloučení akcí se stejným názvem)

Tabulka č.4: Počet kulturních akcí v rámci jednotlivých druhů akcí ve Strakonících 2000-10

CO2	Počet kult.akcí v jednotlivých měsících a letech								Celkový součet kult.akcí
	2/ 2000	7/ 2000	2/ 2003	7/ 2003	2/ 2006	7/ 2006	2/ 2009	7/ 2009	
výstava		97	28	188	30	149	18	115	625
kino	72	21	56	31	65	31	75	33	384
disko	13	13	45	25	29	32	33	8	198
koncert	2	17	10	8	11	10	9	8	75
tvůrčí	15		3		16		10		44
ples	10		12		10		9		41
přednáška	3		5	1	5		26		40
divadlo	6		9		8		12		35
slavnost	1	4		1	1	2	6	4	19
maškarní	2		4		4		2		12
zábava	1				1		2		4
pouť		3							3
přehlídka			1					1	2
Celkový součet kult.akcí	125	155	173	254	180	224	202	169	1482

V tabulce č.4 jsou zaznamenány druhy akcí a jejich výskyt v jednotlivých měsících a rocích. K tomu, aby byla potvrzena hypotéza **H2: Počet akcí v rámci jednotlivých druhů ve zkoumaném období roste**, musely by být potvrzeny všechny hypotézy H2a-H2m. Tuto podmínku nesplňuje už první dílčí hypotéza H2a: Počet akcí druhu *výstava* ve zkoumaném období roste:

- únor 2000 (0 výstav) < únor 2003 (28 výstav) < únor 2006 (30 výstav) > únor 2009 (18 výstav)
- červenec 2000 (97 výstav) < červenec 2003 (188 výstav) > červenec 2006 (149 výstav) > červenec 2009 (115 výstav)

Hypotéza **H2** je tudíž také **zamítnuta**.

Svou roli opět sehrály povodně 2009, ale jelikož byl počet výstav nižší i v červenci 2006 než v červenci 2003, hypotéza by byla stejně zamítnuta. Pokud se podíváme na tabulku dále, zjistíme, že podmínku nesplňuje dokonce ani jedna dílčí hypotéza. V případě, že bychom brali v úvahu jen situaci v roce 2000 a 2009 (dříve a nyní) – podmínku by stejně splnily jen 2 druhy akcí z 13 (výstava a kino), ovšem řada z těch zbývajících si alespoň nepohoršila.

Následuje tabulka č.5, kde je vypsán souhrnný počet prostorů, kde se akce pořádaly, v jednotlivých letech. V každém roce jsem sečetla počet využitých prostorů v únoru a v červenci. V případě, že byl prostor využit v konkrétním roce v obou měsících (třeba i vícekrát), byl pochopitelně počítán jen jednou. V příloze č.4 se pak můžete podívat na podrobnější tabulku, která prozrazuje názvy konkrétních prostor a počet kulturních akcí v nich. Mimo jiné z ní můžete také vyčíst, že prostory, kde se pořádalo nejvíce akcí (první 4 - kino Oko, výstavní sítě hradu, Zámecká galerie, Šmidingerova knihovna), byly a jsou v režimu města (tyto prostory se nepronajímají a nepořádají se zde soukromé akce).

Tabulka č.5: *Počet využitých prostorů pro pořádání kulturních akcí ve Strakonících ve zkoumaném období*

rok	počet prostorů
2000	22
2003	27
2006	24
2009	28

Z tabulky č.5 je patrné, že hypotéza **H3: Počet prostorů, v kterých lze pořádat kulturní akce, ve zkoumaném období roste** musí být **zamítnuta**, jelikož není splněna podmínka:

počet prostorů 2000 < počet prostorů 2003 < počet prostorů 2006 < počet prostorů 2009

Opět ale platí, že v současnosti (rok 2009) je využíváných prostorů více než v době vytvoření dokumentu PSER (2000).

DRUHÁ ČÁST VÝZKUMU: DOTAZNÍKY

Dotazník vyplnilo 5 organizátorů, přičemž jejich úkolem bylo ohodnotit 12 faktorů (+ měli možnost doplnit další faktory) podle jejich významnosti pro pořádání kulturních akcí a následně podle jejich spokojenosti s nimi na stupnici od 0-100%, kde v prvním případě 0% znamenalo – naprosto nevýznamné (nemá vliv) a 100% znamenalo – velice významné (má velký vliv); v druhém případě pak 0% znamenalo – slabá stránka (naprosto nedostačující) a 100% silná stránka (naprosto dostačující). Při vyplňování měli vzít respondenti v úvahu celkovou situaci ve Strakonících, tedy nejen svou vlastní.

Vzhledem k velmi omezenému počtu respondentů jsem vyřadila z celkového vyhodnocení faktory, kde se objevily odpovědi N (organizátor nevěděl). Avšak zmiňuji je v následné interpretaci. U významnosti jsem z toho důvodu pracovala s 10 faktory a u spokojenosti jen s 9 faktory. Vyhodnocování dotazníků probíhalo tak, že jsem u každé odpovědi sečetla hodnoty, které respondenti vyplnili, a vypočetla jejich průměr. Poté následovalo jejich vzájemné srovnávání.

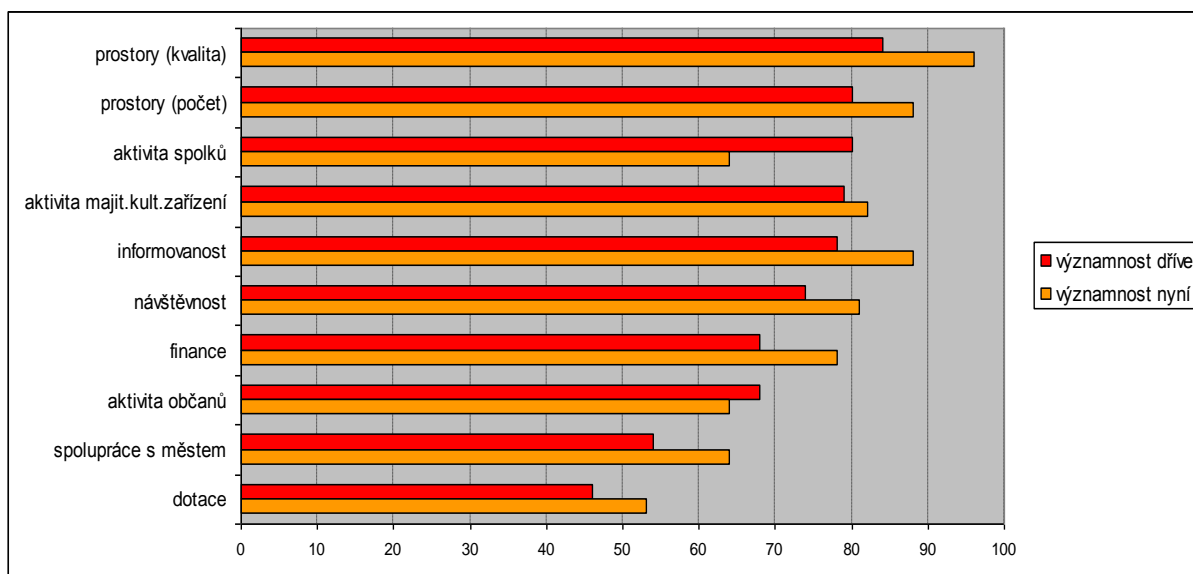
Tabulka č.6: *Faktory, které mohly mít vliv na nabídku kulturních akcí ve Strakonících v roce 2000 (dříve)- seřazené od nejvýznamnějších*

faktor	významnost dříve (z maxima 100)
prostory (kvalita)	84
prostory (počet)	80
aktivita spolků	80
aktivita majit.kult.zařízení	79
informovanost	78
návštěvnost	74
finance	68
aktivita občanů	68
spolupráce s městem	54
dotace	46

Tabulka č.7: *Faktory, které mohou mít vliv na nabídku kulturních akcí ve Strakonících v roce 2010 (nyní)- seřazené od nejvýznamnějších*

faktor	významnost nyní (z maxima 100)
prostory (kvalita)	96
prostory (počet)	88
informovanost	88
aktivita majit.kult.zařízení	82
návštěvnost	81
finance	78
aktivita spolků	64
aktivita občanů	64
spolupráce s městem	64
dotace	53

Graf č.3: Porovnání významnosti faktorů dříve a nyní (v roce 2000 a v roce 2010)- seřazeno od nejdůležitějších faktorů v dřívějšku

Tabulka č.6 a č.7 nám ukazuje seřazené faktory od nejdůležitějších při pořádání kulturních akcí v období dříve a nyní. Vidíme tak, že všechny zmíněné faktory považují organizátoři za významné v obou obdobích (výjimkou jsou dotace, které v dřívějším období nedosáhly potřebných 50%). Největší vliv na pořádání akcí dříve i nyní měly prostory (jejich kvalita i počet), které obsadily první příčky. Na třetí pozici pak dochází ke změně, zatímco dříve byla důležitá činnost spolků, nyní ji respondenti odsunuli až na sedmé místo a nahradila ji informovanost. Čtvrtým nejpodstatnější faktor (aktivita majitelů kult.zařízení) už se opět v obou obdobích shoduje. Vzájemné srovnání roků 2000 a 2010 pak můžeme přehledněji sledovat v grafu č.3, který nám prozrazuje že důležitost jednotlivých faktorů nabývá na intenzitě (kromě aktivity spolků a aktivity občanů). Faktory, které jsem nezařadila do těchto přehledů, jsou zákony, PSER a jiné. U zákonů vyplnili potřebné kolonky 4 respondenti, můžeme je tedy částečně přirovnat k vyhodnocení ostatních faktorů- dříve byla jejich významnost 62,5% a nyní 67,5%- skončily by tak na devátém místě z jedenácti v roce 2000 a na sedmém místě z jedenácti v roce 2010. U programu PSER ale kolonku v období dříve vyplnil jen jeden organizátor (100%) a v období nyní dva organizátoři (100% a 80%). Z výsledku a reakcí respondentů však můžu usuzovat, že většina jich o takovém projektu vůbec nevěděla. Možnost doplnit dotazník o další faktory využil jen jeden respondent, který

připomněl významnost počasí (jelikož ale počasí ovlivnit nelze, je pochopitelné, že ho ani neohodnotil).

Tabulka č.8: *Spokojenost s jednotlivými faktory v roce 2000 (dříve)- seřazeno od nejlépe hodnocených*

faktor	spokojenost dříve
informovanost	64
návštěvnost	58
prostory (kvalita)	54
aktivita spolků	54
aktivita majit.kult.zařízení	54
finance	52
prostory (počet)	48
aktivita občanů	42
spolupráce s městem	32

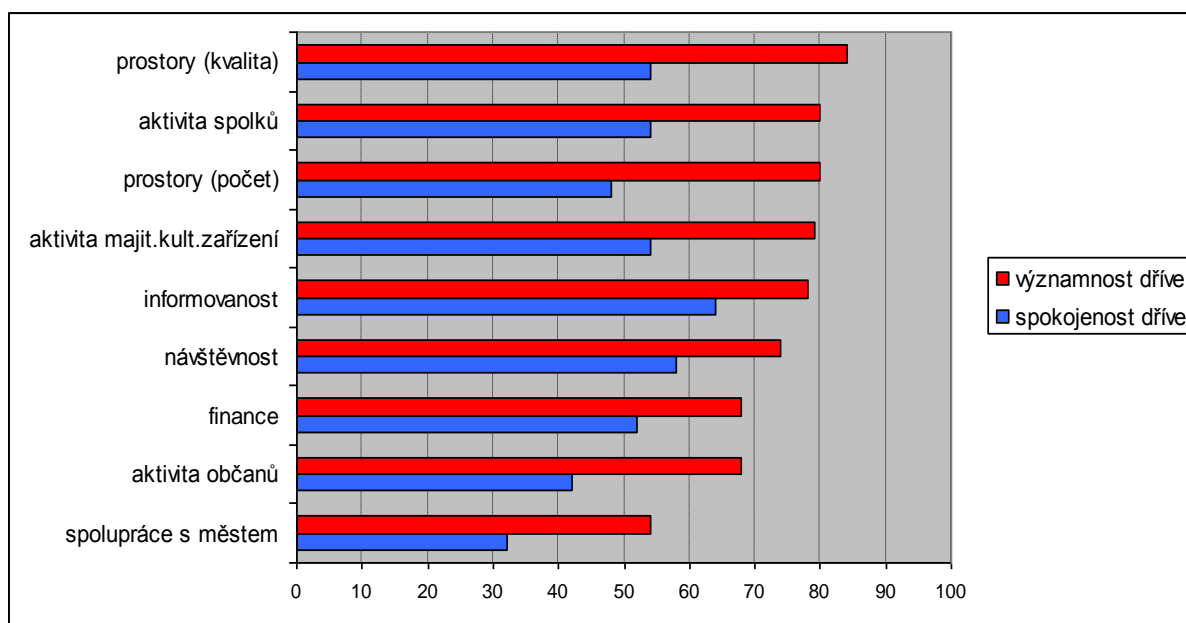
Tabulka č.9: *Spokojenost s jednotlivými faktory v roce 2010 (nyní)- seřazeno od nejlépe hodnocených*

faktor	spokojenost nyní
informovanost	88
návštěvnost	68
prostory (kvalita)	67
prostory (počet)	67
aktivita majit.kult.zařízení	65
finance	48
spolupráce s městem	44
aktivita spolků	38
aktivita občanů	34

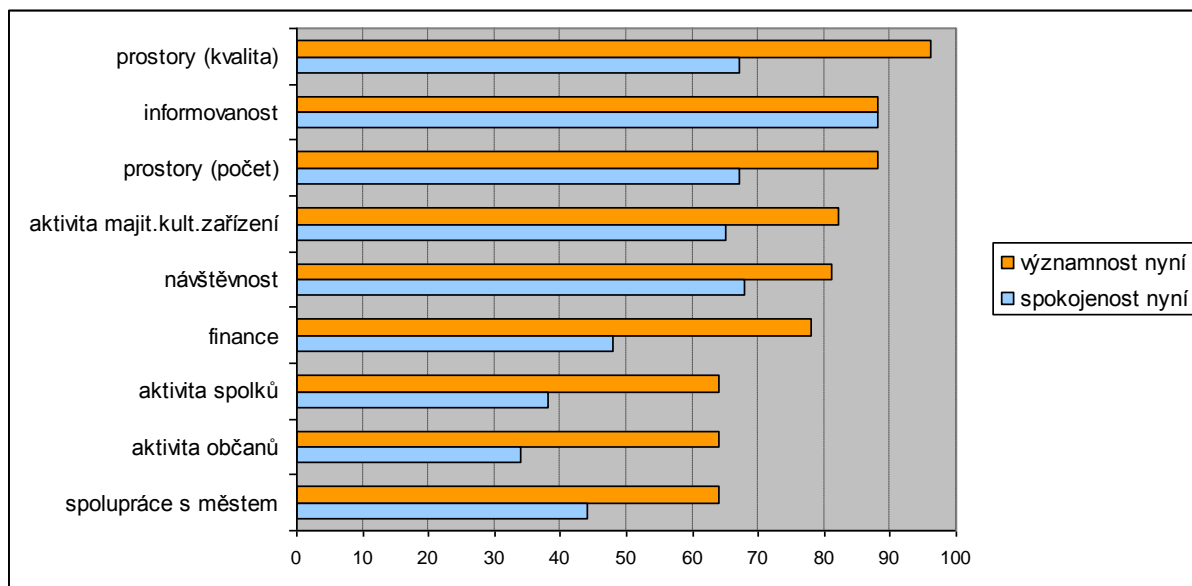
V tabulce č.8 a č.9 máme seřazené faktory podle spokojenosti s nimi od nejlépe hodnocených po nejhůře. Můžeme si ale všimnout, že většina faktorů se v roce 2000 pohybovala někde na pomezí a tak je nelze prohlásit ani za silnou ani za slabou stránku. Problémovými faktory (kde významnost faktorů je větší než 50%, ale spokojenost s nimi nižší než 50%) té doby byla především spolupráce s městem a částečně také aktivita občanů a počet prostorů - viz graf 4. Bohužel v roce 2010 problémových faktorů přibývá- viz graf 5- nejhůře je na tom aktivita občanů a spolků, částečně pak také spolupráce s městem a finance. Nutno

ovšem podotknout pozitivní fakt, že v roce 2010 spokojenost s většinou faktorů vzrostla- až na aktivitu spolků, aktivitu občanů a finance (jak můžeme posoudit podle grafu č.6), které jsou současně pokládány spíše za slabé stránky. Ovšem vzhledem k tomu, že v roce 2010 je aktivita spolků a občanů pokládána za méně důležitou než v roce 2000 a naopak informovanost a prostory (počet i kvalita), kde spokojenost výrazněji vzrostla, za významnější, ubírá se vývoj relativně správným směrem. V tomto ohledu jsou největším problémem finance, u kterých jako jediných významnost vzrostla, ale spokojenost se snížila (viz graf č.7). Pokud bych opět měla zmínit faktory, které jsem vyřadila z celkového vyhodnocování- u dotací a zákonů odpověděli 4 respondenti, přičemž dotace ohodnotili jako spíše slabou stránkou- dříve 32,5% a nyní dokonce jen 20%, organizátoři je ovšem nepovažují za tolik důležité, i když jejich zlepšení by určitě uvítali; se zákony pak byli rovněž nespokojeni- dříve 32,5%, nyní 30%; program PSER ohodnotil jen jeden respondent- dříve 0%, nyní 60%.

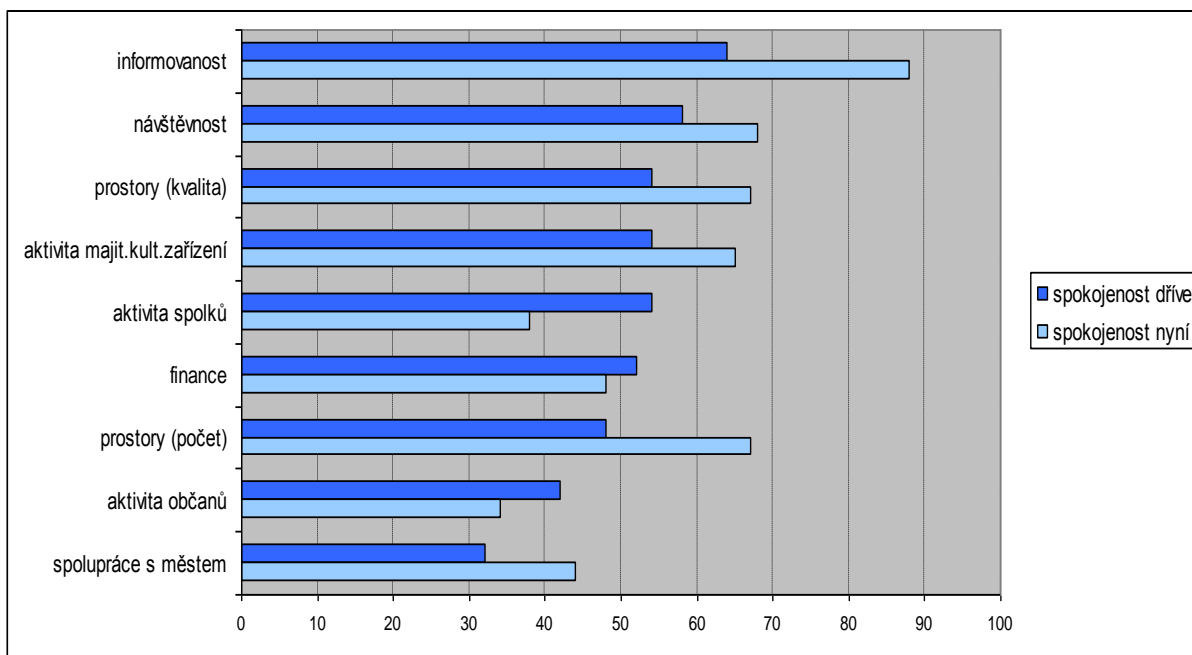
Graf č.4: Porovnání významnosti faktorů se spokojeností s nimi v roce 2000 (dříve)- seřazeno od nejvýznamnějších faktorů

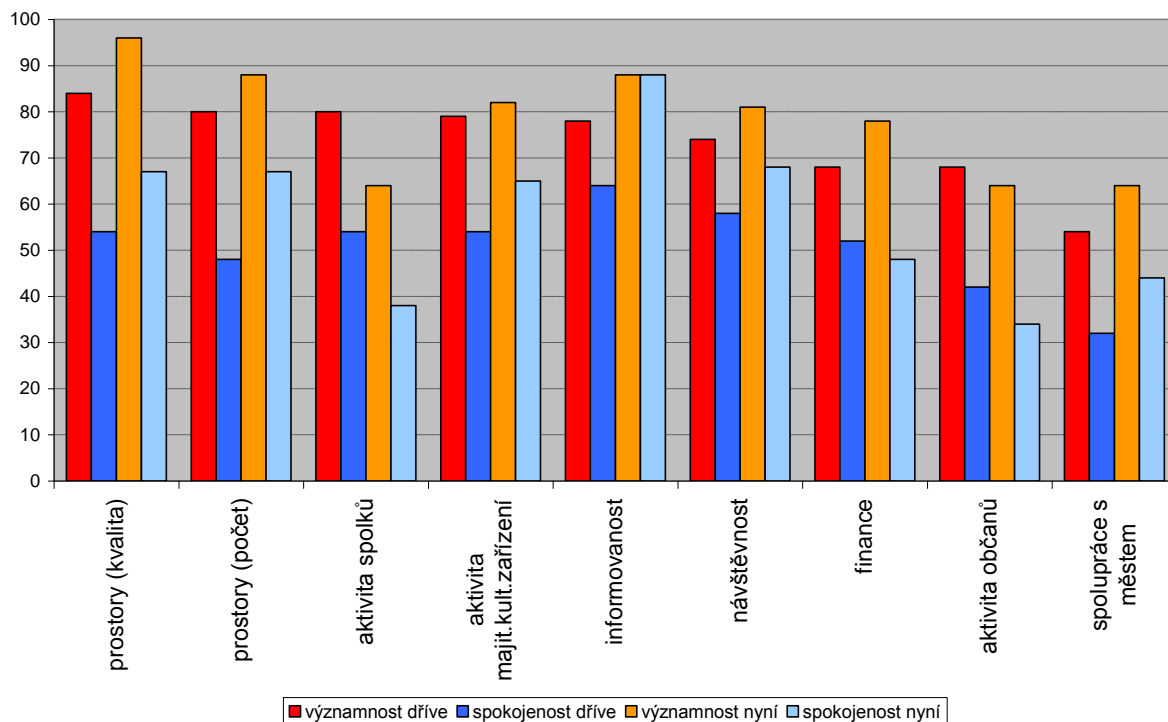
Graf č.5: Porovnání významnosti faktorů se spokojeností s nimi v roce 2010 (nyní)- seřazeno od nejvýznamnějších faktorů

Graf č.6: Porovnání spokojenosti s faktory dříve a nyní (v roce 2000 a v roce 2010)- seřazeno od nejlépe hodnocených v dřívějším období

Graf č.7: Porovnání významnosti faktorů a spokojenosti s nimi v roce 2000 (dříve) s významností faktorů a spokojeností s nimi v roce 2010 (nyní)- seřazeno od nejdůležitějších faktorů dříve

DRUHÁ ČÁST VÝZKUMU: ROZHOVORY

Podkladem pro tuto část výzkumu mi bylo 6 rozhovorů. Jejich přepisy jsem nejprve několikrát přečetla a následně opatřila deskriptivními kódy, které rozdělují informace do 4 základních témat dané strukturou rozhovoru (i přes poměrně pevnou kostru rozhovoru informátoři pochopitelně témata prolínali, přeskakovali atd.). Nové téma, které by nešlo zařadit do těchto 4 hlavních kategorií, se neobjevilo. Kódy tak mají číselnou podobu: 1- zaznamenává informace o organizátorovi, 2- zachycuje úseky o motivaci organizátora a smyslu kulturních akcí, 3- týká se nejlepší akce nebo-li podmínek pro nejlepší akci, 4- problémy a možnosti do budoucna. V rámci těchto kódů jsem vytvořila další kódové podskupiny – př. AS – aktivita spolků, SM – spolupráce s městem. Současně (nebo hned po té) jsem také vytvářela interpretativní kódy př. 2 PEN ANO – motivací organizátora je zisk.

V další fázi už nastalo vytváření map a grafů, podle kterých jsem hledala pravidelnosti a významné prvky pro závěrečnou interpretaci.

Výsledky jsem se rozhodla členit stejným způsobem jako analýzu– do čtyř hlavních témat. K jejich prezentaci pak využívám narativní přístup tj. popisují nejpodstatnější informace (to, co informátoři nejvíce vyzdvihovali/opakovali) tím způsobem, že mezi svou interpretaci zařazují různě dlouhé úryvky z rozhovorů (ať už jako podklad nebo doplnění interpretace). Úryvky samozřejmě graficky odlišují od ostatního textu. (Hendl 2005:320)

1. KDO TO JE

Organizátoři byli ve věku od 27-62 let. Většina z nich (5) se narodila nebo strávila dětství ve Strakonících. Všichni zde pak působí v oblasti kultury již od svých mladých let, chodili sem do školy, do zájmových kroužků a mají zde rodinné vazby, ačkoli 2 z nich nejsou obyvateli Strakonice (inf. 3 a inf. 6). Lze tedy říci, že informátoři neznají Strakonice jen ve vztahu k pořádání kulturních akcí, ale mají k nim i nějakou jinou osobní vazbu.

Pořádání kulturních akcí se informátoři věnují poměrně dlouho – jeden 6 let, dva kolem 20 let a zbylí tři dokonce přes 30 let. Pro 5 z nich je činnost v kultuře jejich hlavním zaměstnáním. Inf. 6 se ale více zabývá audiem, přenosem zvuku, než samotnému pořádání kulturních akcí a pro inf. 5 je pořádání kult.akcí zaměstnáním teprve dva roky. Z toho důvodu se za profesionála považují jen organizátoři, kteří tuto práci dělají přes 30 let, je to informátor č.1: *„Jsem profesionál, který zastupuje organizaci a jsem v podstatě manager, který v podstatě šéfuje tuto organizaci.“*, informátor č.2: *„...považuji se za profesionála, je to moje zaměstnání.“* a informátor č.4: *„No, já se tím vlastně živím. Jsem už 12. rok profesionál. Předtím jsem to teda dělal při práci.“* Informátor č.3 se pak považuje za zkušeného amatéra: *„Amatéra. Nicméně za ty roky už se člověk ledacos naučí.“* Většina organizátorů působí v soukromé sféře, ale majitelem kulturního zařízení je jen jeden. Vyhrazenou oblast působení (hudbu) mají dva organizátoři. Ostatní přijdou do kontaktu s více oblastmi kultury, což do jisté míry odpovídá náplni jejich zaměstnání, ale v podstatě se kryje i s jejich zájmy.

Shrnutí :

Tabulka č.10: *Hlavní charakteristika informátorů*

indikátor	1	2	3	4	5	6
věk	"62"	"56"	"41"	"52"	27	34
obyv.Strakonice	ano	ne	ano	ano	ano	ne
pořádání kul.akcí	35 let	31 let	29 let	33 let	6 let	17 let
hlavní zaměstnání	ano	ano	ne	ano	ano	ano
amatér/ profesionál	prof.	prof.	amat.	prof.	amat.	amat.
majitel kul.zařízení	ne	ne	ne	ne	ano	ne
druh zaměstnan. poměru	ZO	ZO	S	S	S	S
pracují jen pro jednu "společnost"	ano	ano	ne	ne	ano	ano
oblast zájmu/působení	památková péče, hudba, výstavní činnost	hudba, tanec, zpěv, výtvarná činnost	hudba, tanec	hudba, moderování	hudba	hudba

Legenda:

věk – uvozovky značí odhadovaný věk podle výpovědi informátorů, věk bez uvozovek je od respondentů potvrzen

pořádání kult.akcí – jak dlouho se kulturním akcím věnuje

druh zaměstnaneckého poměru – ZO (zaměstnanec organizace), S (soukromník, osvč)

2. O CO MU JDE (motivace, smysl kulturních akcí)

Jelikož pro většinu informátorů je pořádání kulturních akcí součástí obživy, je pochopitelné, že jako hlavní motivaci zmiňovali právě zaměstnání- tedy snahu dostat svým povinnostem (inf. 1- „*Jsem manager, který má ve zřizovací listině dáno, co bude dělat. Není to o tom, co bych chtěl nebo nechtěl.*“, inf.2- „*...je to moje práce, tudíž povinnost.*“), potřebu prezentovat výsledky své práce (inf. 2- „*Musím prezentovat nějaký výsledek toho, co tu děláme.*“) a úsilí zajistit si dostatek financí. I když informátoři „soukromníci“ uvedli, že dopracovat se zisku vůbec není snadné (inf. 3- „*...pokud člověk působí v kultuře, tak je rozhodně částečně dobrovolník, jelikož velké peníze to rozhodně nevynáší.*“; inf. 5- „*Je fakt těžký na takových akcích něco vydělat.*“). Převládá tak spíše ochota dělat něco pro kulturu, zájem o ni, než snaha si vydělat velké peníze (inf. 6- „*Ale jen o penězích to není. To je jasné, že ho to baví.*“; inf. 1- „*Mám tady zaměstnání a je to i můj koníček.*“; inf. 2- „*Navíc je to tak trochu i zájem, bez toho to nejde.*“). V ideálním případě se povede skloubit obojí, jak to vystihl informátor 4- „*No ale potom je to krásná věc v jedné věci, když se člověk může žít*

tim, co ho baví..“ Všichni organizátoři se shodli, že kultura je jejich koníčkem a zároveň dali najevo, že jen jako zaměstnání se to v podstatě ani brát nedá (inf.1- „Není to jen zaměstnání jako takový. To v kultuře nejde. Ten kdo to bere jen jako zaměstnání, tak to většinou nedopadá úplně dobře.). Často se tomu musí i něco obětovat – především volný čas (inf 1- „To je taková ta hranice- nechci říkat, že je to extra zájem, ani že je to jenom zaměstnání. V kultuře nemůžete pracovat, aniž by se v tom městě udržovaly vztahy s těmi ostatními institucemi, aniž by člověk věděl o kulturním dění... Není možný říct – já mam 8 hodin k tomu půl hodiny oběd a končím a nejsem.“) nebo fyzické a psychické síly (inf. 4- „Samozřejmě, mě to baví, ale jsou chvíle, kdy třeba jsem psychicky vyřízenej.. třeba prosincový akce jsou takový, že hraju denně..“).

Z výpovědí organizátorů je patrné, že jejich práce rozhodně není snadná a nepovažují ji za „zlatý důl.“ Co je tedy ke kultuře přivedlo a co je ještě motivuje kulturní akce pořádat? Jejich zájem o kulturu se vytvářel už od mladých let a to především pod vlivem rodiny (př. rodiče je přihlásili do zájmových kroužků nebo viz inf. 3- „...na Prácheňák jsem začal chodit díky mojí starší sestře.“) a přátel (inf. 4- „bylo to spíš protože mě vyhecovali..“). Na začátku také mohly být sny a ideály (inf. 5- „Protože to byl možná trošku sen no. Asi od puberty. ... Že jsem chtěl mít podnik, kde bude takovej multižánrověj výběr pro lidi, co se týče hudby.“; inf. 4- „...člověk má takový ty romantický představy... chce bejt slavnej, chce něco dokázat, chce se prostě zviditelnit..“). Ale sny nemusí vždy dopadnout podle představ nebo alespoň často získají trochu jinou podobu. Nebo naopak jejich splnění nemusí být až tak příjemné- př. inf. 4- jeho známost není vždy žádoucí. V pozdějším věku je pak kromě zajištění obživy hlavní motivací zájem, nadšení, radost a ocenění ze strany diváků (inf.1- „Jo, tak i ta odezva nás vždycky potěší. ... v podstatě proto jsme tady, aby se to lidem líbilo a aby jsme dělali něco, co přinese takový to pozitivní do života města.“; inf. 2- „To, že se divákům představení líbí, je velké ocenění práce.“). Bonusem navíc je i jejich aktivita (inf. 1- „... tam nás nejvíc potěší, když dorazí lidé, kteří o tom chtějí diskutovat..“). Informátoři pak v sobě mají snahu dělat svou práci naplno (inf. 3- „...z dobře odvedené práce mám dobrý pocit.“), snaží se být užiteční a dělat něco pro ostatní. Odměnou jim je nejen dobrý pocit, ale i získání kontaktů a vytvoření zázemí, na které můžou navázat dalšími akcemi. V tomto úsilí je jim velkou oporou rodina, přátelé a spolupracovníci. Ačkoliv manžel/ka organizátory podporují obvykle jen pokud tomu nevěnují času až přespříliš (inf. 5- „Třeba manželka mě v tom podporuje. Ale má to určitou mez, dokud se tomu nevěnuju až moc často no.“) nebo pokud jsou sami kulturně

činí. Jinak je tomu u přátel a spolupracovníků, kteří jsou často důležitým zdrojem pro získání nových sil a energie k pokračování v kulturní činnosti (inf. 1- „*Nebo ty místní ochotníci. Taky by do toho nemuseli jít, taky z toho skoro nic nemaj. Ale prostě přijdou pomoct, mají zájem.. i něco vymyslí.. To je přesně to, co člověka potěší.*“; inf.4- „*...fanklub mě vždycky podpoří, v těch důležitých věcech vim, že se na ně můžu spolehnout; ...mam tým lidí.. vždycky přijdou lidi, který to baví.. takže mam vždycky i takovouhle tu podporu.. tu týmovou.*“; inf. 6- „*...jsou lepší kámoši, s nima máš nějaký vztah a je to pak i zábava.*“). Další z variant, proč pořádát kulturní akce, je i chuť zapojit se do dění ve své obci, ke které mají všichni informátoři kladný vztah. Jinou, poměrně často zmiňovanou, motivací bylo také přání zachovat živou kulturu a lidové tradice (inf. 2- „*Také mi jde hlavně o naplnění očekávání těch posluchačů, kteří stále živé kultuře dávají přednost.*“; inf. 3- „*... na Prácheňáku zase udržujeme lidové tradice co se dá.*“). Méně zdůrazňovanými (ovšem ne bezvýznamnými) stimuly pro pořádání akcí pak byly např. výjimečnost (možnost vytvořit něco originálního), podpora rodiny, možnost naučit se cizím jazykům, proslavit se, získat určitou image.

A jaký organizátoři vidí v kulturních akcích smysl? Veliký- v dnešním uspěchaném a technickém světě kultura přináší obohacení, pozastavení, uvolnění (inf.3- „*Každý by si měl najít oblast zájmu a nějakou kulturní akci občas navštívit, aby se na chvíli zastavil a odreagoval.*“), pobavení, příležitost k navání nových vztahů i k utužení již stávajících vztahů, možnost ztotožnit se s nějakým názorem, upozornit na určitý problém ve společnosti a neposlední řadě zajišťuje přísun energie, inspirace, zážitků a myšlenek. Co se týče smyslu kulturních akcí pro organizátory, pak tato otázka víceméně koreluje s jejich motivací. Navíc bych uvedla, že dělají rádi něco pro lidi a sami to chápou jako určitý zdroj relaxace a energie i pro sebe. Také je pro ně výhodou, že si kulturní akci mohou zařídit podle svých představ, umožňuje jim to seberealizaci.

Shrnutí:

Tabulka č.11: *Zdroje motivace pro pořádání kulturních akcí (schématicky)*

motivace	1	2	3	4	5	6
povinnost	ano	ano	ne	částečně	částečně	ne
prezentace výsledků práce	ano	ano	ano	ne	ne	ano
peníze	ano	ano	ne	ano	částečně	ne
zájem	ano	ano	ano	ano	ano	ano
sláva	ne	ne	ne	ano	ne	částečně
životní sen	-	-	-	ano	ano	-
rodina	-	ano	ano	ne	ano	ne
přátelé	ano	-	-	ano	ano	ano
spolupracovníci	ano	ano	částečně	ano	ne	ano
participace	ano	-	ano	ano	částečně	-
diváci	ano	ano	ano	ano	ano	-
zachování tradice	ano	ano	ano	-	ne	ne
získání kontaktů	částečně	-	ne	ano	-	částečně
seberealizace	-	-	-	ano	ano	ano

Legenda:

zájem – mají o věc zájem, baví je to

diváci – dělají to pro diváky, jejich kladná reakce je potěší

přátelé – podpora přátel

spolupracovníci – podpora spolupracovníků

participace – snaha o zapojení v obci, snaha být aktivní

seberealizace – možnost projevit se, být tvůrčí, možnost uplatnit se, zhmotnit své představy, dojít naplnění

prezentace výsledků práce- potřeba předložit výsledky práce

životní sen – pořádání kult.akcí je jejich dlouhodobým snem

peníze – snaha dosáhnout zisku

povinnost – náplň jejich zaměstnání

rodina – podpora rodiny

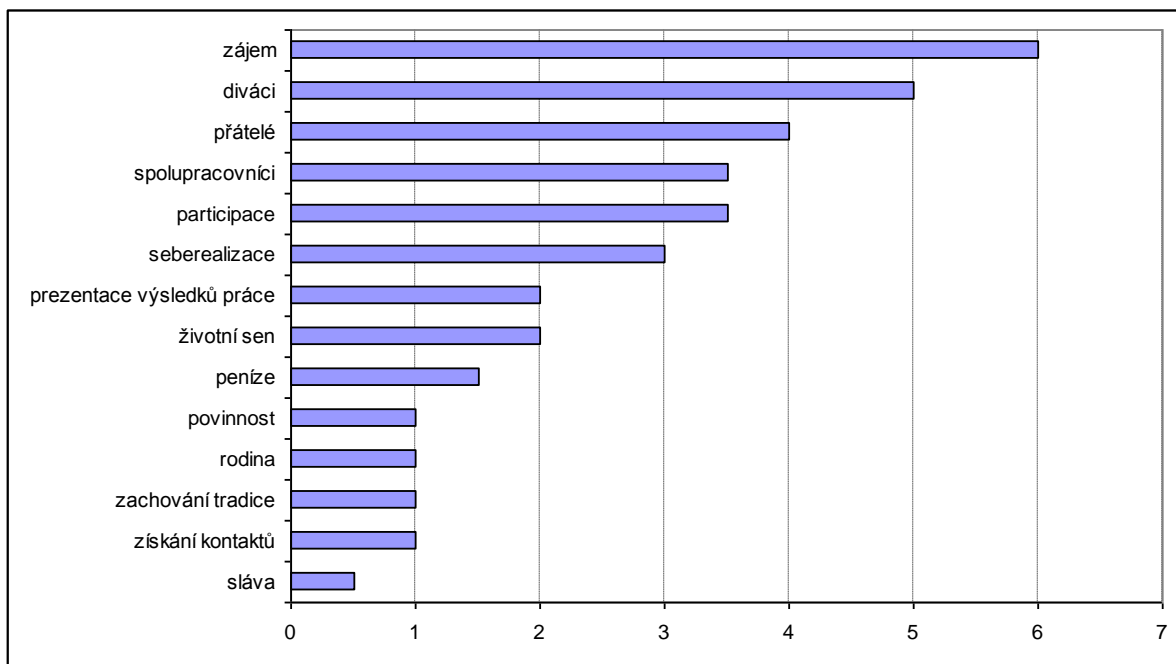
zachování tradice – návaznost na své předchůdce, snaha udržet lidové tradice, živou kulturu

získání kontaktů – pořádání kult.akcí za účelem získání nových kontaktů, známosti, navázání dalších akcí

sláva – snaha se proslavit, vejít ve známost

Z tabulky č.11 pak můžeme vyvodit pořadí motivací, či-li co je pro pořádání kulturních akcí nejdůležitější (viz graf č.8). Na paměti ale musíme mít, že přesné rozdělení motivace do témat a jejich ohodnocení *ano*, *částečně*, *ne* je jen povrchní, odvozené z výpovědí. Tímto způsobem se ztratí celá řada vztahů a významů. Z toho důvodu je výsledek jen orientační.

Graf č.8: Zdroje motivace pro pořádání kulturních akcí- seřazené od nejvýznamnějších (orientačně)

Graf byl tvořen tím způsobem, že odpovědi v tabulce *ano* byla přiřazena hodnota 1, odpovědi *částečně* hodnota 0,5, pokud se informátor nevyjádřil, byla hodnota 0 a odpověď *ne* byla hodnocena jako -1. Součet u každé z motivací a následné porovnání tvoří výsledek.

3. NEJLEPŠÍ AKCE (vhodné podmínky pro akci)

Aby organizátoři označili nějakou kulturní akci za úspěšnou nebo dokonce za nejúspěšnější, nestačila k tomu jen vysoká návštěvnost, i když i ta byla samozřejmě jedním z kritérií (inf. 4- „... přišlo tam 1400 lidí. No ohromný, jsme museli vystěhovat nábytek, všechno, aby se tam vešli.“). Mnohem více však informátoři vyzdvihovali atmosféru akce (inf. 4- „... to byl prostě magické večer, kdy se prostě dokázali ty lidi zvednout z těch gaučů a jít na tu akci v tak obrovským množství a byla tam tak neuvěřitelná atmosféra,..“) a pozitivní odezvu diváků, jak je důležité, aby se to lidem líbilo (inf. 3- „... líbilo se to hodně lidem.“; inf. 5- „Přišlo hodně lidí a prostě všichni se bavili.“) a dali to najevo (inf. 1- „A na těch lidech, co na tu akci přijdou, je znát, že jim je tam tak nějak dobře.“), případně aby se k organizátorům dostala i negativní zpětná vazba, ačkoliv informátor č.4 uvedl, že kritika jednotlivce není podstatná (i když si ji vyslechne), významnější je soustředit se na diváky jako celek. Organizátory také velice těšilo, když se diváci aktivně zapojili, diskutovali nebo

pomohli s přípravami. Neopomenutelnou záležitostí při provedené kulturní akci je i setkávání lidí a utužování vztahů mezi nimi (inf. 4- „*...tam se setkávali lidi, který se neviděli třeba třicet let, takže se nepoznávali, pak se poznávali, i kdybych si odmyslel tu kulturní akci jako takovou, tak jenom to setkání lidí bylo úžasný.*“).

Co se tedy musí udělat, aby byla kulturní akce úspěšná? Organizátoři v první řadě zmiňovali dobré plánování akce- včasnou přípravu (inf. 1- „*My už máme vždycky takový svůj plán, na co se chceme vždycky v tom roce asi zaměřit a koho z těch, kdo se nám nabízejí, asi oslovíme. .. Rok dopředu už máme jasno, co jak bude.*“; inf. 5- „*No, úplně nejideálnější je už tak půl roku dopředu. ... když chce člověk sehnat dobrou kapelu.. zájem je o ně veliký.. Tak aby měl pak člověk z čeho vybírat.*“), zvolit vhodné téma, být originální, tvůrčí (inf.1- „*Důležité je zvolit dobré téma, které osloví veřejnost, a ještě partu lidí přizvat a pak už z toho můžete mít jenom radost.*“; inf. 4- *Ale tak ta akce má vždycky úspěch, když je prostě originální, když je něčím mimořádná, když se prostě nejede v těch zajatejch kolejích.. chce to nápad no.*“) a sledovat konkurenci, aby se třeba v jeden den nesešly dvě velké či podobné akce nebo aby bylo možné „zalepit díru na trhu“ (inf. 3- „*Snažím se dělat věci, které v okolí chybí a tím onu „díru“ zalepit.*“). Nabídka konkurence se dá využít i k prověření aktérů, které chceme získat pro svou akci (inf. 1- „*V kultuře nemůžete pracovat,..., aniž by člověk věděl o kulturním dění.. co se děje v kulturním středisku.. aniž by šel na nějaký koncert nebo zahájení výstavy.. ..není možný říct, tak tady nám někdo poslal nabídku, na papíře to vypadá takhle a my to vezmem. Vy to musíte vidět, jak vypadá výstava a jaký jsou třeba i ohlasy jinde.*“). Pečlivý výběr účinkujících je totiž další důležitá podmínka úspěšné akce- číst si o nich třeba recenze, vzít v úvahu zapojení slavných aktérů pro vytvoření image akce či zapojení místních aktérů, kteří mají své publikum, které na akci dorazí (inf. 5- „*..stejně musím pozvat nějakou místní kapelu, aby přitáhla ty svoje lidi no.*“), organizátoři též doporučují zjišťovat preference diváků (sledovat o co je zájem a o co není). Cílem je najít nejvhodnější účinkující a pak vytvořit kompromis mezi tím, co je možné si dovolit a tím nejlepším. Při přípravě akce je také významná vzájemná spolupráce kolegů a institucí (inf.1- „*..když ta instituce třeba bude nedobře spolupracovat, tak se ta veřejnost a ti odborníci stáhnou.*“). Ideální je, když i oni jednájí se zájmem a nadšením (inf. 1- „*Vždycky je to kolektivní práce.se povede dát dohromady partu lidí, která se na tom podílela, která byla ochotná dát do toho něco navíc.*“) a jsou k sobě vzájemně vstřícní a ochotní si pomoci. Výhodou organizátora je, pokud zná místo působení (to, jak to tam funguje, a co od koho očekávat) a také pokud on sám je v místě

působení známý (lidé už vědí, co mají očekávat; organizátor má na co navázat) . Nějakou dobu před akcí by se měla pozornost věnovat reklamě, informovat diváky o dění (co se chystá, kdy a kde) a vyhecovat je, aby přišli- slovy informátora č.4: „Ale ty lidi po tej třicítce, to už je problém. Tam už musíte nabídnout takovou reklamní masáž – kvalitní výlep plakátů, hodně rádio využít, protože aby ty lidi přišli, tak o tom musí vědět, to je prvořadá věc. Takže určitě ta reklama.“ Posledním bodem úspěšné akce, který bych zde uvedla, je nezapomínat na právní ošetření akce- mít smlouvu s aktéry (inf. 6- „Tak nemusí ti přijet kapela, to bys měl mít ve smlouvě.“) a znát zákonné podmínky pro pořádání konkrétní akce.

Shrnutí:

Tabulka č.12: Podmínky pro povedenou kulturní akci (schématicky)

Podmínky	1	2	3	4	5	6
originalita	ano	-	ano	ano	ano	-
plánovat	ano	ano	-	ano	ano	ano
preferance	ano	-	ano	částečně	ano	částečně
konkurence	ano	ano	ano	-	ano	částečně
zájem diváků	ano	ano	ano	ano	ano	ano
spolupracovníci	ano	-	částečně	ano	ne	ano
reklama	ne	ano	ano	ano	ano	-
nejen profesionál	ano	-	ano	ano	ano	ano
něco navíc	ano	-	-	ano	ano	ano
vstřícnost města, institucí	-	ano	ano	částečně	ano	ano
regionální účinkující	ano	částečně	-	-	ano	ano
zajištěné právní podklady	-	-	ano	-	částečně	ano
najít kompromis	ano	ano	-	-	ano	-
zázemí	-	ano	-	-	ano	ano
tradice	ano	ano	ano	ano	ano	ano
výběr aktérů	ano	-	ano	ano	ano	ano

Legenda:

originalita – vybrat vhodné téma, které zaujme; nové a kreativní nápady

plánovat – plánovat, co jak bude, s dostatečným předstihem

preferance – zjišťovat preference diváků

konkurence – sledovat konkurenci

zájem diváků – podpora od fanoušků, nadšení diváků, musí mít zájem o kultur.dění a důvody proč na akci přijít

spolupracovníci – aby spolupracovníci byli aktivní, tvůrčí, vstřícní a měli o kulturu zájem

reklama – informovanost

nejen profesionál - nebýt čistě profesionál, dělat to i pro zábavu

něco navíc - obětovat volný čas, dát do toho něco navíc, 100% nasazení, koncentrovanost

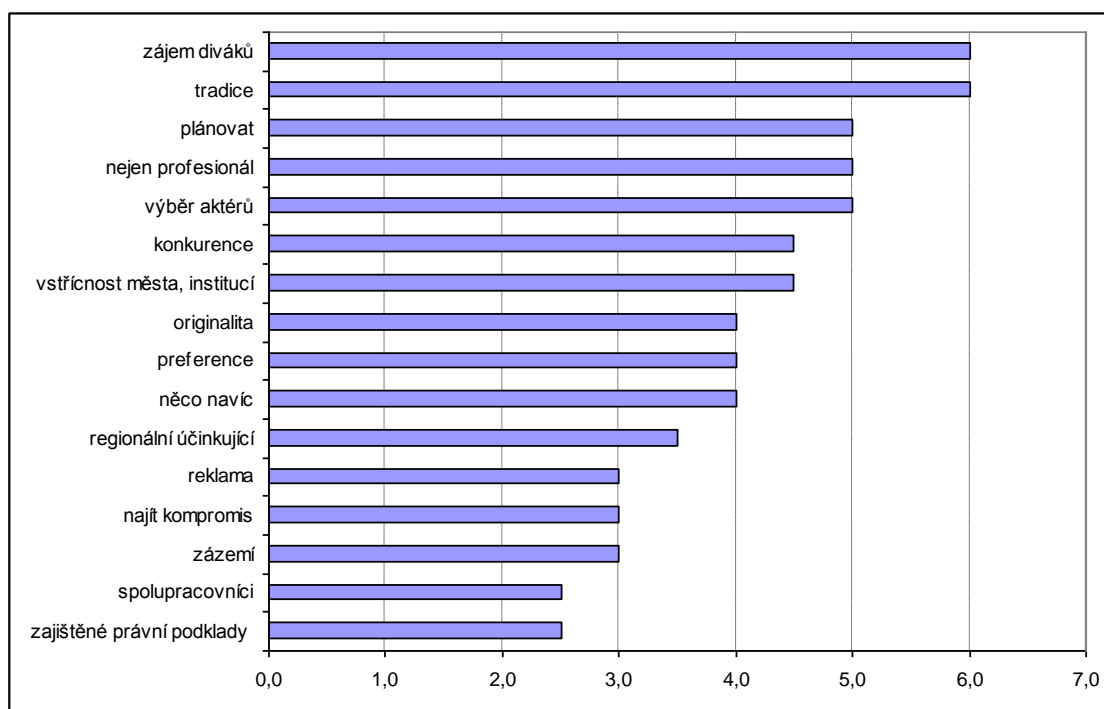
podpora fanoušků – i jakákoliv zpětná vazba

regionální účinkující - zapojit místní umělce, odborníky

zázemí – vybavenost prostoru, kde se akce pořádá

tradice – akce na sebe navazují, mají tradici

Graf č.9: Podmínky pro povedenou kulturní akci- seřazené od nejpodstatnějších (orientačně)

Graf č.9 byl tvořen stejným způsobem jako graf č.8.

4. PROBLÉMY A MOŽNOSTI

Organizátoři uváděli, že pořádání kulturních akcí je věčný boj a hledání kompromisů mezi tím, co by chtěli a tím, co si můžou dovolit. Není se tedy čemu divit, že jedním z hlavních problémů jsou právě finance. Sehnat sponzory není žádná hračka, ale často je to základ, jelikož výdělek akce mnohokrát nepokryje ani náklady (inf. 4- „Pak zaplatíte energie, úklid, pořadatele, výlep plakátů.. A to vstupný musíte mít tak, aby to pro ty lidi nebyla velká rána a zároveň pak když všechny tyhle atributy odečtete, tak najednou zjistíte, že ta akce byla třeba dobře navštívená, byla úspěšná a vy jste přesto na nule. ... A pak to vede k tomu, že přesto, že ty lidi mají chuť něco podnikat, tak je to rujuje a prostě aspoň minimální zisk by ty akce mít měly.“). Pokud si organizátor nezajistí dostatečný kapitál, může se tak dostat i do existenčních problémů (inf. 5- „A třeba kulturák, já nevím, s jakým rozpočtem třeba hospodaří, ale rozhodně nejdou s kůží na trh, .. když se jim nepovede akce, tak to pro ně zas tak moc neznamena. Ale to já si můžu dovolit jednou, dvakrát a pak konec no, existenční

problémy.“). V tomto souboji s financemi jim nevychází vstříc ani město. Místo, aby se snažili kulturu podpořit, zavádějí různé poplatky a nařízení (inf. 4- „Tak třeba velkej problém Strakonice a určitě i jinejch měst je, že když tady někdo pořádá akci a vybírá třeba stovku, tak musí 10% odvést městu. .. Místo, aby se kultura dotovala, tak je tomu naopak.“) S tím souvisí i problém s dotacemi (inf. 6- „Nějaký dotace od města taky nemaj smysl, to je stejně nějaká almužna a spousta běhání kvůli tomu.“) Práci jim neulehčuje ani složitá a zbytečná byrokracie (inf. 4- „..což je takový únavný, protože se to všechno zpracovává písemně, chodíte na milion jednání, hlavně se to zdržuje časově.“) . Pak to vede k tomu, že organizátoři radši uspořádají akci jinde než ve Strakonících (inf 5- „Mělo to být původně ve Strakonících, ale ty poplatky hrajou prostě roli. Ten festival totiž nemusí vyjít a platit ještě 10% z nákladů, když ten festival bude vlastně ztrátový, je blbý no.“; inf.6- „No a možná město tady moc vstřícný není, různý poplatky a je to tu nějaký složitý.. každej radši udělá festival mimo Strakonice- v obci- třeba v Řepici..“). A není se čemu divit, že si pak chválí vstřícný přístup jiných měst a obcí jako např. Řepici nebo Volyni. (inf.6- „třeba v Řepici, kde ty zastupitelé obce jsou takový vstřícnější.. Ale třeba vim, že o Volyni lidi říkaj, že tam je to s tímhle v pohodě mnohem víc, v zastupitelstvu samý mladý lidi, vycházej jim víc vstříc no.“). Dalším institucionálním problémem je Ochranný svaz autorský (inf. 5- „Pak mam třeba další výhradu k Ose, která zastupuje ty kapely. Jako nechápu, když kapela dostane zapláceno, dostane honorář, proč ještě musím platit další peníze jim,..“). A ačkoliv se výdaje na akci vyšplhají poměrně vysoko, získané služby si informátoři nikterak nechválí- př. vysoký pronájem prostor neodpovídá jejich kvalitě (inf.2- „Důležitým vlivem na pořádání kulturních akcí je ... problém prostorový - městský dům kultury by již delší dobu potřeboval rozsáhlou rekonstrukci a inovaci technického zázemí. Vysoké jsou pro nás i finanční nároky na pronájem sálu v MěDK nebo jiném oficiálním zařízení.“; inf.4- „Pronájem těchletěch velkejch prostor jako je Sokolovna, Kulturák – 20-25 tisíc. A přitom ta kvalita zázemí v těchle prostorách dost pokulhává. Všechno by to potřebovalo renovaci.“) a také nenabízí vhodné zázemí (ochotu udělat něco navíc). Po uhrazení nákladů akce je pak velkou nepříjemností, když diváci i přes snahu organizátorů nejeví o kulturu zájem (inf. 3- „Zejména strakoničtí jsou k oblasti dechové hudby a folklóru dost chladní.“; inf.5- „Přemýšlel jsem, že by tam bylo třeba literární čtení a podobný akce. Ale otázka, jestli by tam tady ve Strakonících někdo přišel, spíš ne.“), je pro ně potíž překonat určitou vzdálenost a třeba radši sedí doma u počítače (inf. 4- „..mladý lidi jsou dneska hlavně posedlý internetem, u toho vysedávaj, radši než aby někam šli.“). Pokud už na

akci dorazí, často se stává, že je lákají spíše drogy a alkohol a nechce se jim ani platit vstupné (inf. 6- „*..prostě postávaj venku.. A nebo ti řeknou, že nemaj prachy, tak je pustíš a pak je vidíš, jak si tam stejně kupujou nějakou chlast, vid'.*“). Ale problém organizátoři vidí i na své straně, přiznávají, že by se akce měly lépe plánovat, více se snažit o originalitu (inf. 4- „*Tak ve Strakoncích je kultura velkej problém. Myslim si hlavně, že to tady jede v takovejch vyjetejch kolejích.. pořadatelé sází na takovou jistotu.*“) a diváky lépe o akcích informovat.

Možnosti pro zlepšení v budoucnosti pak v podstatě přímo vyplývají z předchozích témat. Cílem by měla být snaha organizátorů o „nejlepší akci“ a pokus o odstranění nebo zmírnění problémů vycházející od všech, kterých se to týká (organizátorů, zastupitelstva města, institucí, účinkujících i diváků). Nejvíce vhod by však organizátorům zřejmě přišla změna přístupu ze strany města a reorganizace určitých institucí, přičemž informátoři poukazovali na fungování těchto záležitostí v jiných městech či v zahraničí (inf. 4- „*Měli bychom si vzít příklad ze zahraničí- třeba z Británie. Tady je to Kocourkov. Hlavně je to spousta zbytečný byrokracie a papírování.*“; inf. 6- „*Víš jak to funguje v cizině?.. Tam maj normálně kluby a fungujou tam domy dětí a mládeže – že máš prostě kolektiv lidí, mladejch lidí, který vedou klub, dotuje je město, to znamená, že dostávaj granty od města.. dostávaj prachy na honorář kapelám.. oni jim vaří, udělaj jim večere.. Maj tam krásný zázemí.. A ty lidi jsou schopný to udržet, aby to prostě fungovalo.. To tady nikde není.*“). I když příležitostí pro změnu vidí asi nejvíce u sebe- akci důkladně plánovat, zjišťovat, co se lidem líbí (zajistit třeba wi-fi připojení, fotografa atd), vybrat zajímavé téma, snažit se do dění zatáhnout místní obyvatele, nezaměřovat se jen na jeden typ lidí, ale vymyslet akce i pro starší občany, být vstřícní, vzájemně si pomáhat a v neposlední řadě diváky informovat o tom, co se chystá, a nějakým způsobem je přilákat (př. udělat třeba soutěž o vstupenky) a vyburcovat, aby na akci přišli (inf. 6- „*..a pak tam kolem toho vytvořit takovou jako legendu, takovou tu image něčeho, že ten člověk musí podlehnout myšlence, že když tam nebude, tak umře!*“).

Shrnutí:

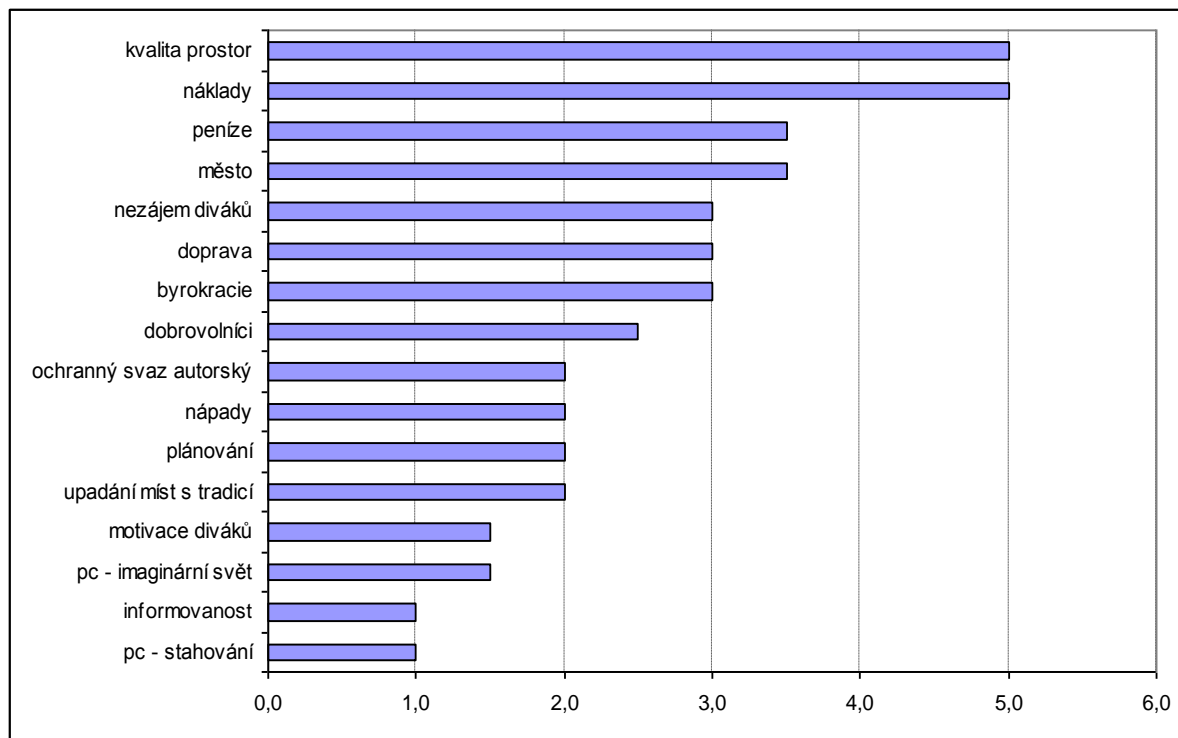
Tabulka č.13: *Problémy při pořádání kulturních akcí ve Strakonicih (schématicky)*

Problémy	1	2	3	4	5	6
kvalita prostor	ano	ano	-	ano	ano	ano
dobrovolníci	částečně ne	-	ano	-	ano	ano
motivace diváků	-	-	-	ano	částečně ne	ano
náklady	částečně	ano	ano	ano	ano	ano
peníze	částečně	-	ano	-	ano	ano
informovanost	ne	ano	ano	částečně	ne	částečně
nezájem diváků	-	-	ano	-	ano	ano
město	-	-	částečně	ano	ano	ano
ochranný svaz autorský	-	-	-	ano	ano	-
nápady	částečně	-	-	ano	částečně	-
plánování	-	ano	-	-	ano	-
doprava	-	ano	-	-	ano	ano
pc - stahování	-	-	-	ano	-	-
pc - imaginární svět	-	částečně	-	ano	-	-
byrokracie	-	-	-	ano	ano	ano
upadání míst s tradicí	-	-	-	ano	ano	-

Legenda:

dobrovolníci - je jich nedostatek, neochota lidí přiložit ruku k dílu bez nároku na finanční odměnu
motivace diváků - na akce nechodí kvůli kulturnímu zážitku, ale kvůli alkoholu nebo za jiným nevhodným účelem
náklady - náklady převažují nad ziskem, vysoké nájemné prostor pro akci
peníze - nedostatek financí na to, co by bylo potřeba, nedostatek sponzorů
informovanost - nedostatečná propagace akce
město - zbytečné poplatky, nevyhovující dotace, spolupráce
nápady - problémem je být originální, nesklouznout do rutiny, jede se v zajetých kolejích
plánování - plánovat, co jak bude, s dostatečným předstihem; zajistit si vše potřebné
doprava- problémy, jak dostat aktéry nebo diváky na akci
pc- stahování - problém nelegálního stahování hudby atd., lidé pak nemají zájem chodit na akce
pc- imaginární svět - lidé raději sedí doma u pc, než by někam šli

Graf č.10: *Problémy při pořádání kulturních akcí ve Strakonících- seřazené od nejvýznamnějších (orientačně)*

Graf č.10 byl tvořen stejně jako graf č.8 a 9. Zde jsem ale využila i odpověď *částečně*, které byla přiřazena hodnota -0,5.

Tabulka č.14: *Možnosti pro zlepšení kulturního dění ve Strakonících v budoucnosti (schématicky)*

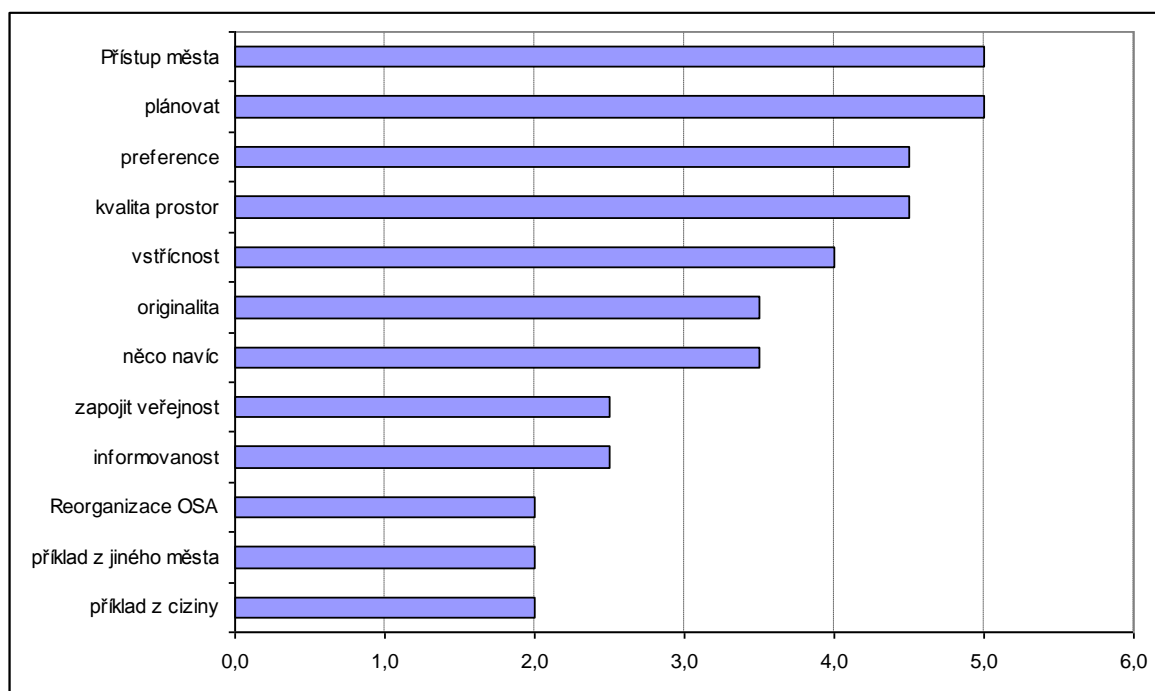
Možnosti	1	2	3	4	5	6
Přístup města	-	ano	ano	ano	ano	ano
Reorganizace OSA	-	-	-	ano	ano	-
informovanost	ne	ano	ano	ano	částečně	-
vstřícnost	ano	-	-	ano	ano	ano
originalita	ano	-	částečně	ano	ano	-
plánovat	ano	ano	-	ano	ano	ano
příklad z ciziny	-	-	-	ano	-	ano
příklad z jiného města	-	-	-	-	ano	ano
preferenze	ano	-	ano	ano	ano	částečně
něco navíc	ano	-	-	ano	částečně	ano
zapojit veřejnost	ano	-	-	-	částečně	ano
kvalita prostor	částečně	ano	-	ano	ano	ano

Legenda:

přístup města - zrušení poplatků, větší dotace, vstřícnost při vyjednávání
 reorganizace OSA - reorganizace Ochranného svazu autorského

informovanost - dostatečná reklama a předání informací o akci divákovi
 vstřícnost - vzájemně se snažit si vyhovět, najít kompromis, vzájemně si pomáhat
 originalita - oslovit diváka, zaujmout, být nápadití
 plánovat - plánovat, co jak bude, s dostatečným předstihem
 příklad z ciziny - vzít si příklad z toho, jak to funguje v cizině
 příklad z jiného města - vzít si příklad z toho, jak to funguje v jiném městě
 preference - zjišťovat preference diváků
 něco navíc - nebýt čistě profesionální, přistupovat s nadšením, něco tomu obětovat

Graf č.11: *Možnosti pro zlepšení kulturního dění ve Strakoncích v budoucnosti- seřazené od nejvýznamnějších (orientačně)*

Graf č.11 byl opět tvořen stejným principem jako graf č.10.

9. Hodnocení kvality výzkumu

Jelikož je první část výzkumu kvantitativní, měla by zajistit vysokou reliabilitu, kterou jsem se snažila podpořit dostatečnou průhledností a popisem svých kroků při výzkumu, a zároveň i dostatečnou validitu. Důležité je ale mít na paměti, že některé postupy výzkumu tyto vlastnosti přece jen snížily, což musí brát čtenář mých závěrů v úvahu. Například validitu snižují zdroje informací – některá data byla ověřována z více dokumentů, některá však měla

zdroj jediný. Dalším problémem je, že některé záznamy mohly obsahovat zkreslení, která jsem neodhalila. Také „standardizace, stejně jako každá jiná redukce informací, reprezentuje povážlivou ztrátu informací: bohatý, životaplný, mnohotvárný a mnohodimenzionální charakter skutečného světa je proměněn do krajně zjednodušeného schématu několika málo proměnných a do velice omezeného počtu kategorií.“(Disman 2008:131) Bohužel standardizaci se kvantitativní výzkum neubrání.

Tento nedostatek jsem se snažila vynahradit druhou částí výzkumu, která je kvalitativní (přináší bližší pohled na vývoj nabídky kulturních akcí prostřednictvím lidí, kteří byli jeho bezprostředními svědky a mnohdy i tvůrci). U kvalitativního výzkumu je problematičtější dokázat validitu výzkumu, avšak názor na situaci od přímého účastníka je již rovnocenným pramenem. Častou výtkou je, že lidská paměť je selektivní. Mně však v této části výzkumu nešlo o zcela objektivní informace, důležitější je, jaké problémy a pozitiva v praxi vidí lidé, kterých se to skutečně týká.

10. Etické otázky výzkumu

Etika je jistě součástí vědecké a výzkumné praxe, proto jsem tuto složku výzkumu nemohla pominout. Při práci jsem se snažila držet zásad, které vystihuje kodex Americké sociologické asociace, jenž uvádí H.Jeřábek (1993:146). Jako příklad bych zde uvedla nepřekračování své schopnosti a kompetence, zachování vědecké objektivity výzkumu. Některá rozhodnutí „se do značné míry kryjí s požadavky na profesionalitu výzkumníka.“(Hendl 2004:540) Patří sem např. plagiátorství nebo zbavování se dat, které nám do výzkumu nezapadají.

PRVNÍ ČÁST VÝZKUMU

Jelikož jsem pracovala s veřejně přístupnými daty, celá řada etických problémů týkajících se účastníků odpadla. Prezentace výsledků by neměla nikoho negativně ovlivnit, jelikož použítá hromadná data jsou jen informativního, nikoliv hodnotícího charakteru. Výsledky mé práce budou k dispozici a budou ověřitelné. Samozřejmě jsem se však řídila dle Zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů (ZOOÚ).

DRUHÁ ČÁST VÝZKUMU

V druhé části jsem se ale dostala do přímé konfrontace s účastníky výzkumu, tudíž etická rovina nabyla na důležitosti. Opět ale byla ulehčena tím, že rozhovor se zaměřoval na obecná témata a nešlo o žádná sdělení ryze osobního charakteru.

Podotýkám jen hlavní zásady, které jsem se snažila splnit :

- a) uctívá žádost o spolupráci
- b) profesionální přístup, který spočívá v orientování se v tématu
- c) zajištění všech potřebných pomůcek (případně zajištění prostoru, kde rozhovory provést)
- d) příslibení anonymity ve výzkumu (aby se informátoři necítili v konfliktu zájmů či v podezření z „donášení“ na nadřízené apod.)
- e) úcta a respekt k respondentovi (nedávat najevo, co si o něm myslím nebo co si myslím o jeho názorech – mohlo by to zkreslit jeho výpovědi)
- f) poděkování za spolupráci
- g) upozornění na možnost přečtení si přepisu rozhovoru předtím, než bude zahrnut do výzkumu- tzv. autorizace rozhovoru (nikdo tuto možnost nevyužil)
- h) upozornění na možnost nahlédnutí do výsledků výzkumu

IV. ZÁVĚR

Tato práce v první řadě přináší náhled na vývoj kulturního dění ve Strakoniciích v posledních deseti letech (2000-2010). Konkrétně se zaměřuje na nabídku kulturních akcí a na faktory, které ji mohly ovlivnit. Cílem také bylo zjistit slabá místa (problémy) při pořádání kulturních akcí a možnosti pro budoucí rozvoj kulturního dění ve Strakoniciích na základě výpovědí organizátorů kulturních akcí. Základem práce je tak smíšený výzkum, který umožnil zodpovědět všechny výzkumné otázky. Teoretické části je využito tak, aby čtenář pochopil, co je kulturou míněno a proč má smysl ji rozvíjet (některá teoretická východiska se pak také stávají podkladem výzkumu).

První částí výzkumu bylo zjištěno, že se počet kulturních akcí oproti roku 2000 zvýšil, ovšem nikoli pozvolným růstem v průběhu celého období, ale poměrně prudkým nárůstem akcí v roce 2003 a pak docházelo opět k pozvolnému poklesu počtu akcí. Podobnou tendenci zaznamenaly i jednotlivé druhy akcí s tím rozdílem, že srovnání dříve a nyní není tak příznivé – polepšily si jen dva druhy z 13 (výstava a kino), ale na druhou stranu řada druhů si oproti roku 2000 ani nepohoršila. U prostorů, které se využívají k pořádání kulturních akcí, taktéž můžeme konstatovat příznivý vývoj – jejich počet je opět v současnosti větší než dříve. Ačkoli všechny hypotézy byly zamítnuty, v celkové interpretaci přesto můžeme vidět úspěch v rozvoji města. Co se týče faktorů, které mohly mít na nabídku kulturních akcí vliv- organizátoři za nejvýznamnější v dřívějším období určily prostory (jejich kvalitu i počet) a dále aktivitu spolků a majitelů kulturních zařízení; v současnosti jsou první čtyři místa obsazena stejnými faktory, jen aktivita spolků je nahrazena informovaností. Za spíše významné však respondenti považují všechny předložené faktory, kromě dotací, které se pohybují na hranici významnosti. PSER byl z vyhodnocování vyřazen, jelikož potřebné údaje k němu vyplnili jen dva organizátoři. Z jejich reakcí však mohu usuzovat, že o tomto projektu nic nevěděli. Jeden respondent mezi faktory dopsal počasí, čímž připomněl události z července 2009, kdy Strakonice zasáhly povodně a pravděpodobně tak výrazně ovlivnily nabídku kulturních akcí (i když samotný trend vývoje nezměnily). Z vyhodnocení dotazníků je rovněž patrné, že spokojenost s nejvýznamnějšími faktory v dřívějším období nebyla nijak velká- hodnoty se pohybovaly na hranici mezi silnou a slabou stránkou. V průběhu let se sice spokojenost relativně zvedla (až na aktivitu spolků, kde došlo k úpadku), což může být mimo jiné příčinou rozvoje kulturního dění, ale hodnoty stále nedosahují ani 70% ze 100% (výjimkou je informovanost s téměř 90%). Největším problémem současnosti se tak stává aktivita občanů a spolků, spolupráce s městem a finance, kde spokojenost

nečiní ani 50%. Z rozhovorů vyšlo najevo, že pro samotné pořadatele je největším úskalím kvalita prostor, kde se akce pořádají, nevýnosnost kulturních akcí, kdy náklady často převyšují zisk, dále nedostatek financí pro zkvalitnění akcí a také spolupráce s městem, na které organizátoři kritizují hlavně zbytečné poplatky městu. V těchto problémech zároveň vidí možnosti pro zlepšení v budoucnosti, přičemž nejvíce apelovali na spolupráci s městem- aby zastupitelé byli vstřícnější, pokud možno se odstranily poplatky městu, zvýšily se dotace (aby město dotovalo kulturu a nebylo tomu naopak) a vložily se investice do vybavení prostor pro pořádání akcí; upozorňovali, že Strakonice by si mohly vzít příklad z jiných měst nebo by se mohly inspirovat fungováním těchto záležitostí v některých jiných státech. Stejnou měrou pak zdůrazňovali i fakt, že organizátoři si musí najít čas akcí řádně a s dostatečným předstihem naplánovat, čímž se zvýší zájem o ni. Důležitým úkolem při plánování je též průzkum trhu a věnovat pozornost originalitě akcí. V ideálním případě by se organizátor u každé akce měl snažit, aby byla tou nejlepší. V tomto úsilí by se měl zaměřit hlavně na diváky (jak vzbudit jejich zájem) a na sebe (vybudovat si určité postavení ve městě, navázat na nějakou tradici či zkusit tradici zavést, dostatečně plánovat a důkladně vybírat účinkující i spolupracovníky a také vnést do pořádání akcí nejen svou spolehlivost, ale i své nadšení a nápady). Pokud se organizátorům daří dosáhnout těchto cílů, zároveň je to motivuje v jejich činnosti pokračovat. Jelikož největší radost jim přináší právě zpětná reakce z okolí, když se divákům akce líbí, mají zájem se do kulturního dění zapojit, také když to baví i je samotné, když je práce tvůrčí a mohou uplatnit své nápady mezi lidmi, kteří jsou naladěni na stejnou notu a vzájemně si vyjdou vstříc. Z výše popsaného vystupuje také smysl kulturních akcí, který se v podstatě shoduje s funkcemi kultury uváděnými v teoretické části práce. Z výzkumu také vyplývá, že přesto, že jsou Strakonice městem, lidé dávají přednost vazbám typu *gemeinschaft*– či-li upřednostňují vřelé a důvěrné vztahy před letnými a nejde jen o racionální kalkulaci a snahu něco získat, ale i chuť něco dát a zapojit se do dění ve své obci.

Pokud bych měla výsledky vývoje kulturního dění shrnout, myslím, že mohu konstatovat, že za posledních deset let nabral správný směr- došlo k rozvoji kulturního dění a tím snad i k růstu spokojenosti obyvatel a jejich kvality života, vlastně k příznivému rozvoji celé obce. Záměrů programu PSER tak bylo dosaženo (i když jeho významnost jsem nezjistila). Nezbyvá než připomenout, že v úsilí o rozvoj kultury by se mělo pokračovat i nadále.

V. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- Bauman, Z., May, T., *Myslet sociologicky*, Praha: Slon, 2004
- Berger, P.I., Luckmann, T., *Sociální konstrukce reality – Kap.II /1 Institucionalizace*, Brno: CKD, 1999
- Cvrček, J. Z., *Strakonice*, Strakonice: Městský národní výbor, 1989
- Disman, M., *Jak se vyrábí sociologická znalost*, Praha: Karolinum, 2008
- Eagleton, T., *Idea kultury*, Brno: Host, 2000
- Fink, E., *Oáza štěstí*, Praha : Mladá fronta, 1992
- Giddens, A., *Sociologie*, Praha: Argo, 1999
- Hendl, J., *Kvalitativní výzkum*, Praha: Portál, 2005
- Hendl, J., *Přehled statistických metod zpracování dat*, Praha: Portál, 2004
- Jandourek, J., *Sociologický slovník*, Praha: Portál, 2001
- Jandourek, J., *Úvod do sociologie*, Praha: Portál, 2003
- Jeřábek, H., *Úvod do sociologického výzkumu*, Praha: Karolinum, 1993
- Jihočeský krajský národní výbor, *Hodnocení programu kulturního rozvoje v Jihočeském kraji v období 1981-1985. Program rozvoje kultury*, České Budějovice: 1986
- Kirkosová, K., *Informační nerovnost v kontextu nových informačních a komunikačních technologií* (bakalářská práce); Brno: Masarykova univerzita – Fakulta sociálních studií, 2007
- Lawless, R., *Co je to kultura*, Olomouc : Votobia, 1996
- Možný, I., *Česká společnost: nejdůležitější fakta o kvalitě našeho života*, Praha: Portál, 2002
- Petrušek, M., *Základy sociologie*, Praha: Akademie veřejné správy o.p.s.: 2009
- Petrušek, M.; a kol., *Sociologie*, Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1997
- Přikryl, J., *Program sociálního a ekonomického rozvoje regionu Strakonicka*, Praha: 2000
- Stark, R., *Sociology- chapter 19 – Urbanization*, Belmont, California, U.S.A: Wadsworth Publishing Company, 1992

- Stimson, J., Stimson A., *Sociology Contemporary Readings*, Itasca, Illinois, U.S.A: F.E. Peacock Publishers, Inc., 1988
- Surynek, A., Komárková, R., Kašparová, E., *Základy sociologického výzkumu*, Praha: Management press, 2001

SEZNAM POUŽITÝCH INTERNETOVÝCH STRÁNEK

- www.strakonice.net
- http://www.strakonice.net/kat_kontakty_turista/410
- www.mu-st.cz
- <http://respekt.ihned.cz/rozhovory/c1-38770900-s-katerinou-melenovou-o-rozvoji-regionalni-kultury>
- www.cesky-atlas.cz

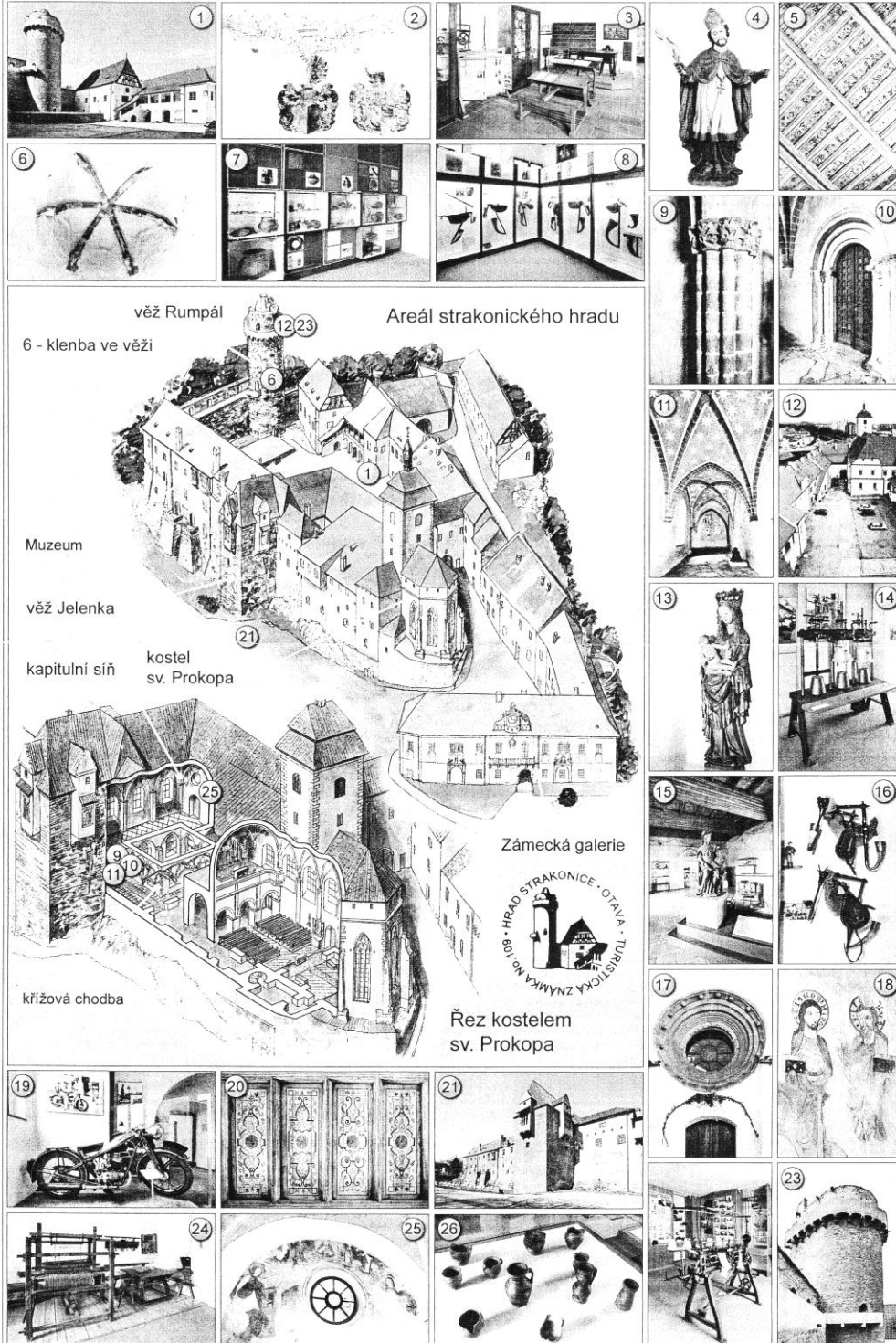
VI. PŘÍLOHY

Příloha č.1 – Strakonice

(Zdroj: www.cesky-atlas.cz)

29

Strakonice I. - hrad

Strakonice II.

49°15'33" / 13°54'32"
kostel sv. Prokopa 49°15'15" / 13°54'57"
Remerovy sady 49°15'48" / 13°54'02"

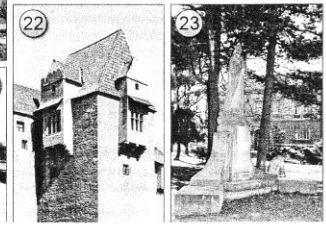
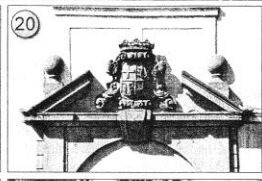
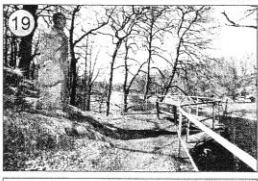
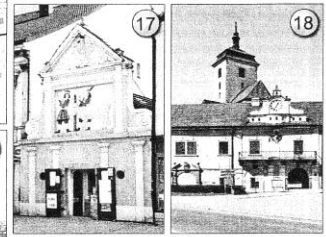
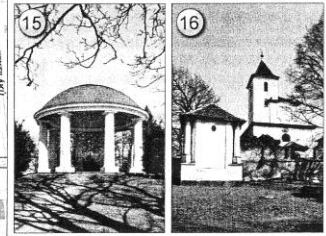
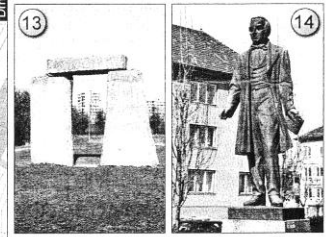
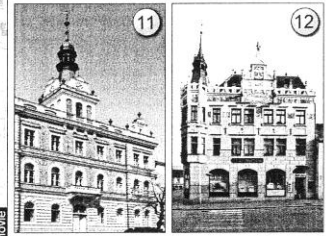
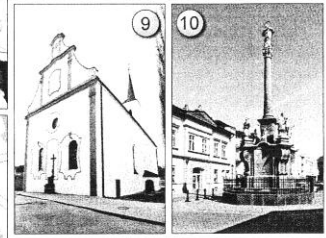
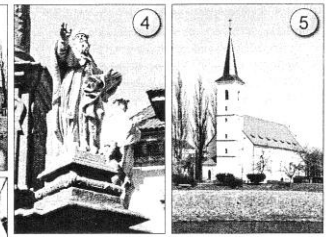
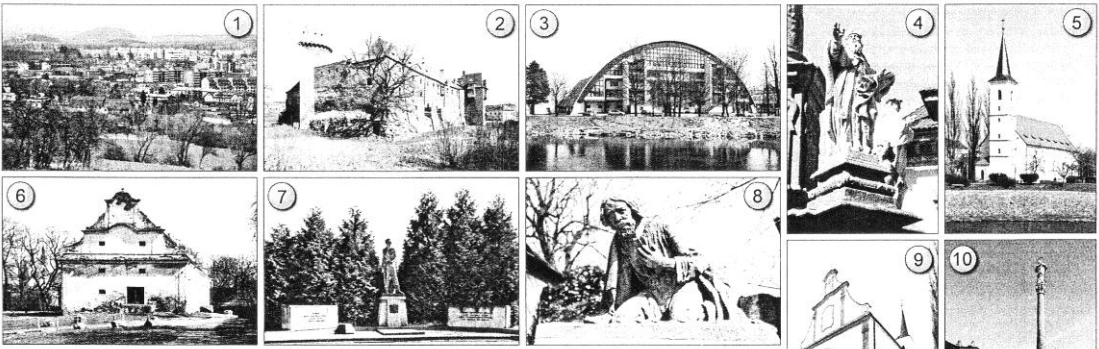
Měřítko 1:10 000 500 m
http://www.cesky-atlas.cz

mapa 68

49°15'43" / 13°54'41"
49°15'58" / 13°54'25"
49°15'37" / 13°54'07"
49°15'19" / 13°54'58"

zimní stadion
nemocnice
pošta
nádraží

252 / 253

Příloha č.2 - Přepsané rozhovory

Informátor č.1

26.11.2010

muž - „62 let“

1. KDO TO JE

A) *Jste profesionál/ amatér/ dobrovolník?*

Jsem profesionál, který zastupuje organizaci a jsem v podstatě manager.

Řídíme muzeum, který má své úkoly podle zřizovací listiny, to znamená nejenom bádání a další věci, ale když se bavíme o té veřejnosti, tak zpřístupňovat expozice stálé výstavy, zpřístupňovat nové poznatky a zajímavosti a nebo historii a pořádat výstavy, ať už odborné nebo výtvarné.

B) *Pořádáte výstavy jen v prostorech, které patří Vaší organizaci?*

Ano, jen v těchto prostorech. Nikde jinde nic nemáme. Je to na jednom místě. Máme stálou výstavu, která zahrnuje celý hradní palác. V jedné části máme tři místnosti a pak máme ještě kapitulní síň, kde pořádáme výstavy i koncerty.

C) *Nejde mi tady konkrétně o Vaší organizaci (o muzeum), ale spíše o Vás. Jak jste se k tomu dostal.. že pořádáte ty kulturní akce.. k této práci..*

Jsem manager, který má ve zřizovací listině dáno, co bude dělat. Není to o tom, co bych chtěl nebo nechtěl. Jiný je, když má někdo svoji galerii, tak tam si může tvořit sám. Kdyžto tady jsme vázaný zřizovací listinou Jihočeského kraje.

Jasný. Ale jak jste se k této práci dostal? Byla to náhoda nebo něco jiného..

Ono už je to tak dávno..

D) *A jak dlouho tu teda pracujete?*

No jsem tu na dvakrát, ale v podstatě 30 let.

E) *A dělal jste někdy předtím něco podobného?*

No předtím jsem dělal věci, který se týkaly památkový péče.. ale kolem 35 let se pohybuju kolem památkové péče.

F) *A jenom tady nebo i jinde?*

Ve Strakonících.

G) *A jaký konkrétně máte vztah ke Strakonícím? Jestli tady bydlíte nebo..*

No já jsem se sem kdysi přistěhoval a pak jsem se zas odstěhoval a zase přistěhoval.. takže to je takový.. no není to takový, jako někdo může říct, že jsem takovej ten patriot, co je celej život ve Strakonících a jenom Strakonice. Mám tady zaměstnání a je to i muj koníček. Tak takhle asi.

H) *Takže Vás to baví..*

Není to jen zaměstnání jako takový. To v kultuře nejde. Ten kdo to bere jen jako zaměstnání, tak to většinou nedopadá úplně dobře dobře.

CH) *A jak se Vám sem dostávají ty exponáty.. vy si někoho hledáte .. nebo se Vám nabízejí?*

Když se podívám na výstavy, který jsou.. tak faktem je, že nabídek je hodně, ale my si vybíráme.. těch nabídek a výtvarníků je plno, ale my skutečně vybíráme.. jaký je zaměření.. to znamená.. především by to měli být regionální umělci.. a nebo se snažíme přiblížit třeba

sběratelství nebo určité téma.. teď jsme tady měli výstavu kočárků.. nebo historii na různých předmětech.

I) *A podle čeho si vybíráte ty..*

My už máme vždycky takový svůj plán, na co se chceme vždycky v tom roce asi zaměřit a koho z těch, kdo se nám nabízejí, asi oslovíme. Třeba na Vánoce se snažíme lidi, kteří přiblíží atmosféru Vánoc. Je třeba zajímavé.. třeba u té výstavy kočárků.. Ať už spolupracujeme s jinými muzei nebo soukromníkem, který nám poskytne svoje předměty.. tak vždycky si spíš sami vytvoříme nějaký téma.. Tak takhle vytváříme ty krátkodobé výstavy, které trvají tak měsíc nebo dva. A nebo děláme z vlastních sbírek, to co máme v depozitáři. Nebo co si naši spolupracovníci kde vypůjčí. Děláme výstavy, které jsou zaměřené na nějakou historickou událost, činnost nebo řemesla.

J) *Jak dlouho která výstava bude, máte přesně určené nebo podle čeho si to stanovujete?*

To musíme mít vždycky dopředu.. Na příští rok už jsme to teď tak dokončili.. Rok dopředu už máme jasno, co jak bude.. Od – do je přesně stanovené. Pokud nejsou objektivní příčiny, že se něco stane, nějaké technické závady, tak se to nemění.

A podle čeho si to určujete?

Podle našich možností a i podle toho, s kým spolupracujeme. Jaký on má možnosti a jaké máme my.

K) *Ještě jsem se chtěla zeptat – těch, co Vám to nabízejí, je více než možností, které můžete přijmout?*

No, tak je výtvarníků, kteří mají zájem vystavovat obrazy. Jako těch je plno. Nebo koncerty.. Je plno těch těles nebo jednotlivců, kteří by rádi vystupovali. Ale musíme přihlížet k těm našim možnostem, co si můžeme dovolit a co chceme taky..

2. O CO MU JDE

A) *Další část se týká spíše Vás. Když jste říkal, že svou činnost berete hlavně jako zaměstnání, ale i jako koníček.. Ale co Vás motivuje k tomu pořád pokračovat a dělat tuhle práci?*

Motivuje nás zřizovací listina a jsme instituce, která musí pokračovat dál.. Jsme instituce.. takže nelze říct tak a teď bude rok pauza.. A pak je druhá věc, že se tady dala dohromady skupina, která má zájem, kteří něco vymejší.. chtějí něco nového vytvořit, s něčím novým přijít.. aby se tady lidem líbilo, aby sem přišli.

B) *A co motivuje konkrétně Vás jako člověka, že tu práci děláte? Kde se vzal ten zájem o tu kulturu?*

No to těžko říct. To nějak přišlo a není to nic konkrétního. Je to taky zaměstnání. Je to o něčem jiným, než když si vezmu člověka, který sbírá nějaký předměty a má o něco zájem, tak to je o něčem jiným. Ale my jsme profesionálové, zaměstnanci kulturního zařízení.

C) *Takže je to jen náhoda, že jste se dostal k tomuto zaměstnání?*

Těžko říct. Nejde říct, že když je někde instituce, že zrovna bude mít místo, který bych si přál.. Nemůžu si vymyslet konkrétní místo a pak třeba zjistím, že v celé republice to místo není, tak jdu prostě dělat něco jiného. Jako je větší pravděpodobnost, že si budu hledat zaměstnání týkající se kultury, ale když není, tak jdu dělat něco jiného. Tady v muzeu jsou zaměstnanci.. a nemůžou říct mám zájem jen o novější dějiny a nebudu se zabývat ničím jiným. Je zaměstnanec, který musí plnit úkoly.

D) *Chtěla jsem se zeptat, jak Vás v tom podporuje Vaše okolí.. třeba rodina, přátelé a tak.. Je to zaměstnání prostě..*

Takže když odsud odejdete, /tak se o to přestáváte zajímat../

/Tak musí instituce běžet dál./ To né.. to nejde.. To zase nemůžete, když odsud odejdete, se vůbec nezajímat. V kultuře nemůžete pracovat tím stylem. To je taková ta hranice – nechci říkat, že je to extra zájem, ani že je to jenom zaměstnání. V kultuře nemůžete pracovat, aniž by se v tom městě udržovaly vztahy s těmi ostatními institucemi, aniž by člověk věděl o kulturním dění.. co se děje v kulturním středisku .. aniž by šel na nějaký koncert nebo zahájení výstavy nebo na jinou akci, která je ve městě.. To není možný. Není možný říct – já mam 8 hodin k tomu půl hodiny oběd a končím a nejsem.

Takže se tam chodíte i inspirovat nebo tak..

To určitě. Ale bez toho to nejde. Aniž by člověk šel za nějakým výtvarníkem, když vystavuje někde v okolí, i když je to třeba dál – Volyně, Vodňany, Budějovice, Praha. Prostě se podívat na tu výstavu, vidět. Zaměstnanec v kultuře, který něco organizuje, si nemůže odpracovat pracovní dobu a odejít a nezajímat se. Aby mohl vůbec něco plánovat na příští rok, tak musí mít přehled – o výtvarnících, o tom, jaké se dělají nové výstavy, jak se to řeší. Musí se i po večerech tam zajet a nějak se tomu věnovat i víc. A taky nejde chodit jen na to, o co mám zájem. Ale prostě musím to skloubit s tím zaměstnáním.

Když jste se ptala, jak dáváme dohromady ty výstavy. Tak není možný říct, tak tady nám někdo poslal nabídku, na papíře to vypadá takhle a my to vezmem. Vy to musíte vidět, jak vypadá výstava a jaký jsou třeba i ohlasy jinde.. Bez toho to není možný.. Posouvat se tím rokem.. plánovat..

3. NEJLEPŠÍ AKCE

A) Posuneme se tedy k dalšímu tématu – Jaká byla Vaše poslední kulturní akce za poslední dobu – třeba posledních 5 let?

Jéžíš. Tak to Vám nepovím, protože.. Nemůžu říct – já osobně považuji něco za nejlepší.. u takové organizace jako je ta naše to děláte společně s někým. A jde o to, jestli on je ochoten naslouchat, jestli vy ho přesvědčíte a pak tu akci uděláte. Vždycky je to kolektivní práce. Takže z těch nejlepších, který se skutečně povedly.. a na kterých si teda myslím, že jsem měl zásluhu.. tak to je třeba k 90.letům výročí ČZ Strakonice.. to bylo loni.. Tak jsme tady udělali setkání motocyklů, kol, prostě lidí, kteří na těch historických strojích přijeli. Ale zase.. bez Zbrojovky, bez klubu Veteran car klubu by to nebylo možný udělat a ještě město.. bez toho by to nebylo možný udělat.. To jsou teda akce, který mě osobně nejvíc potěší, když se Vám povede, že dáte dohromady skupinu lidí .. a je jedno jestli je to na výstavě nebo takovéhle velké akci.. když dáte dohromady skupinu lidí, se kterými uděláte něco a pak sami cítíte, že se to povedlo a jim se to taky líbí. To není jenom tohle, ale třeba další velká akce každoroční – Rumpálování – což jsou takové středověké trhy a klání. Tak se povedlo dát dohromady zase partu lidí, která se na tom podílela, která byla ochotná dát do toho něco navíc, než kdybychom si tady koupili nějakou skupinu, zaplatili jim a oni by tu něco předvedli. Ale v podstatě se něco tvořilo, vymýšlelo..

Jsou v tom zapojeni teda i dobrovolníci?

To je taková ta parta šermířů nebo ochotníci místní, že nám pomůžou. To jsou lidi – ne jenom zaměstnanci. Třeba u té akce předtím – členové Veterancar klubu - Oni by do toho nemuseli jít. Nebo ty místní ochotníci. Taky by do toho nemuseli jít, taky z toho skoro nic nemaj. Ale prostě přijdou pomoci, mají zájem.. i něco vymyslí.. To je přesně to, co člověka potěší.

B) Takže to, proč tu akci považujete za úspěšnou je tedy ta spolupráce?

No a že lidi prostě přijdou na akci, kterou připravila parta lidí, která měla o věc zájem. A ono je to na tom někdy hodně znát. Když se prostě povede dát dohromady tu partu lidí. A na těch lidech, co na tu akci přijdou, je znát, že jim je tam tak nějak dobře. A třeba u odborných

výstav.. tam nás zase potěší, když se nám povede do toho zapojit třeba místní lidi .. ať už pamětníky nebo sběratele různých věcí nebo odborníci.. Prostě zapojit skupinu lidí. To je to nejcennější. Že to není jen takové to tvrdě profesionální – ano, my jsme tady něco udělali a lidi přijďte. Ale zapojit ten okruh lidí, kteří mají k danému tématu blízko. To je nejcennější.
C) *A ta návštěvnost u těchto akcí, jako je třeba to Rumpálování, je vysoká? Že to ty lidi jako zpětně ocení?*

Ona je to vždycky taková sázka do loterie, jestli to téma, co zvolíte je správný, ale.. na ty Zbrojovány tady bylo třeba 4000 lidí a 3500 na to Rumpálování. Jo, tak i ta odezva nás vždycky potěší. Ale když se vrátím k muzeu k výstavám.. tam nás nejvíc potěší, když dorazí lidé, kteří o tom chtějí diskutovat nebo dál se tam něco odehraje a pozvou známý a tak. Je znát, když se zapojí širší veřejnost, že pak ty lidi na tu výstavu přijdou a je to navíc přínosem pro nás – ta odezva. Důležité je zvolit dobré téma, které osloví veřejnost, a ještě partu lidí přizvat a pak už z toho můžete mít jenom radost. Když pak ještě přijdou lidi a reagují na to v tom dobrym.

D) *A když se takhle nějaká akce povede, vede to k tomu, že se pak třeba ty akce opakují? Nebo že se vytvoří nový okruh s kým spolupracovat?*

No je to, přesně – jsou to akce, kdy člověk by to rád zopakoval, jo? A už začnete dál hledat peníze, ví že už má určitou skupinu lidí, s kterými může spolupracovat. Takže vždycky je snaha to ještě zopakovat a pokračovat dál. Třeba to vylepšit malinko nebo posunout dál a pokračovat, protože se to lidem líbí. Ono to bude znít trochu blbě, ale v podstatě proto jsme tady, aby se to lidem líbilo a aby jsme dělali něco, co přinese takový to pozitivní do života města.

4. CO BY BYLO POTŘEBA ZMĚNIT, ABY TO ŠLO LÉPE (PROBLÉMY)

A) *Co by bylo potřeba změnit, aby Vám to pořádání akcí šlo ještě lépe? Máte s něčím problémy?*

On je to takovej věčnej boj, protože.. vždycky objevíte někde něco zajímavýho a pak zjistíte, že buď na to nemáte peníze nebo technický prostředky nebo něco.. Je to věčnej boj.. Nejde říct – tady konkrétně máme problém. My teď máme výstavní prostory, kde můžeme normálně vystavovat. Pravdou je, že kdybychom získali někde, já nevím, 15 milionů, tak posuneme všechno mnohem dál, ale buďme realisti a.. takže já nevidím nic konkrétního..
Takže investoři by třeba pomohli..

To v kultuře nikdy nemůžete spoléhat, že tam budou nějakí sponzoři, který budou dávat miliony.. tam je to po desetitisících.. Spíš bych to viděl.. co by jako šlo zlepšit.. To je taková ta spolupráce s odbornou veřejností nebo s lidmi, kteří mají o něco zájem. Pořád hledat ty cesty, jak se k nim dostat a jak je zatáhnout do toho dění. Stále hledat se musí, no.

B) *A máte pocit, že ten zájem odborné veřejnosti moc není? Nebo když někdo má zájem, jak by ho měl projevit?*

Já to vezmu opačně. Vždycky jsou dvě strany – ten odborník, který někde něco dělá, nebo sběratel nebo výtvarník.. a na druhou stranu ta instituce.. a teď jde o to, že když ta instituce třeba bude nedobře spolupracovat, tak se ta veřejnost a ti odborníci stáhnou.. a teď jde o to hledat.. on je to takový kolotoč a nelze říct, že se to něčímlepší.. ale hledat cesty, jak víc zatáhnout lidi a odborníky do dění a víc se s nimi spojit, víc ty věci společného zájmu řešit a vzájemně si pomáhat. V tom to asi je. Jako finančně – když budou peníze, tak se něcolepší, to je jasný. Jinak stavebně žádné problémy nemáme.

C) *A zájem veřejnosti je třeba dostatečný?*

Jak už jsem říkal. Když zvolíte téma, které osloví.. veřejnost – ať už odbornou nebo neodbornou, tak oni si k vám cestu najdou hodně rychle.

D) *Takže není problém třeba v informovanosti..*

Ne, tenhle problém nemáme, protože jsme zjistili, že uděláme stejný počet plakátů, stejný informace – ať přes televizi, rádio nebo noviny.. a na některou výstavu vám přijde polovina lidí oproti jiné. Vždycky je ten problém zvolit to téma, které bude odpovídat tomu, co veřejnost chce. A to je zase jak už jsem říkal o tom, že nemůžu to brát jako zaměstnání, kdy ve 4 končím a ať se stará někdo druhý, ale pořád být v obraze – to co asi se tak děje, kam lidi chodí, o co mají zájem, o co nemají zájem. Třeba co děláme tady koncerty, tak jsme zjistili, že děláme třeba vážnou hudbu.. a opravdu jsme zjistili, že jeden čas nebyl zájem o koncerty vážný hudby a teď se ta preference změnila a lidi už chodí zase. A pořád musíte sledovat. Před pěti lety, když jsme zjistili, že nic, tak jsme to omezili, protože nemá smysl kvůli dvaceti lidem.. no a teď už začneme zase víc.. Pořád se to mění a pořád se musí hledat cesty, jak oslovit co nejvíce lidí, kteří by sem přišli. U nás je to teda specifické, že sice sídlíme v hradu, ale kromě stálých sbírek děláme i jiné akce.. Na některé hrady se jezdí jen za interiérem a to je pak jednoduché .. stačí oslovit cestovku a máte o několik tisíc návštěvníků navíc. To u nás není – tady hrad žije kulturním životem – je tu základní umělecká škola, knihovna s námi spolupracuje a tak.

A vy jste ve vlastnictví města..

Ne, jsme zřizovaní krajem, ale v podstatě děláme hlavně pro město.

Nejdůležitější je prostě to – hledat cesty, jak oslovit – ať odborníky nebo neodborníky. To je největší problém muzeí, která nechtějí se spokojit jen se stálou sbírkou, kdy jim tam přijde 1500 lidí ročně a oni to jen otevřou a zavřou a víc je to nezajmá. K tomu my nechceme dojít. Proto děláme výstavy i akce, kdy se snažíme navázat styk s veřejností. Snažíme se třeba ty akce ozvláštnit. Děláme třeba noční prohlídky hradu – a to děláme zase díky šermířům, kdy oni tam vystupují. Jsme se dohodli- vy pro nás něco, my pro vás něco a je to. Bez nich bychom to nezvládli. Nemůžou muzejníci tady hrát divadlo a tak. Vždycky musíme najít partu, která je ochotná s náma do toho jít. Není možný to v našich podmínkách stavět na čistě profesionální úrovni, musí v tom být zájem. Jde o to přilákat co nejvíce lidí a největší roli hrají témata, jaká nabídnete.

Informátor č.2

8.12.2010

Žena - „56 let“

1. KDO TO JE

A) *Jste obyvatelkou Strakonice nebo jaký k nim máte vztah?*

Ano, jsem obyvatelkou Strakonice. Žiji tady už řadu let.

B) *Jakou máte funkci? A považujete se tedy za profesionála/ amatéra/ dobrovolníka?*

Jsem xxx Základní umělecké školy Strakonice xxx. Čili se považuji za profesionála, je to moje zaměstnání.

C) *Pracujete jen pro ZUŠ nebo se třeba angažujete (pořádáte akce) i mimo tuto organizaci?*

Pracuju jen pro ZUŠ.

D) *Jak dlouho se věnujete pořádání kulturních akcí?*

V rámci své práce ve škole od roku 1979, v rámci své funkce 8 let. Takže přes 30 let.

E) *A co Vás k tomu přivedlo?*

Pracovní náplň, zájem, potřeba prezentovat výsledky práce...

F) *V současné době pořádáte kulturní akce jen ve Strakonících?*

Ano. Nabídka kulturních pořadů v podstatě souvisí s činností každé zušky – prezentujeme práci našich žáků. A jelikož tito studenti chodí do ZUŠ ve Strakonících, tak prezentujeme jejich práci v tomto místě, aby ji mohli vidět především rodiče.

G) *Typ kulturních akcí předpokládám tedy odpovídá tomu, co žáky učíte.. Jak často prezentujete jejich výsledky?*

Samozřejmě typ akce závisí na kroužku, který navštěvují. Pravidelně pořádáme 1x měsíčně žakovské koncerty - od října do května. V měsíci prosinci a květnu zveme veřejnost do městského domu kultury, který nám umožňuje představit i kolektivní obory - orchestry, soubory, pěvecký sbor, práce žáků výtvarného oboru, vystoupení tanečního oboru i literárně dramatického oboru. Pěvecký sbor krom toho pořádá i samostatná vystoupení v rámci koncertu sborů a žáci literárně dramatického oboru mají 1x ročně divadelní představení. Krom těchto akcí pořádáme menší koncerty třídní - každý učitel 1 - 2x ročně. Vedle těchto plánovaných akcí máme pravidelná vyžádaná vystoupení - pro seniory, ku příležitosti různých výročí a při významných událostech ve městě.

2. O CO MU JDE

A) *Proč pořádáte kulturní akce? Jaká je Vaše motivace?*

Jak už jsem řekla, je to moje práce, tudíž povinnost. Musím prezentovat nějaký výsledek toho, co tu děláme. Navíc je to tak trochu i zájem, bez toho to nejde. Také mi jde hlavně o naplnění očekávání těch posluchačů, kteří stále živé kultuře dávají přednost.

B) *Podporuje Vás v tom někdo?*

Oba s manželem pracujeme ve stejné branži - máme tudíž stejné pochopení jeden pro druhého.

C) *Jaký pro Vás mají kulturní akce smysl?*

Obohacení, pozastavení, klid, uspokojení, ...

3. NEJLEPŠÍ AKCE

A) *Co považujete za Vaši úspěšnou akci a proč? (jde jen o Vás osobní názor, ne o čísla)*

Nedokáži vytipovat akci, která by byla nejúspěšnější, ale pravidelně jsou veřejností velmi kvitovány "velké" školní koncerty v MěDK (nejméně 2x do roka). To, že se divákům představení líbí je velké ocenění práce. Když mají radost, jak to dětem jde a podporují je. Bonusem je, když to baví i děti.

4. CO BY BYLO POTŘEBA ZMĚNIT, ABY TO ŠLO LÉPE (PROBLÉMY)

A) *Máte pocit, že na Vaše kulturní akce chodí dostatečný počet diváků?*

Ano.

B) *Dal by se zájem o kulturní akce něčím zvednout?*

Ano - lepší prezentací. Máme problém s umístěním plakátů. Ty jsou v podstatě jen ve škole na nástěnce. A osobní pozvání se ne vždy dostane do rukou adresáta – děti, někdy i učitelé, zapomenou předat pozvání rodičům. Dalším problémem je kumulace více akcí v jednom termínu, takže by to chtělo asi lepší průzkum, co se kdy kde děje a lepší plánování.

C) *Máte nějaké další problémy při pořádání kulturních akcí? Vlivy, které maří Vaše úsilí? Existuje něco, co by bylo potřeba zlepšit?*

Důležitým vlivem na pořádání kulturních akcí je – především u kolektivních vystoupení – problém prostorový - městský dům kultury by již delší dobu potřeboval rozsáhlou rekonstrukci a inovaci technického zázemí. Vysoké jsou pro nás i finanční nároky na pronájem sálu v MěDK nebo jiném oficiálním zařízení. V rámci koncertů ve škole tento problém nenastává, ale školní sálek vyhoví jen sólistům a malým komorním seskupením. U vyžádaných vystoupení jsou problematické finanční náklady na uhrazení dopravy. Problémy nastávají i s dopravou dojíždějících žáků, pokud je termín mimo termíny hromadné dopravy.

Informátor č.3

13.12.2011

Muž - „41 let“

1. KDO TO JE

A) *Patříte mezi obyvatele Strakonice? Jaký k nim máte vztah?*

Mezi obyvatele nepatřím. Ale ke Strakonice mám dobrý vztah. Před 31 lety jsem zde začal chodit do hudebky – LŠU (dnes ZUŠ), ve 14-ti až 18-ti letech jsem studoval na místním gymnáziu a před 12 lety jsem zde začal pracovat.

B) *Jste majitel kulturního zařízení/ organizátor, případně obojí?*

Majitel kulturního zařízení rozhodně nejsem. A tak úplně nejsem ani oficiální organizátor. Ani nemohu, podle platných zákonů, vždy za tím stojí nějaká organizace. Já jsem pouze nápomocen a zařizuji, co se dá.

C) *Jak dlouho se této činnosti (nějaké aktivitě v pořádání kulturních akcí) věnujete?*

Do Prácheňáku (Prácheňský soubor) chodím cca 23 let, asi o 6 let déle hraji v dechovce Strakonice - nejprve orchestr LŠU Strakonice, pak ČEZETA a nyní NEKTARKA.

D) *Jak jste se k tomu dostal?*

Už je to tak dávno, že ani nevím. Asi mě k tomu přivedla hudební škola, na Prácheňák jsem začal chodit díky mojí starší sestře.

E) *Považujete se spíše za profesionála/amatéra/dobrovolníka/..?*

Amatéra. Nicméně za ty roky už se člověk ledacos naučí. A pokud člověk působí v kultuře, tak je rozhodně částečně dobrovolník, jelikož velké peníze to rozhodně nevynáší.

F) *Pořádáte kulturní akce jen pro jednu organizaci nebo i jinde a pro někoho jiného?*

Snažím se být užitečný, kde to jde – takže pro více organizací.

G) *Zaměřujete se jen na určitý druh kulturních akcí? Jestli ano, tak proč?*

Ani ne, ale kultura, zejména muzika, nějak vyhrává.

2. O CO MU JDE

A) *Jaký mají podle Vás kulturní akce smysl?*

V dnešní technické a uspěchané době velký. Každý by si měl najít svoji oblast zájmu a nějakou kulturní akci občas navštívit, aby se na chvíli zastavil a odreagoval.

B) *Co Vás motivuje? Proč kulturní akce pořádáte?*

Baví mě to a z dobře odvedené práce mám dobrý pocit. Určitě to není kvůli penězům, těch je v tomto odvětví stále nedostatek.

C) *Podporuje Vás v tom někdo? (přátelé/rodina/..)*

Asi rodina. Manželka také tancuje a vlastně díky Prácheňáku jsme se poznali.

10. *Máte široký okruh spolupracovníků?*
Ani ne. Kolem těchto akcí se motají stále stejní lidé.

3. NEJLEPŠÍ AKCE

A) *Jaká byla Vaše nejúspěšnější (nejpovedenější) kultur.akce, kterou jste pořádal - za posledních 5 let?*

Už jsem říkal, že sám akce nepořádám. Kromě vystoupení Prácheňáku a Nektarky považuji za úspěch vydání CD a DVD „S Nektarkou o pivo“ v roce 2009 (vydala dechová kapela Nektarka) a také první dva ročníky „Setkání harmonikářů na Podlesí“ v letech 2009 a 2010 (pořádal SDH Dřešín), kde bylo vždy kolem 300 diváků a já jsem obě akce konferoval.

B) *Z jakého důvodu byla nejpovedenější?*

To je jednoduché – líbilo se to hodně lidem.

C) *Přišlo na tu akci hodně lidí a vydělala?*

Ano, lidí bylo hodně, ale už jsem se zmínil, že to nelze dělat pro peníze. Žádná kulturní akce není výdělečná a vždy musíte sehnat nějaké sponzory, aby se akce vůbec mohla uskutečnit.

D) *Jaké okolnosti té akci napomohly?*

Smažím se dělat věci, které v okolí chybí a tím onu „díru“ zalepit. Proto třeba to CD, DVD nebo harmonikáři.

E) *Vedlo to k dalším podobným akcím?*

Ano. Harmonikáře se snažíme dělat pravidelně, CD bychom chtěli v roce 2011 vydat další a na Prácheňáku zase udržujeme lidové tradice, co se dá.

F) *Získal jste tím další spolupracovníky, nadšence apod.?*

Ani ne. Kdo chtěl, tak přiložil ruku k dílu hned.

4. CO BY BYLO POTŘEBA ZMĚNIT, ABY TO ŠLO LÉPE (PROBLÉMY)

A) *Máte pocit, že na Vaše kult.akce chodí dost diváků?*

Jak, kdy, ale většinou ne. Zejména strakoničtí jsou k oblasti dechové hudby a folklóru dost chladní.

B) *Dal by se zájem o kulturní akce něčím zvýšit?*

Možná ano, ale nevím jak. Snad větší reklama, vyšší úroveň účinkujících nebo něco podobného.

C) *Existuje něco, co byste potřeboval změnit, aby to pořádání akcí šlo ještě líp? Máte nějaké problémy?*

Asi by se něco našlo, i když teď zrovna mě nic konkrétního nenapadá.

D) *Mohlo by Vám nějak pomoci město/ občané/ jiné instituce?*

Ano. Město určitě svými zdroji (sály, finance ...), občané pak svým zájmem – mohla by se tím zlepšit návštěvnost.

Informátor č.4

25.1.2011

Muž - 52 let

1. KDO TO JE

A) *Jaký máte vztah ke Strakonícím?*

No, určitě jsem patriot. Ty kulturní aktivity dělám i v jinejch věcech nebo i jinejch krajích, ale Strakonice jsou pro mě vždycky taková doména.

B) *Co Vás baví zrovna na Strakonících?*

Baví mě tady na tom to, že to tu dobře znám, tím, že tu žiju vlastně celý život. Prostě vim, co od každého můžu čekat a je to prostě jednodušší než když podnikám v tomhle oboru někde jinde, kde to musím teprv všechno objevit, vědět, komu se vyhnout, a tady už to prostě vim dopředu. Je to jednodušší tady.

C) *Takže už máte rozhozený ty sítě a známosti..*

Určitě ty známosti a taky to, že tady má člověk určitý jméno a .. a ta tradice té firmy tomu prostě pomáhá.. je to rychlejší přece jen to jednání a ty akce jsou i úspěšnější..

D) *Takže Vám tam chodí i jakoby Vaši známi na ty akce?*

No, to určitě. Za ty léta, protože už to dělám 33.rok, mam už určitej takovej svůj fanklub, kterej se mnou stárne. Bohužel teda. Začal jsem to dělat v takový tý éře svého mládí a teď už se skoro blížíme k tomu seniorskému věku, ale ty lidi, sice odpodaj nějaký, ale furt je tam taková ta tradice nebo fanklub mě vždycky podpoří, v těch důležitých věcech vim, že se na ně můžu spolehnout a je důležitý, že ty fans a to jméno Vám dělá takovou tu image těch akcí. To je vždycky dobrý.

E) *A jak jste s tím začal?*

Začal jsem s tím docela náhodně, protože mě vždycky zajímala muzika a sport. A dělal jsem tu muziku vždycky tak jako že jsem to spíš poslouchal. Ale prostě náhodně jsem se k tomu dostal, že mě vyhecovali známi. V tej době, kdy jsem vlastně s tímhle začínal, tak ty diskotéky to bylo všechno úplně v plenkách.

F) *A kolik Vám teda bylo?*

Bylo mi 19 let, když jsem se do toho pouštěl. Ale zajímal jsem se o hudbu už asi od 10 let jo. Poslouchal jsem rádio, nahrával jsem si písničky, sbíral jsem to. Ale v 19ti jsem prostě vlítnul do těch diskoték jako takovejch a bylo to spíš protože mě vyhecovali, abych jim udělal nějaký Silvestr, protože v tej době, v tom totáči, to bylo všechno svázaný různěma povoleníma. Abych mocht udělat tu jednu jedinou akci, tak jsem se přihlásil do takovýho kurzu, kterej tenkrát byl, ani se to nesmělo jmenovat diskotéky, DJové nebo tak. Jmenovalo se to Uvaděči diskotékových pořadů. Tak jsem to udělal, abych mocht udělat ten jeden jedinej večer v Hradním Sklípku, kde byl Klub Mládeže SSN tenkrát.

G) *Takže taky ve Strakonících..*

Nono, na hradě. Takže jsem to udělal a pak jsem ty papíry uložil, že to nebudu ani potřebovat, ale ta doba mi nabídla určitý řešance, ke kterým jsem potom přistoupil a to potom definitivně zničilo mojí sportovní kariéru, jako fotbal. Protože tyhle dvě věci skloubit jako sport a tohle, nejde.

H) *Jako že to zabere hodně času..*

Hodně času a hlavně ten nezřízenej život, takový to ponocování a to, to se prostě neslučovalo s tím sportem. Ale je to zase dobrý v tom, že ta sportovní kariéra na takovej tej vrcholnější úrovni končí kolem 30-33, ale tady si zase myslím, že i v těch 50 letech člověk teprve se dostává na ten vrchol. Takže toho ani nelituju.

CH) *A věnujete se teda jen tomu pořádání diskoték nebo i něčemu jinýmu?*

No, já se tím vlastně živim. Jsem už 12.rok profesionál. Předtím jsem to teda dělal při práci. Tak samozřejmě jenom těma diskotékama bych se neuživil, takže mam pořádání různých kulturních akcí, třeba jsem 2x pořádal konkrétně třeba pivní slavnosti pro pivovar, kdy dělám celou produkci toho večera, oslovuju ty umělce, moderuju ty akce, jinak jsem moderátor *fotbalu a basketu*, potom dělám dětský maškarní karnevaly, dětský akce.. No takže se snažim

skloubit tu diskotéku s pořádáním akcí pro různé firmy, být moderátor sportovních a kulturních akcí. Takže když tohleto nějak shrnete, tak to tak nějak jde no.

I) *A ty nabídky jako přicházejí sami nebo si je musíte vyhledávat?*

Právě proto, že podnikám v tom prostředí, kde už to všechno dobře znám, tak v 90% případů přichází ty nabídky sami. A nějaký větší akce, který beru jako výzvu, jako opravdu velkých akcí, tak to se třeba přihlásím na nějakou konkurz, ale to dělám minimálně. A spíš ty lidi už mě oslovují, třeba ten basket dělám 5.rok, ten fotbal 3.rok, 9 let jsem dělal hokej – moderátora. Takže ty lidi mě spíš oslovují a pak už se ty nabídky opakují vždycky sezóně, takže většinou bez problémů.

2. O CO MU JDE

A) *A proč to všechno děláte? Na začátku teda asi byla jiná motivace..*

Na začátku byla motivace úplně jiná, tak samozřejmě člověk má takový ty romantický představy, ale pak ho to pohltí. No ale..

B) *Ty romantický představy jsou jaký?*

No.. tak třeba že člověk chce být slavný, chce něco dokázat, chce se prostě zviditelnit.. To si částečně potom splní, ale člověk najednou zjistí, že pak ta sláva nebo známost, když je člověk mediálně známej třeba, je potom třeba až nepříjemná, protože třeba jdu do kina nebo někam s někým a ty lidi mě pořád s tím ztotožňují, takže jsem pořád jako v práci vlastně.. já třeba nejsem typ člověka, který by na někoho machroval nebo něco, ale někdy už je to fakt jako moc.. třeba přijdu do restaurace a tam jsou různí lidi, podnapilý už, a celý večer mě bombardují různěma věcmi.. tak někdy je to milý, ale.. je to ta daň toho.. takže si na to nestěžuju, ale.. No ale potom je to krásná věc v jedné věci, když se člověk může živit tím, co ho baví.. to si myslím, že je velký plus.

C) *Takže Vás to ještě pořád baví?*

Samozřejmě, mě to baví, ale jsou chvíle, kdy třeba jsem psychicky vyřízený.. třeba prosincový akce jsou takové, že hraju denně.. a navíc jsou to večírky, který trvají třeba 12 hodin, pak spím třeba 3-4 hodiny a je hned další akce a stěhování aparatur a přejíždění z různých akcí do akcí, tak pak ta únava je taková, hlavně ta psychická, je velká, tak mi to třeba někdy štve. Ale vždycky to překonám tím, že jsem 20let pracoval v ČZ Strakonice, tak se někdy zdržím dýl, počkám si před tou fabrikou na ty své tehdejší spoluzaměstnance, jak chodí do té práce, jak tam dřou od 5 od rána a za jaký peníze, tak mě to vždycky motivuje a říkám si, že ještě teda vydržím.

D) *A podporuje Vás v té kulturní činnosti někdo? Rodina nebo tak?*

No, tak rodina to spíš bere jako nutný zlo, jako nutnost tý obživy, takže už si na to spíš tak nějak zvykli.. Ale mám tým lidí, který nazývám Disko tým xxx. To jsou mladí lidi, který třeba ta muzika nebo tyhle věci zajímají, který mně třeba pomáhají v tom, že.. mám třeba člověka, který mi dělá tu logistiku, že mi dělá plakáty, propagaci, mám třeba další lidi, který se mnou jezdí na ty větší akce, který mi staví ty aparatury.. a baví se tím joo.. jako za ty leta už se ten tým několikrát obměnil joo.. ale vždycky přijdou lidi, který to baví.. takže mám vždycky i takovouhle tu podporu.. tu týmovou.

E) *A kde jste ty lidi sehnal?*

Ty lidi se mi většinou sami přihlásí nebo si je vytipuju, že je to baví, nebo se sami nějak zviditelní.. a pak jsou to takový přátelství i z těch minulých let.. mám třeba řidiče, který se mnou jezdil 15 let, pak třeba odejde, ale pořád je to jako by byl součástí mé rodiny, protože za 15 let s tím člověkem zažijete tolik věcí, že je to spíš taková rodinná záležitost.

F) *A teď se Vás zeptám – jaký má pro Vás a pro ostatní lidi vůbec jakákoliv ta kulturní akce smysl?*

Tak pro mě je ten smysl jasnej, že se tím živim. Takže to znamená, že se snažim, aby to bylo komerčně úspěšný, protože když ta akce má úspěch, tak je tam předpoklad opakování té akce. No a vždycky k tomu přistupuju tak, mam k tomu jednoduchou poučku, snažim se udělat to tak, aby se to líbilo mně. Jo? Vždycky si říkam – líbilo by se to mně? Kdyby to někdo dělal tak jako to dělám já. Takže se k tomu snažim přistupovat stoprocentně, koncentrovaně, připravit se a snažit se, bejt tam pro ty lidi a ne aby tam ty lidi byli pro mě. To znamená, jak říkal jeden můj kamarád – „Rock n rolu bylo dosaženo.“ Tak já nejsem rocker úplně takovýhle ražení, ale říkam si – když dosáhnu té zábavy a ty lidi se pobaví, tak mě nezajímaj kritiky jednotlivců. Já se vždycky snažim bavit celek lidí, udělat to jako show a názory jednotlivce.. můžu si vyslechnout, někdy jsou to třeba i můj blízký kamarádi, ale názory jednotlivců mě nezajímaj, zajímá mě úspěch kolektivu a to se do toho vždycky snažim dát.

G) *A proč si myslíte, že na ty akce chodí ty lidi?*

No tak ty lidi se chtěj určitě vytrhnout z takovýho toho stereotypního života. Tak pro některý lidi je to nostalgie.. pro některý lidi to jsou vzpomínky, pro některý lidi je to zábava.. prostě vytrhnout se z toho stereotypu, seznámit se, pobavit se, poslechnout si muziku.. zažít něco takovýho ne úplně normálního no.. Dneska je úplně jiná doba. Dřív se chodilo na diskotéky hlavně si poslechnout ty písničky, protože to člověk doma neměl na CDčkách a na počítači, všechno se to těžko shánělo, tak si to lidi chodili poslechnout na diskotéky. Vlastně první diskotéku v Čechách udělal Šimek s Grossmanem v roce 1969 a tam to třeba vůbec nebylo o tancování, jen se sedělo a poslouchalo. Dneska je to úplně jiný. Je to spíš o setkávání, poklábosení, nalezení novejšch známostí, ale hlavně taky o alkoholu... Což táhne hlavně ty mladý.. To je celkem rozšířenej problém, koho na tu diskotéku vůbec pustit a komu nalít. I když mladý lidi jsou dneska hlavně posedlý internetem, u toho vysedávaj, radši než aby někam šli. Sedí u toho facebooku a jsou tam v tom svym imaginárnim světě, zalezlý doma.. A když už někam jdou, tak vyrazí tak ve 12 v noci a v 5 ráno nechtěj jít spát. A diví se, že je jako posíláme domu.. Dalším problémem v souvislosti s tím internetem je stahování hudby, už to dneska nikdo nekupuje, všichni to stahouj načerno nebo poslouchaj na různých serverech jako youtube.com a tak. Těm umělcum už se skoro vůbec nevyplatí točit desku.. Třeba my jsme natáčeli se skupinou Bonton, prodávalo se to jako dvě CD a DVD a k tomu ještě časopis a stálo to nějakou úplně směšnou částku a stejně za mnou prostě chodili lidi, jestli jim to nemůžu stáhnout do telefonu apod. Tak to mi přijde úplně směšný..

H) *A když se vrátim k těm mladejm lidem, jak je dostat od toho internetu na nějakou akci?*

No to je na tom nejtípnější, že zase tím internetem.. My třeba jsme pro ně na diskotéce udělali wifi-připojení, takže oni tam chodí s těma svejma počítačema.. normálně to tam maj na stolech.. nechápu.. a navíc jsme pro ně udělali, že tam jako máme vždy pozvanýho profesionálního fotografa, kterej je fotí a rovnou to jako dává na internet a oni si to můžou rovnou stahovat na ty svý profily.. Z toho jsou úplně nadšený.. Sranda s nima. Taky tam máme kamery, takže můžou stahovat i videa.. a tohle je prostě baví.. Ale tak ta akce má vždycky úspěch, když je prostě originální, když je něčim mimořádná, když se prostě nejede v těch zajetejch kolejích.. chce to nápad no..

3. NEJLEPŠÍ AKCE

A) *Jaká byla Vaše nejúspěšnější akce za posledních 5 let?*

Tak to můžu říct úplně nejúspěšnější akce celý my kariéry vopravdu, to byla, když jsem slavil 30 let diskoték, tak jsem se rozhod, že se vrátím na místo činu, to znamená, že odehraj tu diskotéku tam, kde jsem hrál poprvý.. což nebyl hradní sklípek, tam to totiž bylo neoficiálně.. ale první oficiální pro lidi byla v prosinci roku 1978 v Sokolovně ve Strakonících. Takže jsem si po těch 30 letech vypočítal přesně ten datum, vyšlo to na pondělí, tak blbě, takže lidi šli ten den i následující do práce, ale rozhod jsem se, že to bude prostě přesně na ten datum. Tak jsem si pronajal tu Sokolovnu a měl jsem takovej sen, kterej se mi pak trochu vymknul z ruky, protože jako mladík jsem chodil na kapelu, která se jmenovala Bonton, což byla kapela taková legendární, která tady ovlivňovala kulturu, hrála přitom dva roky, ale zůstali po ní tady takový ty hity jako „Jen chvíli noc“ a „Já prosím nechte zvony znít“ a takovýhle ty věci. A lidi na ně pořád vzpomínali i po těch 30 letech. Tak já jsem tu kapelu našel, ty lidi, třeba zpěvák byl v Rakousku a bubeník v Havlíčkově Brodě, tak jsem je našel jako jednotlivě a dal jsem je dohromady, aby vystoupili na tej mej akci. No a při tej přípravě, se to připravovalo asi půl roku, se to začalo tak nabalovat, že jsem prostě říkal, že když už dělám tuhle kapelu, tak bych mocht oslovit ještě tamtu a tamtu a nakonec tam těch kapel bylo 11, přišlo tam 1400 lidí. No ohromný, jsme museli vystěhovat nábytek, všechno, aby se tam vešli, bylo to jenom na stání teda. Ale nebylo to takhle plánovaný, prostě se to naprosto vymklo z rukou, stalo se to naprosto kultovní záležitostí, která se nikdy už nedokázala zopakovat, i když se tady o to x lidí pokoušelo, ale ten večer, to byl prostě magickej večer, kdy se prostě dokázali ty lidi zvednout z těch gaučů a jít na tu akci tak v obrovským množství a byla tam tak neuvěřitelná atmosféra, udělali jsme z toho i DVDčko. A já pak ještě s tou kapelou Bonton dva roky spolupracoval, že jsme spolu teda udělali desku studiovou a teď v prosinci se ta kapela po dvou letech navždycky rozpustila a já jsem to nazval „kremací,“ protože předtím jsem to nazval „exhumací“ a vydali jsme tu desku. Takže můžu říct, že opravdu Sokolovna, my jsme to tehdy nazvali „návrat legend“, byla úplně bezkonkurenčně moje nejúspěšnější akce, kterou jsem celou vyprodukoval, moderoval, celou tu strategii toho jsem dělal a představovalo to všechny ty plány, co jsme měli. Ale říkám, je to neopakovatelný, i když řůru lidí mi říkalo, abych to zkusil ještě znova, tak já vim, že nemůže člověk dvakrát vstoupit do jedný řeky a navíc takhle úspěšnou akci už bych neudělal, nechci si kazit ten dojem, to renomé. Jako byl jednou v životě Woodstock v Americe a když to potom zkoušeli znova, tak už to prostě dopadlo špatně, tak tohle byl takovej strakonicekej Woodstock a jsem rád, že jsem u toho byl.

B) A co vlastně donutí ty lidi zvednout z toho gauče?

Já třeba dělám akce pro různý typy lidí jako věkově, jo? U těch mladejch lidí to není takovej problém, protože tam jdou z takový ty setrvačnosti. Ale ty lidi po tej třicítce, to už je problém. Tam už musíte nabídnout takovou reklamní masáž – kvalitní výlep plakátů, hodně rádio využít, protože aby ty lidi přišli, tak o tom musí vědět, to je prvořadá věc. Takže určitě ta reklama a pak tam kolem toho vytvořit takovou jako legendu, takovou tu image něčeho, že ten člověk musí podlehnout myšlence, že když tam nebude, tak umře :) A to když se povede, tak je to dobrý no.

C) A proč jste považoval tu akci v Sokolovně za tolik úspěšnou? Protože tam přišlo hodně lidí?

Mělo to všechno, mělo to úplně všechno – mělo to obrovskou návštěvnost, na Strakonice úplně nebyvalou, nikdy tady na žádnou akci nepřišlo tolik lidí; atmosféra tam byla úplně úžasná, protože tam se setkávali lidi, který se neviděli třeba třicet let, takže se nepoznávali, pak se poznávali, i kdybych si odmyslel tu kulturní akci jako takovou, tak jenom to setkání lidí bylo úžasný; potom pro mě to bylo takový, že to byla oslava těch mejch třicetin; potom podařilo se něco, že se vzkřísily kapely, který opravdu do té doby nehrály a od té doby pak už taky ne, ten Bonton udělal třeba 3-4 akce ještě po, ale.. No prostě mělo to všechny ty atributy

tý úspěšnosti. Vždycky se vám třeba něco povede, ale nikdy třeba nesplníte všechny ty kritéria, tadyto mělo všechno – tady to bylo komerční, mělo to návštěvnost, mělo to neuvěřitelnou atmosféru, bylo to neopakovatelný a hlavně originální, takže prostě to mělo všechno. Ale říkám, 90% z toho se vytvářelo spontánně a náhodně, takže se to jakoby nabalovalo, nebylo to takhle plánovaný a vyšlo to všechno na 100%.

D) *Máte pocit, že ve Strakonících je těch akcí, kam vyrazit, dost?*

Tak ve Strakonících je kultura velkej problém. Myslim si hlavně, že to tady jede v takovejch vyjetejch kolejích – tak se jde do divadla, občas je tady nějaký koncert.. hodně tady ty pořadatelé sází na takovou jistotu.. máme tady př. výbornej koncert Třech sester, tak to budeme opakovat příští rok znova, povedlo se to, tak to zopakujem ještě znova a stane se potom, že tady ty Sestry hrajou sedm let za sebou.. strašný.. a ještě ve stejnym termínu, takže to si myslim, že je tragédie.

Takže si myslíte, že ty pořadatelé si s tím nedají moc práci to vymýšlet?

Jojo, přesně tak. Ono je jednodušší, když je to úspěšný, říct hned po skončení: „tak vytáhněte notes a hned tam napíšeme další termín“ a už se o to zase rok nestarat a pak to všechno sklouzává do té rutiny. Kdyžto v tom roce se objeví nějaká kapale, která zazáří, ale jenom třeba na rok, takže je potřeba jí udělat, protože třeba za dva roky už o ní zase nikdo neví, ale ten rok je to třeba zajímavý. Takže, já nevim, byl třeba velkej boom kolem Anety Langerové a tady ji neudělali. V Písku byla a bylo to úspěšný. A za dva roky třeba už zase nebude mít ty kritéria a to je chyba, protože tady nebyla. Potom další chyba je, že se ty programy soustřeďujou jenom na určitou věkovou kategorii lidí nebo na určitej typ lidí a lidi třeba středního věku tady prakticky nemaj kam chodit a nebo se pro ně nic nedělá. Takže pokud nechodim do divadla nebo neposloucham koncerty vážný hudby, tak ta generace od 30-55 let nemá šanci někam na něco jít. To tady neni prostě.

E) *A od koho by podle Vás měl vzejít ten impuls, aby tady něco takového bylo? Od občanů nebo od města?*

Ani ne tak z města, ale tady se tak systematicky zlikvidovaly určitý podniky, kde se třeba tydlety lidi scházeli, který měly velkou tradici, třeba restaurace Melodie, to byla Mekka těchle lidí, kam chodili na živou muziku a na takový retro diskotéky, no a pak ten podnik se zavře a nevezme to žádněj pronájemce a ty lidi ztratí takový to svoje místo.

F) *A z jakého důvodu se ten podnik zavře? Asi teda ne, že by tam nikdo nechodil..*

Noo, zavře se to.. Tak třeba u té Melodie byl problém, že ten člověk tam vstoupí s dluhama, který potom zase nedokáže umořit, takže odstoupí, pak se tam rychle střídají ty různí majitelé a jsou tam vysoký nájmý u těchle těch provozoven a hlavně tam nikdo nevydrží delší dobu s nějakym solidnim jednáním, aby v tom prostě mohl pokračovat. Vždycky tam někdo vlítne, nárazově, za půl roku zmizí nebo za rok, takže to střídání majitelů tomu hodně ubližuje.

G) *Ale tak ty majitelé asi mají důvod odejít..*

Mají důvod to, že bohužel ty pronájmý těch prostor jsou neúnosný no. Takže..

4. CO BY BYLO POTŘEBA ZMĚNIT, ABY TO ŠLO LÉPE (PROBLÉMY)

A) *A jaké problémy máte třeba vy, když pořádáte kulturní akce?*

No tak.. To je takový zvláštní třeba, že jsou určitý zákony ohledně té kultury nebo ohledně kolem tohohle podnikání. Já Vám řeknu třeba příklad, že dělám dlouhodobě akce pro pivovar. Udělal jsem několik velkejch akcí, prakticky mimo jedný záležitosti se to tam povedlo úplně všechno, ale každej rok prostě proběhne konkurzový řízení, kam se přihlásí x dalších lidí a já musim pořád dokazovat ostatnim lidem, že jsem lepší, originálnější, lacinější nebo prostě jakejkoliv, aby mi vybrali. Neni to jako třeba v tom fotbale, kde se říká – „vítěznej tým se

nemění“ a hrajou dokud neprohrajou. Tady prostě vyhrajete a pořád to musíte obhajovat a dokazovat, což je takový únavný, protože se to všechno zpracovává písemně, chodíte na milión jednání, hlavně se to zdržuje časově a nakonec vám řeknou: „Ano, tak jsme Vám to dali.“ A když to děláte popátý za sebou, tak už vás to trochu unavuje.

B) *A to je jedinej problém?*

Tak těch problémů je víc. Tak třeba velkej problém Strakonice a určitě i jinejch měst je, že když tady někdo pořádá akci a vybírá třeba stovku, tak musí 10% odvést městu. To znamená 10 korun dáváte městu. Další věc je, že platíte Ochranej svaz autorskéj. To jsou zase další peníze pryč. Pronájem těchletých velkejch prostor jako je Sokolovna, Kulturák – 20-25 tisíc. A přitom ta kvalita zázemí v těchle prostorách dost pokulhává. Všechno by to potřebovalo renovaci. Pak zaplatíte energie, úklid, pořadatele, výlep plakátů.. A to vstupný musíte mít tak, aby to pro ty lidi nebyla velká rána a zároveň pak když všechny tyhle atributy odečtete, tak najednou zjistíte, že ta akce byla třeba dobře navštívená, byla úspěšná a vy jste přesto na nule.

C) *Nemotivuje to teda některý lidi dělat akce „načerno“?*

No.. Ono je to hlavně dobře sledovatelný, takže to párkrát někdo zkusí a pak přijede ta – já tomu říkám OSA Nostra – a ty s těma lidma dokážou tak zatočit, že si to každěj zkusí jenom jednou.

D) *Je něco, co by se mělo změnit, aby šlo pořádání kulturních akcí lépe?*

Tak to, na co jsem teď narazil, by potřebovalo změnu – reorganizace Ochranného svazu autorského. To je takovej nesmysl to platit. Třeba teď a tady v kavárně, za to, že tu můžem poslouchat to rádio, tak majitel chudák musí platit, přitom tady nikdo není.. Kdyby ty peníze aspoň dostali skutečně ti autoři písni, tak jak jim náleží, ale tak to vůbec není..

E) *A jak to teda je?*

No, tady jsou ty peníze přidělovány úplně zvláštním způsobem. Třeba v zahraničí je to krásně sledovatelný, tam na to maj přesný tabulky, sčítadla – kolikrát která písnička zazněla na kterým rádiu, televizi atd, jak je prostě úspěšná, tak podle toho dostane přidělené peníze. Autor ví, co má jistý. Tady člověk musí být členem té Osy, aby vůbec něco dostal. Ale dostat se tam vůbec není jednoduchá záležitost, to musí skládat spoustu zkoušek, a ne jednoduše, a ty administrativy k tomu, děs. Měli bychom si vzít příklad ze zahraničí – třeba z Británie. Tady je to Kocourkov. Hlavně je to spousta zbytečný byrokracie a papírování. Třeba jeden muj kamarád měl koncert, kde zpíval jen svoje písničky. A na tom koncertě byl právě ten, co od něj měl vybrat ty poplatky Ose, dělalo to asi 7 tisíc. Tak ten chlapík řek: „Co s tím budem dělat takový obstrukce, jsou to Vaše písničky, tak co, aby jste mi dával 7 tisíc a my Vám je pak posílali nazpátek, tak si je rovnou nechte a je to.“ Jenže to pak bylo takovejch problémů, že se to úředně nezapsalo a nešlo to oficiální cestou, to bylo strašný. A nejenom, že nakonec nic nedostal, ale ještě musel platit nějakou pokutu. No.. takže to si myslím, že fungování Ochranného svazu autorského by vážně potřebovalo změnu.. I když nevím, jestli tady je to možný.. Česká republika je v tom taková zvláštní..

F) *A čím to je?*

To já nevím, asi se všichni nechaj snadno podplatit. Možná když do té politiky a do těch organizací jdou, tak možná ještě mají nějaké ideály, jak to budou dělat poctivě, ale když pak tu svojí funkci mají, své mají jisté, navíc ta možnost přivýdělků, že pro něco zvednou ruku.. asi ty ideály pak vyprchaj.. nevím..

G) *A co by se teda ještě mohlo změnit, aby bylo pořádání přístupnější?*

No tak na to navazujou ty poplatky městu, těch 10%, to mi taky přijde zbytečný. Místo, aby se kultura dotovala, tak je tomu naopak. A pak to vede k tomu, že přesto, že ty lidi maj chuť něco podnikat, tak je to rujuje a prostě aspoň minimální zisk by ty akce mít měly..

Informátor č.5

3.3.2011

Muž - 27 let

1. KDO TO JE

A) *Žiješ celý život ve Strakonících?*

Já jsem se tu narodil. Pak jsem se přestěhoval s rodičema do Chodova u Karlových Varů, kde vyrůstal táta. A když se rozvedli, tak jsme se s mamkou nastěhovali sem zpátky.

B) *A jak si tam byl dlouho teda?*

Asi 2 roky.

C) *A jak si začal s těma kulturníma akcema? Teda nejdřív se tě zeptám – co vlastně děláš?*

Provozuju hudební klub.

D) *A to je první věc, kterou děláš?*

Nene, ještě jsem dělal finančního poradce a tak různě.

E) *Já to myslela spíš, co se týče té kultury, jestli je to první věc..*

Jako do kultury jako pořádání akcí? To vůbec.

F) *A proč ses do toho pustil?*

Protože to byl možná trošku sen no. Asi od puberty. Protože na střední jsem na to právě psal taky nějakou práci. Že jsem chtěl mít podnik, kde bude takovej multižánrověj výběr pro lidi, co se týče hudby.

G) *A co tě k tomu vedlo? Nebo jaká byla příležitost?*

Protože mamča má hospodu v xxx. No a tam je sál. Což byla dobrá příležitost, takže proto jsem s tím začal i ve Strakonících a ne někde jinde.

H) *A pořádáš akce jenom tam nebo i někde jinde?*

No, teď jsem se pustil do 2.ročníku festivalu. A ten je teda ve Volyni. Mělo to být původně ve Strakonících, ale ty poplatky hrajou prostě roli. Ten festival totiž nemusí vyjít a platit ještě 10% z nákladů, když ten festival bude vlastně ztrátový, je blbý no. Přijde mi to směšný, když ostatní města takový poplatky nemají – ani Volyně, ani Písek.

CH) *A tam na to mají dostatečné prostory?*

No tak tam to bude na koupališti. Má to být tak pro 500 lidí určitě, aby se to zaplatilo. A tam se takové akce dělaj častěji. Já té Volyni docela fandim. Vychází tam takovým akcím vsťíc. Jednak v těch poplatkách a jednak prostě ten přístup města je podporující. I zastupitelé jsou mladý lidi, který se o něco snaží. Aby tam bylo něco pro lidi. Tady ve Strakonících třeba kamarád začal pravidelně pořádat akce v kině U Mravenčí skály a oni mu to nějakým způsobem znemožnili, aby to mohli dělat oni sami a navázat na tu jeho tradici. Což jim teda nevyšlo, protože tam přestali ty lidi chodit.

I) *Hm, přístup města udělá své. A když se vrátím - kdyby si tu akci dělal ve Strakonících, tak ji uděláš kde?*

Na letišti to mělo být. Jenže tam mi změnili to místo, kde to mělo být. Přesunuli to k silnici a to bych dal 60 tisíc jen za plot. Ty poplatky jsou obecně hrozný. Jednak tomu městu. A pak to vybavení - třeba jenom záchody – každěj záchod za 1500.- Ve Volyni na tom koupáku aspoň nějaký rovnou jsou. Pak za to, že se tam postaví pódium, to je taky hrozně peněz.. Je fakt těžký na takových akcích něco vydělat. Navíc by tam byl třeba problém s elektrikou. To prostě ve Volyni není – tam je to přímo uzpůsobený, aby se tam ty festivaly dělaly.

J) *A kdyby ti nabídnul třeba nějaký soukromník louku, tak by ti to vyšlo líp nebo ne?*

No tak jak v čem. Tam se prostě asi platí největší peníze za to podium.. Takže to bych stejně ty poplatky městu platil.. Ale bylo by to o trochu lepší.. Ale zas záleží na jakém by to bylo místě.. To je těžký..

K) A myslíš, že ve Volyni ti přijde stejně lidí jako kdyby to bylo ve Strakonicích?

Jak už jsem řek, tý Volyni fandím. Když už se tam něco pořádá, tak ty lidi na to prostě přijdou. Nemaj tam nikdy problémy, že by se tam neobjevil vůbec nikdo, což mně se teda občas stalo. Možná že tady je trošku konkurence no. Větší než ve Volyni. Tady určitě Rokáč – Křemelka, kulturák taky sem tam něco udělá a v Sokolovně se dějou akce. A teď i na zimáku mají být v létě nějaký větší akce..

L) A neprijde ti to ve Strakonicích takové jednostranně zaměřené? Jako pro jednu věkovou skupinu?

To nevim. To bych asi ani neřek. Není to tu jen pro mladý, pro ty starý se taky dělaj akce, i když míň.. Ale tak oni zas tak často na akce nechodí.. I kdyby tu možnost měli.. Je blbý, že jim zavřeli tu Melodii, kde se teda asi scházeli pravidelně.. Ale zas tak třeba DJ Mareš hraje ve všech klubech tady, taková diskotéka no, na to chodí i ty starší, on hraje písně hlavně jejich vkusu stejně.. Takže jim to asi teď vynahrazuje třeba v Infernu..

M) A do Inferna teď chodí teda starší lidi?

No ty diskotéky tady mají asi určitou dobu životnosti. Když je to nové, tak je to celkem rozjeté, ale pak tam ty lidi prostě přestanou chodit.. Což je asi i teď případ Inferna. A asi už tam chodí všechny věkové kategorie. A dokonce už se tam dějou i rockový koncerty, což je na Inferno zvláštní no, když je to klasická diskotéka.

N) Jak dlouho se pořádání kulturních akcí věnuješ?

No takhle se všim všudy asi 3 roky. Ale jinak už o dva, tři roky víc.

O) A bylo těžký s tím začít?

No.. já jsem byl na to jakoby takovej natěšeněj. Jako když se něco nepovedlo, že jsem tam třeba pozval Hudku.. a ono přišlo míň lidí. Tak jsem si stejně říkal, ale co, bylo to dobrý, aspoň tu byl někdo dobrej a nějaký lidi přišli, tak se to víceméně zaplatilo.. Nebyla to katastrofa..

P) A bylo těžký sehnat lidi, který ti s tím budou pomáhat a tak?

Nee, tak to já si dělám všechno sám, takže..

I účetnictví jo? :)

Tak účetnictví je jednou za rok, v tom problém není.. No.. Takže akorát manželka.. Ta mi pomáhá rozvážet plakáty.. Rozstříhávat, lepit :)

Q) A s tím nejsou problémy, kam je vylepit?

No samozřejmě sou, že jo. Občas se stane, že ten plakát je někde, kde nemá bejt. A pak jsou za to pokuty no. Jinak ve městě jsou na to speciální tabule, ale za to se taky platí no. A pak prostě noviny, rádio. Mam prostě pár emailovejch adres, kam pošlu program a tam mi to vystaví. Nebo třeba s Rock rádiem mam mediální partnerství, takže když mají dobrou chvíli :) tak řeknou, že se v našem klubu něco děje. Nebo když je větší akce, tak děláme akce na vstupenky..

R) A jak moc dopředu domlouváš ten program?

No úplně nejideálnější je už tak půl roku dopředu. A co se týče toho festivalu, tak tam ještě mnohem dřív no, když chce člověk sehnat dobrou kapelu.. zájem je o ně veliký.. Tak aby měl pak člověk z čeho vybírat..

S) A podle čeho vybíráš?

Tak určitě to začínalo tím, co se mi líbilo a co mi doporučili třeba kámoši. Pak hodně poslouchám na bandzone.cz, to je takovej český mspace.cz. A pak podle recenzí třeba. A taky sleduju třeba kluby, který jsou v republice, co oni tam třeba zvou.. A pak se to takhle

nějak vytrídí.. A třeba i to, co si myslím, že je hodně dobrý, ale není to až tak úplně možný.. Když se na tom zapracuje, tak i slavnější kapela může do toho menšího klubu přijít.. To mě na tom baví..

T) *A je tam ta odezva lidí, že mají stejnej vkus a tak?*

Noo, občas je to těžký no. Ale taky je těžký trefit se do dobrýho termínu, aby se v okolí nic jinýho nekonalo, což hraje dost velkou roli pak v tý návštěvnosti. Ale prostě je to tak, že to co tady ty lidi strakonický poslouchaj, tak ty i já zvu, to se zas jako musím trochu přizpůsobit. A třeba to dělám i tak, že pokud chci nějakou neznámou, o který si myslím, že je dobrá, tak stejně musím pozvat nějakou místní, aby přitáhla ty svý lidi no.

U) *A ty tam ty akce děláš jen o víkendech nebo i přes týden?*

Jenom o víkendech. Kdyby tady byly nějaký vysoký školy, tak určitě, ale takhle ne, to by tam asi ani nikdo nepřišel.

V) *A ty k tomu máš ještě nějakou práci?*

Ne. Věnuju se jenom tomuhle.

W) *Takže takový profesionál jo?*

Ne. Po pár letech profesionál ještě určitě ne.

2. O CO MU JDE

A) *A rodina tě v tvém snažení podporuje?*

Třeba manželka mě v tom podporuje. Ale má to určitou mez, dokud se tomu nevěnuju až moc často no.

B) *A co třeba rodiče?*

No tak já to zpočátku dělal kvůli mamce, protože to je její hospoda, tak abych jí tam podpořil tržby, protože tam moc lidí nechodilo. No ale pak to přerostlo, začlo mě to bavit a chtěl jsem to dělat celý no. :)

C) *A pořád tě to baví?*

Tak ono se to pak vždycky trochu zvrhne do tý rutiny, asi jako každá práce. Ale má to svý světlý okamžiky. Že se prostě lidi baví a náklady jsou zaplacený :) A už nemusím vzít kreditku a ject v noci vybrat, abych vůbec zaplatil kapelu.

D) *Mam na tebe teď jednu takovou obecnější otázku – Jaký mají kulturní akce smysl? Proč je dělat?*

... Tak pro lidi to má asi ten smysl, že se jdou pobavit s kámošema no, popít trošku. Pak třeba že se ztotožňujou s těma textama tý kapely, s tou hudbou.. Hudba často odráží ty vnitřní pocity.. A pak třeba načerpat i trošku inspirace no.. Navíc si člověk odnese takovej pěkněj zážitek, pěkněj pocit.. načerpá tu atmosféru, třeba i energii.. Je to prostě lepší než ruch ulice :)

E) *A proč to děláš ty?*

No tak mě to baví, ale musím si tím i vydělat no. Je to trochu provázaný, což se třeba pak i promítá do toho programu. Musím třeba pozvat kapely, který úplně nemusím, ale vim, že na ně přijdou lidi.. Ten kalkul v tom ale je.

A ještě něco?

... No tak že mě to baví a jsem rád, že se lidi baví :)

F) *A myslíš, že to do budoucna půjde dál?*

Těžko říct. První rok je pro každýho těžkej. Pak se z toho vyhrabat a teď je to zatím dobrý, tak snad to půjde dál. .. Ale snažíme se to rozšířit no.. Neděláme vlastně už jen koncerty, ale občas i promítáme.. Teď se tam bude promítat expediční kamera a pak taky děláme takovej festival pro Tibet. Snažíme se no.. Ale máme problém s nemovitostí, takže teď uvažuju o tom, že klub přesunu někam víc do centra. I by tam asi začalo chodit víc lidí. I přes týden bychom

mohli dělat akce. Přemýšlel jsem, že by tam bylo třeba literární čtení a podobný akce. Ale otázka, jestli by tam tady ve Strakonících někdo přišel, spíš ne. Uvidím, jak to dopadne. Nabídl mi teď pronájem kina Nový Svět (pozn.rozpadlé kino v centru).. Uvidíme..

G) *A třeba ten festival pro Tibet má u lidí úspěch?*

No moc lidí na to ani nechodí, ale já to dělám rád zase. Uděláme si takové příjemné odpoledne no :) A myslím si, že to má prostě větší smysl, než některý kapely no. A já si to prostě 2-3x do roka prostě udělat musím, že si u toho tak trochu odpočinu a ten klid je taky potřeba.

H) *A si zaměřenej jen na nějakou věkovou skupinu?*

No, dá se říct, že jo. Že chodí hlavně ty mladý. Ale tak sem tam taky pozvu nějakou tu kapelu, o který si myslím, že přijdou i starší – třeba Brutus. Ale to jen výjimečně. Ale třeba tam byla Mňága, tak to znaj i starší.

CH) *A pronajímáš ty prostory nebo jen ty děláš akce?*

Taky, ale jen zase výjimečně. Tak 5 akcí do roka tam je.

3. NEJLEPŠÍ AKCE

A) *A jaká byla tvoje nejpovedenější akce?*

No tak já jsem jednou slíbil jedný strakonický kapele, že prostě jednou udělám Mňágu a to se mi pak teda podařilo. Přišlo hodně lidí a prostě všichni se bavili. A pak povedený jsou buddhistický festivaly. Teď budu pořádat už asi třetí ročník.

B) *A proč je hodnotíš jako nejpovedenější?*

Tak člověk si z té akce tak jako nejvíc odnese no. Jak já, tak lidi, co přišli. Ačkoli teda zařizuju ten chod tam, tak mam čas si to taky užít, diskutovat tam, užít si atmosféru, debaty.. :)) u piva :))

C) *Jaké byly okolnosti, že se ti to povedlo?*

No to už třeba samotný to jméno té kapely.

D) *A jak se ti je podaří získat?*

Já jsem je chtěl nejdřív pozvat na festival, ale to stálo hrozně moc peněz. Tak sem je zkusil uvrtávat na klub, ale furt to bylo strašně peněz. Tak jsem jim navrhnul, že jim ještě někde tady dohodim koncert. A oni shodou okolností jeli do Příbrami, tak jsem jim domluvil ještě koncert na čtvrtek.. No a oni právě zahráli za takovou cenu, že se to vyplatilo. Nestálo to tolik jako kdyby hráli v Kulturáku.. A i oni to museli přijmout, protože prostě v našem klubu to nemá takovou kapacitu..

E) *A získáš pomocí takovýchle akcí nové spolupracovníky nebo vážně jako nikoho nepotřebuješ?*

Tak já si vážně všechno tak nějak víceméně vykomunikuju sám – přes emaily a tak. Max že teda přes známý něco domluvim. A jinak nikoho nepotřebuje. Tak max brigádníky za pult a k obsluze, ke vchodu a k zvučení, ale jinak ne.. To jsou pro mě zbytečný náklady.. Všechno dělám sám no.

4. CO BY BYLO POTŘEBA ZMĚNIT, ABY TO ŠLO LÉPE (PROBLÉMY)

A) *A teď se teda dostávám k tomu, jestli máš při pořádání těch akcí nějaký problémy?*

Tak hlavně ty poplatky městu, když se z každého prodaného lístku musela odvádět určitá suma a po každé akci se tam muselo lítat s dokladama, s lístkama, co se neprodaly, to mi přišla hrozná blbost. Teď už je to aspoň paušálně – za každou akci 250.- To už jde no. Ale stejně no. Je to přehnané. Taková nespravedlnost, jak nějaký úředník, kterej tomu absolutně

nerozumí, může schválit takovejhle nějakej poplatek. A proč navíc v jinejch městech jako nejsou. Na hlavu. Mělo by to být od poplatků osvobozený jako je to třeba v tom Písku a Táboře. Měli by být rádi, že tu vůbec něco děláme pro obyvatele. A třeba Kulturák, já nevím, s jakým rozpočtem třeba hospodaří, ale rozhodně nejdou s kůží na trh, že na tom koncertě prodělaj. Jsou tam jako zaměstnanci, mají svůj rozpočet třeba kolem 20 miliónů a když se jim nepovede akce, tak to pro ně zas tak moc neznamená. Ale to já si můžu dovolit jednou, dvakrát a pak konec no, existenční problémy. Pak mam třeba další výhradu k Ose, která zastupuje ty kapely. Jako nechápu, když kapela dostane zapláceno, dostane honorář, proč ještě musím platit další peníze jim, který zase vlastně daj část těch peněz znovu kapele.. Myslim si, že když dostanou honorář, tak by se už Ose nic platit nemělo.

Informátor č.6

4.3.2011

Muž - 34 let

1. KDO TO JE

A) Narodil ses ve Strakonících nebo jaký k nim máš vztah?

Ve Strakonících jsem se narodil a mam dobrý vztah k obyvatelům Strakoníc :)

B) A žiješ tady celý svůj život?

Nejsem tady celou dobu. Ve Strakonících jsem se narodil, vyrůstal tu, pak jsem byl nějakou dobu v Praze a teď žiju v Českých Budějovicích a ve Strakonících se teď nacházím místama - o víkendech většinou.

C) A čím se ve Strakonících zabýváš – ve spojení s kulturou?

Teď se zabývám tím, že tady děláme živý zvučení, to znamená, že když jsou živý akce, tak my tam sprostředkováváme audio – jakoby zvukový přenos.

D) No a věnoval ses nebo věnuješ se pořádání kulturních akcí?

Jojo. To taky děláme, určitě no. Teda teď už spíš tak někomu něco dohazuju, ale nejsem ten hlavní organizátor jako dřív..

E) Tady ve Strakonících?

Jojo, dělal jsem festival v Řepici, což je teda hned za Strakonícema. No a pak koncerty vobčas nějaký.

F) A jsou tady dostatečné prostory, kde to dělat?

No tak teď je tady ta Habeš, Křemelka a pak město něco dělá. A už třeba hodně dávno v ... Japáju.. ale to už je spousta let.. A pak jsme dělali taky něco v Sokolovně.. A dokonce se dělali koncerty U Tří Trpaslíků..

G) Jak si se k tomu dostal nebo proč si vůbec začal s organizováním?

No tak jak hraješ v kapele, tak to k tomu patří.. a pak taky hraješ na akci s dalšíma kapelama někde, oni pak chtěj hrát tady, tak je sem pozveš, zařizuješ to a tak..

H) V kolika si začal hrát v kapele?

No.. tak to mi mohlo být tak.. 16? 16-17, asi jo.

Ch) A kdy jste začali koncertovat?

Tak nejdřív jsme hráli v garáži.. a pak 1994 jsme měli první koncert..

2. O CO MU JDE

A) Podporuje tě někdo v tom zapojení se do kulturního dění?

No tak jako sám za sebe v tom člověk většinou je. Tak jsou lidi – známí, kamarádi.. co ti jako pomůžou.. třeba vybrat vstup a tak.

B) A co třeba rodina- rodiče? Jak se na to tvářili?

Jako teď? Teď je to spíš moje věc.. A dřív.. Tak to moc neřešili.. My jsme hodně jezdili hrát do ciziny, tady jsme moc nehráli, tak byli rádi, že maj klid :) a naučim se jazyk třeba.. Moc to neřešili zkrátka.

C) A teď máš kolem sebe nějaký lidi?

Tak zase kamarádi. Ty jsou u toho vždycky.

D) A je lepší mít kolem sebe kámoše nebo si na to vyloženě někoho cizího najmout?

Tak to jsou lepší kámoši, s nima máš nějaký vztah a je to pak i zábava.

E) A co když se pak vyskytne nějaký problém? Není těžký to s kámošema řešit?

Tak to není žádný společný podnikání. Já mam živnost na živý zvučení, to mam na sebe. A co mi pomáhaj kámoši, to je prostě jen tak, dobrovolný, někde se něco domluví, každej přiloží ruku k dílu..

F) A přijdou i cizí lidi? Že by pomohli s něčím dobrovolně?

Víš jak to funguje v cizině? Třeba v Rakousku nebo v Německu.. Tam maj normálně kluby a fungujou tam domy dětí a mládeže – že máš prostě kolektiv lidí, mladejch lidí, který vedou klub, dotuje je město, to znamená, že dostávaj granty od města.. dostávaj prachy na honorář kapelám.. oni jim vaří, udělaj jim večere.. Maj tam krásný zázemí.. A ty lidi jsou schopný to udržet, aby to prostě fungovalo.. To tady nikde není, nikdy to v Čechách nebylo.. Tady máš velký kluby, kde ta ochota není žádná.. maximálně ti tahaj aparaturu a tam to končí.. A to tady ani nikdy nebude.. Tady pomůžou tak maximálně kámoši.. s něčím.. Dobrovolníci z jiných řad fakt nejsou.. A navíc to zázemí tu taky není..

G) A teď tak obecně – jaký si myslíš, že mají kulturní akce smysl? Jako pro lidi i pro ty organizátory..

Tak musí bejt nějaký, vid'. Ty lidi nemůžou furt sedět doma, tak musí někam jít a mrknout na něco.. aby měli nějaký ten kulturní zážitek :) Aby se prostě zabavili..

A jaké to má smysl pro ty pořadatele?

Pro pořadatele? Tak chtěj z toho nějaký peníze a aby tam chodili lidi. Je jasný, že když k tomu má někdo hospodu, tak když lidi přijdou na koncert, tak utratí peníze na baru a ta akce vydělá aspoň tak no. Ale jen o penězích to není. Tak je jasný, že ho to baví. Kdyby na to neměl náuru, tak je jasný, že to dělat nebude nebo by tě hrozně štvalo, že se tam snažíš dotáhnout lidi, jen aby tam utratili co nejvíc. A nebo by měl teda organizátory zaměstnaný a vůbec by tam nebyl, kdyby to šlo. No takže jedna věc je, aby tě to bavilo a druhá, aby tam ty lidi nechali prachy.

H) A nechaj tam ty lidi prachy? Nejdou jen poslouchat?

Tak oni zase když už přijdou, tak nechaj. To oni se zase do toho pustí.. jééje. To se možná i vyplatí pustit dovnitř ty, co postávaj venku a říkaj, že nemaj na vstupný.. to se pak člověk diví, kolik peněz maj u baru.. Když tu hospodu vlastníš, tak v pohodě.. blbý je, když jsi v nájmu, tak tyhle prachy nemáš a ještě musíš zaplatit ten nájem a kapely..

3. NEJLEPŠÍ AKCE

A) Jaká byla nejpovedenější akce, kterou si organizoval nebo pomáhal zorganizovat?

No tak asi festival ve Volyni. No a pak asi takový ty vlastní koncerty, kde jsme hráli my a někdo k tomu.

B) Proč ty akce pro tebe byly nejpovedenější?

Tak zařídíš si to sám a je to v pohodě, zařídíš si výlet, vošéfuješ si to. Dohodíš si tam kapely, který se líbí tobě a takhle.

C) A máš čas si to tam jako užít?

Hmm, to moc ne, ty jo potom. Tohle je blbý. Je to docela nápor. Když to zařizuješ, tak potom lítáš jako knedlík, že jo – lítáš sem a tam. A stejně je to těžký taky v těch Strakách, vid'. Jak v Habeši se dělaj koncerty.. Musíš zaplatit ty peníze těm kapelám, vid'. Je to těžký. Lidi jsou líný a nejsou schopný dát 50 korun za taxíka, který se tady ve Strakách platí. A Habeš není v centru, tak tam nikdo nedorazí. A když, tak ti zevlujou u vstupu, protože nechtěj platit vstupný. V Habeši nic jinýho není, takže se neotočí a nejdou jinam, protože tam žádná jiná hospoda není.. ale prostě postávaj venku.. A nebo ti řeknou, že nemaj prachy, tak je pustíš a pak je vidíš, jak si tam stejně kupujou nějakou chlast, vid'.. To je vždycky.. a bude to furt.. Akorát, že s tím máš starosti, no, musíš ty kapely nějak zaplatit.. Třeba v tý Habeši asi nemá cenu dělat nějaký extra známý kapely, na to nejsou peníze.. Ale teď jak Habeš funguje už přes rok, tak si tam ty lidi navykli chodit, tak je to lepší no..

4. CO BY BYLO POTŘEBA ZMĚNIT, ABY TO ŠLO LÉPE (PROBLÉMY)

A) Jaký si myslíš, že jsou ve Strakonících při organizování akcí největší problémy?

Tak nemusí ti přijet kapela, to bys měl mít ale ve smlouvě.. pokud to nejsou ty malé kapely, kde se to na smlouvy nedělá, to pak musíš narychlo shánět nějakou jinou kapelu.. a nebo když hraje víc kapel, tak prostě řekneš, že tahle nedorazila, ale to pak zase zklamáváš ty lidi.. No a pak aby ti vylepili plakáty tam, kam mají.. ale to by vždycky měli, když to zaplatíš. No a lidi! To je nejdůležitější, musí chodit no.. Pak se může stát něco se zvukařem.. No a možná město tady moc vstřícný není, různé poplatky a je to tu nějaký složitý.. každé radši udělá festival mimo Strakonice – v obci – třeba v Řepici, kde ty zastupitelé obce jsou takový vstřícnější.. I když teď se do zastupitelstva Strakonic dostal jeden člověk, co taky hrával v kapelkách, tak třeba tam něco prosadí, aby jim vyšli vstříc.. Ale třeba vim, že o Volyni lidi říkaj, že tam je to s tímhle v pohodě mnohem víc, v zastupitelstvu samý mladý lidi, vycházej jim víc vstříc no. To když se dělá něco ve Strakonících, tak je to v zavedených klubech, kde teda nic se řešit s městem nemusí.. Nějaký dotace od města taky nemaj smysl, to je stejně nějaká almužna a spousta běhání kvůli tomu..

B) No a jaký jsou další problémy ve Strakonících, který by tě mohli odradit, že tu akci třeba neuděláš? Nějaká okolnost třeba..

Tak lidi okolo, vid' třeba. Když si vezmu zas tu Habeš, tak tam posílaj měšťáky, protože kolem jsou lidi, který to štvě, že je tam hluk.. Chtěj třeba spát, je to tam ruší.. Ale to tak bude vždycky, vždycky si lidi budou stěžovat.. Pak se řešil problém třeba, že město ti orazítkuje lístky a ty, který neprodáš, tak je máš mít u sebe nějakou dobu.. to je takový pitomý.. se snadno ztratí nebo se vyhodí, pak to přijde někdo kontrolovat, dostaneš pokutu.. taková zbytečnost..

Příloha č.3 – Vyplněné dotazníky

Informátor č.1

Tabulka

	Důležitost (významnost)		Spokojenost	
	Dříve (minulost) rok 2000	Nyní (současnost) rok 2009 (10)	Dříve (minulost) rok 2000	Nyní (současnost) rok 2009 (10)
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (počet)	50	100 ↗	50	90
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (kvalita)	80	100	50	80
Informovanost o kulturních akcích	50	80	80	80
Návštěvnost	50	100 ↗	100	100
Spolupráce s městem	50	90	50	90
Aktivita občanů	90	90	90	50
Aktivita spolků	90	90	90	80
Aktivita majitelů kulturních zařízení	90	60	60	90
Prostředky (finanční) k pořádání kulturních akcí	60	60	60	60
Dotace	60	60	60	60
PSER = Dotační program sociál. a ekonom. rozvoje regionu Strakonice	N	N	N	N
Zákony	N	N	N	N
Jiné:				
Jiné :				
Jiné :				
Jiné:				

Informátor č.2

	Důležitost (významnost) ← →		Spokojenost	
	Dříve	Nyní	Dříve	Nyní
	(minulost)	(současnost)	(minulost)	(současnost)
	rok 2000	rok 2010	rok 2000	rok 2010
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (počet)	50%	75%	100%	100%
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (kvalita)	50%	55%	100%	100%
Informovanost o kulturních akcích	60%	90%	90%	90%
Návštěvnost	60%	70%	70%	75%
Spolupráce s městem	50%	70%	60%	70%
Aktivita občanů	50%	50%	80%	80%
Aktivita spolků	50%	60%	50%	70%
Aktivita majitelů kulturních zařízení	70%	80%	50%	75%
Prostředky (finance) k pořádání kulturních akcí	50%	60%	50%	80%
Dotace	N	N	40%	80%
PSER = Dotační program sociál. a ekonom. rozvoje regionu Strakonice	N	N	N	80%
Zákony	50%	50%	50%	70%
Jiné:	N	N	80%	70%
Jiné :				
Jiné :				
Jiné:				

Informátor č.4

Tabulka

	Důležitost (významnost)		Spokojenost	
	Dříve (minulost) rok 2000	Nyní (současnost) rok 2009 (10)	Dříve (minulost) rok 2000	Nyní (současnost) rok 2009 (10)
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (počet)	50	50	20	20
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (kvalita)	90	90	70	50
Informovanost o kulturních akcích	90	90	60	90
Návštěvnost	100	100	50	50
Spolupráce s městem	50	50	50	50
Aktivita občanů	0	0	0	0
Aktivita spolků	90	10	70	10
Aktivita majitelů kulturních zařízení	95	95	20	5
Prostředky (finance) k pořádání kulturních akcí	100	100	90	50 ^{min}
Dotace	10	5	50	0
PSER = Dotační program sociál. a ekonom. rozvoje regionu Strakonice	N	N	N	N
Zákony	90	90	10	10
Jiné: počasi				
Jiné :				
Jiné :				
Jiné:				

Informátor č.5

Tabulka

	Důležitost (významnost)		Spokojenost	
	Dříve (minulost) rok 2000	Nyní (současnost) rok 2009 (10)	Dříve (minulost) rok 2000	Nyní (současnost) rok 2009 (10)
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (počet)	100	100	40	90
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (kvalita)	80 50	90	50	70
Informovanost o kulturních akcích	80 60	90	50	80
Návštěvnost	50	80	80	40
Spolupráce s městem	10	10	10	10
Aktivita občanů	70	50	40	70
Aktivita spolků	70	50	60	40
Aktivita majitelů kulturních zařízení	60	80	70	80
Prostředky (finance) k pořádání kulturních akcí	30	50	60	70
Dotace	20	20	20	20
PSER = Dotační program sociál. a ekonom. rozvoje regionu Strakonice	N	N		
Zákony	60	60	20	10
Jiné: KONKURENCE	90	90	30	90
Jiné :				
Jiné :				
Jiné:				

Informátor č.6

Tabulka

VLIV NA POŘÁDÁNÍ

	Důležitost (významnost)		Spokojenost	
	Dříve (minulost) rok 2000	Nyní (současnost) rok 2009 (10)	Dříve (minulost) rok 2000	Nyní (současnost) rok 2009 (10)
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (počet)	100%	100%	50	50
Prostory, kde se kulturní akce pořádají (kvalita)	160%	100%	50	50
Informovanost o kulturních akcích	160%	180% 90%	70	100%
Návštěvnost	50%	50%	50	50
Spolupráce s městem	100	100	Ø	Ø
Aktivita občanů	100	100	Ø	Ø
Aktivita spolků	100	100	Ø	Ø
Aktivita majitelů kulturních zařízení	100%	100%	50%	70%
Prostředky (finance) k pořádání kulturních akcí	100%	100%	Ø	Ø
Dotace	100%	100%	Ø	Ø
PSER = Dotační program sociál. a ekonom. rozvoje regionu Strakonice	100%	100%	Ø	60%
Zákony	50%	50%	50%	50%
Jiné:				
Jiné :				
Jiné :				
Jiné:				

Příloha č.4 – Tabulky

Přílohová tabulka č.1: *Využité prostory k pořádání kulturních akcí ve Strakonících ve zkoumaném období*

KDE	2000	2003	2006	2009	Celkový součet
kino Oko	56		70	98	224
výstavní sítě hradu		60	56	48	164
Zámecká galerie	52	30	18		100
Šmidingerova knihovna	17	55		26	98
Kino U Mravenčí skály	17	64	9	6	96
Muzeum středního pootaví	26	29	28	12	95
hrad - Kapitulní síň	3	30	26	30	89
Hvězda	6	20	34	12	72
Mateřské centrum Beruška			41	31	72
Letní kino	21	23	18	8	70
Hradní sklípek	15	20	21	6	62
Městský dům kultury - sál	12	17	15	18	62
Galerie Spektrum		14	23		37
Šmidingerova knihovna za parkem			10	25	35
Dancing Uno		26	1		27
hrad	22			4	26
Melodie		2	17	4	23
Městský dům kultury - malý sál	4	5	4	5	18
Sokolovna	2	7	5	3	17
Žlutá opice				11	11
klub Mana				9	9
Dům dětí a mládeže - Na Ohradě	2	3	2	1	8
Vinárna hotelu Bavor	8				8
Bar Niagara	7				7
Restaurace Melodie		5	1		6
RM klub Křemelka		6			6
Čajovna Inspirace		1		2	3
Dům dětí a mládeže - sál		2	1		3
Gymnázium			1	2	3
koncertní sálek na zámku		1		2	3
pouť plac	3				3
altán v parku				2	2
Boston	2				2
město	2				2
Restaurace Na Volyňské		2			2
ZUŠ Kochana z Prachové				2	2
Amber hotel Bavor		1			1
Bar Classic			1		1

Bistro u Bečvářů (Volyňská)				1	1
CEV Podskalí				1	1
Čajovna U Trpaslíka	1				1
Domov důchodců Jezárky		1			1
Hospoda U Petličky				1	1
Husův sbor (Bezděkovská ulice)			1		1
kasárny	1				1
klub Energy Strakonice		1			1
letišťe				1	1
MŠ Lidická			1		1
obřadní síň hradu		1			1
Plavecký stadion		1			1
Šmidingerova knihovna - hudební oddělení	1				1
Celkový součet	280	427	404	371	1482